

స ర స్వ తీ టు క్ డి పో. బై జ వా డ.

ప్రే జ నా ట క ము లు

ఒక్కొక్కటి ధర	రు. అ.	ఒక్కొక్కటి ధర	రు. అ.
శ్రీకృష్ణ తులాభారం, ము.సు.	1-8	పాండవ విజయము తి. వెం.	1-12
భక్తమార్కండేయ డిటో	1-0	సతీ సక్కుబాయి సో. రా.	1-8
కచదేవయాని డిటో	1-0	సతీ అనసూయ డిటో	1-4
సత్యహాశ్వంధీయం బ. ల.	1-8	గంగావతరణము డిటో	1-8
బుద్ధిమతీ విలాసం, (శ్రీయాళ)	1-4	భీష్మబ్రహ్మచారి డిటో	1-4
సాతాజితీయము బ. ల.	1-0	దాన వీరకర్ణ డిటో	1-8
ఉత్తరరాఘవము డిటో	1-4	మహాభక్తవిజయము డిటో	1-2
రామదాసు ధ. గో.	1-8	భోజకాభిదాసు డిటో	1-4
రామకవీర్ డిటో	1-4	కాలకేసనము డిటో	1-4
సుభద్రాస్వనీయము డిటో	1-4	రాధాకృష్ణ వా. ల.	0-12
సావిత్రి శ్రీ. స.	1-8	పాదుకాపట్టాభిషేకము డిటో	1-12
కనక్తారా చం. కే.	1-4	విప్రనారాయణ డిటో	1-8
బలిబంధనము డిటో	1-2	కోకిల డిటో	1-8
శివలీల ము. వేం.	1-0	ముద్రిక డిటో	1-0
ఘంటసేదేవి (సతీతులసి)	1-4	సరస్వతి డిటో	1-4
చౌపదీనస్తావహరణం మ. అ.	1-8	వీరమతి డిటో	1-4
కృష్ణలీల (కొత్తపాటు) డిటో	1-0	పూర్ణిమ డిటో	1-4
వీరాభిమన్య ఊ. స.	1-0	గయోపాఖ్యానం చి. ల.	1-0
పామాణి (అహల్య) డిటో	0-12	ప్రసన్నయాదనము డిటో	0-12
కృష్ణలీల బళ్ళారి కె. సు.	1-4	పారిజాతాపహరణం డిటో	0-12
లనకశ డిటో	1-4	తిలోత్తమ డిటో	0-12
సంపూర్ణ మహాభారతము డిటో	1-4	సోరాబ్ రుస్తుం అ. హ.	1-0
పాథ కృష్ణలీల డిటో	1-4	భక్తత్యాగరాజు దే. చి.	0-12
భక్తచేల డిటో	1-4	రుక్మాంగద బే. భ.	1-0
పాండవోద్యోగము తి. వెం.	1-12	శ్రీరామాంజనేయం పి. చి.	1-0

ఓం!
బ్రహ్మకృపాహి కేవలమ్.

విడాకులా?

(DIVORCE?)

(సాంఘిక నాటకము)

గ్రంథకర్త:

గుళ్లపల్లి నారాయణమూర్తిగారు L. M. & S.

ప్రకాశకులు:

శ్రీ కురుకూరి సుబ్బారావు అండ్ సన్

ప్రొప్రియటర్లు:

నరస్య శ్రీ బుక్ డిపో, బెజవాడ.

రెండవకూర్పు 500 పేజీలు

కాపీరైటు }
రిజిష్టరు
టెడ్

1944

వెలదు. 1-8-0

అంకితం

నా నాటకాలు జయప్రదంగా ప్రవర్తించి ప్రచారానికి
కోశ్పడిన అనకాపల్లి అమెచ్యూర్ నటమండలి సభ్యులకు.

హెచ్చరిక

ఈ నాటకములోని ఏ భాగమునునా రంగస్థలంమీద
గాని, రేడియోద్వారాగాని ప్రదర్శించడానికి ఇతరత్రా
ఉపయోగించడానికి ప్రకాశం లిఖితపూర్వకమున అను
మతి విధిగా పొందవలసి. అన్ని హక్కులు ప్రకాశం లవే.

ఇట్లు - ప్రకాశంకు,

కరుకూరి సుబ్బారావు అండ్ సన్, బెజవాడ.

— ♦ ఈ నాటకములోని పాత్రలు — ♦ —

కామకామ్రీ :-
(విజయనగరంలో ఒక పురోహితుడు.)

మార్యప్రకాశం :-
(అతని మొదటిభార్య కొడుకు.)

సీతమ్మ :-
(కామకామ్రీ రెండవభార్య.)

రత్నం :-
(సీతమ్మ కూతురు.)

రామారావు :-

(పింఛను పుచ్చుకొన్న పిన్సిపాల్.)

శారద :-
(కామకామ్రీ మమార్తె.)

శంకర రావు :-

(కామకామ్రీ వియ్యంకుడు; ఛెయిర్మన్.)
వేమిగోపాలరావు :-

(అతని కొడుకు.)

వెంకటరావు :-

(జిల్లా మునసిబు.)

పద్మనాభం :-

(ఛెయిర్మన్ తాలూకు మిల్లు మేనేజరు.)

నాకర్లు, పంటకుర్రవాడు, చిల్లరపాత్రీలు.

కథాసమయం 1934 సంవత్సరం ఏప్రిల్, మే.

మ న వి.

—

1934 సంవత్సరంలో మద్రాసులో జరిగిన నాట్యకళాపరిషత్తులో ఉత్తమమయిన తెలుగు సాంఘికనాటకానికి మెయ్యనాటపడ హోరు బహుమతి ఇస్తామనీ, మూడేసిప్రతులు పంపవలసిందనీ, కొన్ని విషయపరతులు పెట్టి పంపిస్తువారు తీర్మానించి ప్రకటించారు. 47గురు కవులకీ నాటకాలు రచించి మూడేసి ప్రతులు వ్రాయించి పంపారు. తుదకు పరిషత్తువారు రెండేండ్లు పుస్తకాలు చెదపట్టించి, ఏ నాటకానికి బహుమతిపొందే అర్హతలేదని ప్రకటించి, ఆంధ్రదేశంలో నాటకకర్త లేడని చూపారు. పరిషత్తు పోటీకి పంపినపుడు ఈనాటకంపేరు “భావదాన్యం” తరువాత దీనికి విజ్ఞాపనలి పేరుమార్చి బెజవాడలో జరిగిన పరిషత్తులో ప్రదర్శించబడేలాను. బహుమతి ప్రకటించిన సంవత్సరము నాట్యకళాపరిషదధ్యక్షులయిన డాక్టరు శ్రీ గోవిందరాజుల వేంటక సుబ్బారావుగారు ఇతరమిత్రులు చాలా శ్లాఘిస్తూ ఉపన్యాసాలిచ్చారు. నాకు అంతేచాలు.

నాట్యకళాపరిషత్తువారి నిర్ణయములలో ఒక నైనను సుహృద్భావంతో నాకోరిక మన్నించి తొలిపలుకు వ్రాసియిచ్చిన ఆచార్య డాక్టరు బుర్రా శేషగిరిరావు పంతులుగారికీ, నవభిప్రాయాలిచ్చి ప్రోత్సహించిన, శ్రీ రాఘవాచారి, ఏ. యస్. పి. అయ్యర్, డాక్టర్ గోవిందరాజుల సుబ్బారావు, శివశంకరశాస్త్రి, వేలూరి శివరామ శాస్త్రిగారకును. జయపుర సంస్థానాధీశ్వరులు సాహిత్య సమాగ్రీత్ శ్రీశ్రీశ్రీ విక్రమదేవవర్మ బహద్దరువారికిని చాలా కృతజ్ఞుడను.

చివరి కొక్కమాట. ఆంధ్ర నాటకకళాపరిషత్తు జన్మించి పదకొండు సంవత్సరాలయి, మహామహులంతా అధ్యక్షులయినా ఆంధ్ర నాటకకళ ఒక్క అంగుళమయినా ముందుకు సాగలేదు. నాటకకళాభివృద్ధి ఇతరతా జరగకపోయినా, పరిషత్తువారు ప్రతిసంవత్సరము ఆరు కొత్తనాటకాలు నవీనపద్ధతులతో రచింపజేసి ప్రచురిస్తే ఆంధ్ర నాటక వాఙ్మయమైనా కొంత చిగురుస్తుంది.

అ న కా ప లి, }
30—11—44.

ర చ యి త .

ఓం !

బ్రహ్మకృపాహి కేవలమ్.

ఉ ప క్ర మ ణి క .

[విజయనగరంలో ఒకపీఠి, ఖద్దరు దుస్తులూ మెడలో ఒకసంచి,
గాంధీటోపి, మెడలో పూలహారాలతో ప్రకాశం కొందరు
కాంగ్రెసు భక్తులు పాడుకుంటూ ప్రవేశం.]

పాట

రఘుపతిరాఘవ రాజారామ్

పతితపావన సీతారామ్

సుందరమాధవ మేఘశ్యామ్

గంగాతులసీ సాలగ్రామ్

దానవమర్దన రాజారామ్

దశరథనందన సీతారామ్

సజ్జనరక్షక రాజారామ్

దుర్జనశిక్షక సీతారామ్.

(ఒకపౌరుడు ప్రవేశించి) ఏమిటి బాబూ ఈసంబరం ?

ఒక అనుచరుడు జవాబు—మన కామశాస్త్రుడుగారబ్బాయి
మూర్ఖప్రకాశంగాడు, ఇవాళే జయిలునుండి విడుదలయి వచ్చాడు.
అందుకూ ఈ ఊరేగింపు.

(పాట పూర్తిఅయ్యేక వెళతారు)

ఓం.

బ్రహ్మకృపాహి కేవలమ్.

వి దా కు లా ?

మొ ద టి ర ం గ ము

[విజయనగరంలో కామశాస్త్రి ఇల్లు. సమయం మధ్యాహ్నం
మూడుగంటలు—కామశాస్త్రి, రెండు సంవత్సరాల వయస్సు, శుద్ధ
శ్రోత్రియవేషం, నవ్వూ తయారుచేర్చుకుంటాడు. భార్య సీతమ్మ
30 సంవత్సరాల వయస్సు, సామాన్యసంసారివేషం, నిస్తల్లు కుడుతూ
ఉంటుంది. కూతురు రత్నం 15 సంవత్సరాల వయస్సు, ఒక తెల్లటి
గుడ్డరవిక కట్టుకుంటూఉంటుంది. వైవనులకి కావలసినసామగ్రిలన్నీ
రంగనలంలో ఉంటాయి.]

రత్నం—నాన్నా! శుభమైన దారపుండేనా తెప్పించుమా,
ఓ కానీ యిచ్చి.

కామ—ఒరే! హాజరు లేని బుట్రోతూ! ఓ కానీయిచ్చి
దారపుండ తేరా!

సీతమ్మ—అన్నిటికీ వెధికరణమే! దర్జీవాడు బేడదబ్బు లుచ్చు
కుంటాడని వాణితేత కట్టించకపోయి, ఓ భారపుండేనా కొనిపడేయక
పోతే ఎలా అభ్యరిస్తుంది?

కామ—మరి తెప్పించడమేమిటి నీ మొహం నా మొహమూను?
మనకి నాకర్హా నాకర్హా సిద్ధంగా ఉన్నట్లు! ఉనక ముసనబుగా
రింటికి వెళ్ళాలి. ఎల్లుండీ ఆయనతల్లి తద్దినమిది జ్ఞాపకంచేయడానికి.
అలా విధిలోకి వెళ్ళినప్పుడు నేనే కొనితేవాలి.

సీతమ్మ—దగ్గరవాడిచేత కట్టించేస్తే ఎంతబాగుండును ! బేడ డబ్బులకి మొహంబూనుకున్నారాకాని. ఆ చింపులు తెలిక అలా దేవులాడుతూంది !

కామ—బేడ డబ్బులంటే నీకు చనకగా కనబడుతున్నాయి ! నువ్వు చింపిపెట్టి పేకపాయేవా ? నీ రవికలన్నీ నువ్వే కట్టుకుంటావు గదా !

సీతమ్మ—నాదీ ఓ కట్టే ! నా బతుకూ ఓ బతుకే ! ఇది అలాంటిది వికీ కాదు. అదేవో జంపరట ! ముసనబుగారి పిల్లలూ వాళ్ళూ తొమ్మింటున్నారో, చూడ లేదుటండీ ?

కామ—అః ! నా కిదే పరీక్ష ! వాళ్ళెలాటి రవికలు తొడు కట్టుకున్నారో, ఏ చీరలు కట్టుకుంటున్నారో నా కిదానవి ? ముసనబుగారింట్లో, కచేరీ వేళ మించిపోకుండా చేతతార్చిన జొరార్చడం తో సరి నానవి.

రత్న—ఓ రంగుగడ్డనా తెచ్చిపడేశావుకావూ ! వెళ్ళవస్తాను గడ్డ ! నాకు చింపులన్నీ తప్పని పోతున్నాయికూడాను. ఊళ్ళో ముప్పైత్తుకొనే ముండలాగుంటాను ఈ రవిక తొమ్మింటును.

కామ—వేరే అనుకోకపోయినా లేదు. నీ బతుకు తువ కలాకే అయేలాగుంది. కథన ! దుర్మార్గపు వెధన ! ఇంత కళ్ళనెత్తికొస్తా యనుకోలేదు. ఇది న్యాయానికి శాలంకాదే ! కాస్తాకూస్తో ఆ అమలా పురపు కొబ్బరికాయల వర్తకంలో నంపాదించుకున్నాడుకదా ! భగవంతుడుకూడా నాడికే నాయం చెయ్యాలా ? అర్థవై అయిదువేల రూపాయల లాటరీ వాడికే కావాలా చెప్పి ! పూటకీ గతిలేకుండా ఉన్నాం గదా మనలాటి వాళ్ళకి కాకుండాకూ !

సీతమ్మ—నునకంత అదృష్టంకూడానా ? పెట్టుబడి మీదమింది. ఫలం అతిపె దమింది.

రత్న—చాన్నా ! చుప్పూ వేశావేమిటి లాటరీ ?

కామ—అసలు వేసిందే నేను. ఆవేళ వాళ్ళింకిదగ్గరేఉన్నానే ! నీ కళ్ళయినాతెరుచాత అల్లుడి—అల్లుడు ! అల్లుడు ! విశిల్లునల్లు...

నాకు నోరు తిన్నగాతిరగదు—ఈ దౌర్భాగ్యుణ్ణి నాకక్కీ పిలవడానికి వెళ్ళానా! అవేవో గుర్రపుదండే లాటకీలం! చచ్చా వెయ్యి వోయి బావా అన్నాడు మీమాటగారు. దొంగ్గిం నెత్తిమీద తంతుంటే మరో బుద్ధి ఎలా పుడుతుంది?

సీతమ్మ—ఊరికే వెంచి చెప్పడానికేమీలేదే! ఈయనపేరు పెడితే రాదేమో అని, సిరిగలకేదగదా అని మీమాటగారిపేరు పెట్టి వేశారే! అతగాడికి అరనై లక్షలో అరవైశేలో ఎంకోలాటరీ వచ్చిందే! కావలిస్తే నీ పదిహేపాయలూ నువ్వు పట్టుకుపో! ఈ డబ్బంతా నాదే అని అతగాడు ఎగేశాడే! బుర్రబుర్రు బుర్రలు పెట్టేమనవని తెలిసుండీ అలా చేసుకోవక మేమీ?

రత్నం—ఇదంతా నాకు తెలియనేతెలియదా! నేను తాత గారింట ఉన్నప్పుడు జరిగింది కాబోలు! ఇంతకీ, అన్నయ్యముండాలిగాని నాన్నపేరు పెట్టి వేస్తేమాత్రం రాకపోతే ఏం చేస్తా!

సీతమ్మ—అలాగని మీనాన్న ఉరుకొన్నారా? పెద్దతగువు పెట్టారు. సాక్ష్యాలూ సంపన్నాలూ పెట్టారు డబ్బులో సగమేనా ఇస్తేగాని వల్లకా దన్నారు. నువ్వెంతంటే నువ్వెంతవరకూ వచ్చింది. తుదకి నీ కాపరానికి నీళ్ళు పోయడానికి కారకు లయ్యేరు.

కామ—వెధవమాటలు! నోటి కెంతోస్తే అంతాపేలకు! దీని కాపరానికి నీళ్ళు పోయడానికి నేనా కారకణ్ణి? ఎక్కడో ఎనిమిదేళ్ళనాటిముచ్చా తీసుకొచ్చి దీనికి ముడేస్తా వేమిటి?

సీతమ్మ—ఇంకా అనుమార వేమిటి? దీ సంతటికీ మూల కారణం అదే!

కామ—ఏమిటీ మాటలూ? వాడు డబ్బాబ్బి కళ్లు నెత్తికొచ్చి ఊర్వదృష్టికాని అధోదృష్టి లేకుండా మద మెక్కి మనులుతూ, నా కొడుక్కి మళ్ళా పెల్లిచేస్తానని పదిమందిలోనూ పడేవదే చాటు తూంటే దీని కాపరానికి నేను ఏళ్లుగానని ఏమిస్తా వేమిటి?

సీతమ్మ... అతగాడు అలా అన్నాడేకాగట్టండి! పిల్లని కను క్కొన్న పాళ్ళూ పిల్లనిచ్చుకున్న పాళ్ళూ ఎలావుండాలి? మాపిల్ల నెలా

గయనా మీకడుపులో పెట్టుకొని భరిస్తేగాని ఎలాగని కాళ్లా వేళ్లా పడి బతిమాలుకోవాల్సిగానీ, నువ్వెంతంటే నువ్వెంతని తగువులాడితే పనికొస్తుందా? కార్యవాదులం మనం గదా!

కామ—ఆ అభాజనుణ్ణి నేను కాళ్ళావేళ్ళాపడి బతిమాలుతానా? ఈనాటి సంబంధమా? తరతరాలనుండి మాకు వాళ్ళకి సంబంధాలు విడిపోతుండా కలిసొస్తున్నాయిగదా! వాడదేమేనా ఆలోచించాడా? పెళ్ళిచేసుకుంటే చేసుకో. నా పిల్లకి నేను తిండిపెట్టలేకపోతానా అనేశాను.

సీతమ్మ—ఆమాటకూడా అనేశారూ?

కామ—ఆ! మొన్న వెళ్ళినప్పుడు నలుగురు పెద్దమనుష్యులని పిలిపించి తగువుపెట్టి మొహంమీద పేడనీళ్ళు జల్లించానే.

సీతమ్మ...మీరు వెళ్ళడ మెప్పుడు? ఇది జరగడ మెప్పుడు? ఇంకా నే నేదో ఆశపడుతుంటే ఉట్టికి నాలుగుచేర్లు తెంచేశారూ?

కామ—నీని మందమతి! రామబ్రహ్మంగారి అబ్బాయికి పెళ్ళి చేయించడానికి యానాం వెళ్ళినపుడు ఆ నాలుగడుగులూ ఆ పూ రలా వెళ్ళానని చెప్పలేరా?

సీతమ్మ—బాగానే ఉంది. ఇన్నేళ్లు వచ్చినా మీ కేబాధ్యత నాటలేదు. మీ కేంపోయింది? ఇంట్లో పడుండేదాన్ని నేను భరించాలి. ఓసమ్మా అంటే ఆసమ్మా అని నలుగు రమ్మలక్కలూ నోళ్ళు నొక్కేసుకోడాని కొచ్చింది.

కామ—ఒక్కమాటకి సమాధానం చెప్పు. ఇందులో తప్పెవరిది? మొదట చదువురా దన్నారు, తరవాత సంగీతం రా దన్నారు. పోనీకదా! నలుగురూ ఏమనుకొన్నారనేనని మొన్న మొన్న రజస్వలా అయేదాకా పెద్దాడబడికి పంపించామా? మునసబు గారి పిల్లలతో బాటు ఆర్మనీ నేర్చుకుందా? ఇంకా ఎందుకు చెప్పు వాడికి తెలుసు? ఇదంతా కారణంకాదు! డబ్బు వచ్చింది; పెద్ద వేపం వేస్తున్నాడు; మునిసిపల్ ఛెయిర్మేనయ్యాడు; కొడుకు బి. ఏ. చదువుతున్నాడు; పెళ్ళిచేస్తే ఏపదివేలలో కట్నం లాగొచ్చును.

లోపలి స్వయంపాకమిదీ ! అస లింతకీ మా చెల్లెలు చచ్చిపోవడ మొచ్చింది. లేకపోతేనా ?

సీతమ్మ—బాగా చెబ్బారు ! ఆవిడే వుంటే మేనరికపు కోడ లిని కళ్ళకద్దుకోమా ! తొలిపడు శ్రావణమాసానికి తీసుకువెళ్ళి నాలుగు పెద్దకాసులు పెట్టిందికామా ! మహాయల్లాలు చచ్చి ఏ లోకానుందోకాని, నాకూ పెట్టిందమ్మా నల్లబై రూపాయల కొన్నాటచీర !

కామ—ఇంకో వివరీతంపూట విన్నావా ? మా చెల్లెలు చచ్చిపోబట్టే వాడికి డబ్బాచ్చిందట ! మననంబంధం తెగిపోబట్టే అత నికి అదృష్టరేఖలు బయలుబడ్డాయట. అందుచేత దీన్ని తీసుకువెళ్ళితే ఆ అదృష్టంకూడా మాసిపోతుందేమో అని భయంకూడానట !

సీతమ్మ—వాళ్ళశ్రద్ధంకాదు ! ఈనంబంధం ఇవాళేవచ్చిందా ? బంగారులాంటిపిల్ల ! దీని మొహంలో ఉన్నకళ వాళ్ళల్లో ఎవరి కుంది ? ఎక్కడో సిరిఉండ్లి ఐశ్వర్యం కలుసుకొచ్చిందికాని—

కామ... ఈ డబ్బంతా పెట్టి ఒక మిల్లు కొన్నాను. బట్టలనేత మిల్లు దివ్యభవనంలాగుంది. ఎలట్రీదీపాలు. దానిలోనుంచి తీగలు వేసి తనింటికీకూడా ఎలట్రీదీపాలు పెట్టేను. మనం చూడకపోతామా ఏమిటి ? ఈ అన్యాయపుసాము ఎన్నాళ్ళు నిలుస్తుందో !

సీతమ్మ—ఏమయితేనేమిటి ? వాళ్ళఅన్యత్వం బాగానే ఉంది. చిన్నావిడ వాళ్ళని వరించింది. పెద్దావిడ మనల్ని వరించింది. బంగారంలాంటిపిల్ల, పండువంటి కాపురం, ఇలా బుగ్గయిందా ! పెట్టి పుట్టందే ఎక్కడనుంచి వస్తుందమ్మా ! చేసుకొన్న కర్మానుభవమో.

రత్నం—అన్నయ్యఉంటే ఇంతమట్టుకు రాకపోను !

కామ—ఆ ! రాకపోను ! వాడుంటే ఊడపొడిచేస్తాడనీ !

రత్నం—అన్నయ్యవుంటే మంచి మాటలతోనచ్చజెప్పనువాళ్ళకి.

కామ—అయితే నీఉద్దేశంకూడా నానల్ల చెడిపోయిందనే ? నీకుకూడా నామీదే ఉక్రోషం ? నాలమీద గిధి పడేది—నా కంఠంలో జీవుడున్నంతకాలం నేనువెళ్ళి వాడికాళ్ళమీద పడతాననుకోకు.

సీతమ్మ—మీ పట్టుద లే మాత్రాదుకాని పిల్లబాగు చూశారా?

కామ—ఏడిశావు పోదు! నాతో మరొక ఈ ప్రస్తావన తేకు.

రత్న—అన్నట్టు అమ్మా! అన్నయ్య ఇవాళే వస్తాడట!

సీతమ్మ... ఎవరు చెప్పారూ?

రత్న—నాకు తెలిసింది. నిన్ననే జయిలునుంచి విడుదల చేశారనీ. ఇవాళ ఈ ఊరు వస్తాడనీ!

సీతమ్మ—అతను వచ్చేదాకా ఆగనేఆగేరా? తగుదునమ్మా అని వెళ్ళి కార్యం సాధించడం పోయింది సరేకదా; తుదముట్టా తెంచుకు మరీ వచ్చారమ్మ! ఇదేం మనిషాకాని-

కామ—ఏమిటే నీవెరి? ప్రకాశిగాడు వెళితే నాకన్న ఎక్కువ సాధిస్తాడట? ఖైదులోకి వెళ్ళిన అభాగ్యుడికి పరువు ప్రతిష్ఠా కూడానా? గాంధీజీసులో ఖైదులోకి వెళ్ళినవాళ్ళని చూస్తే అతగాడికి అరికాలుమంట నెత్తి కెక్కుతుందా లేదా?

సీతమ్మ—అబ్బాయిని అంతవా డింతవాడని పేపర్లలో పొగుడుతున్నారట! అమ్మాయి చెప్పింది.

కామ—వెరికక్కగట్టలకేమి?

రత్న—అసలు అన్నయ్య వస్తే ఈ విదేశీగుడ్డలు చూసి తిడతాడుగూడాను. దాచేస్తా నమ్మా!

(రవికృష్ణ గుడ్డలన్నీ దాచేయడానికి సిద్ధంగా మూట కట్టేస్తుంది)

కామ—ఆ! తిడతాడు. వీడూ వీడిగాంధీ వచ్చి స్వరాజ్యం తెచ్చి నెత్తిమీద పెడతారనీ. ఖైదులో కెళ్ళి చోడంబలీ, తోపా తించే స్వరాజ్యం ఎదురుగా వస్తుందా?

రత్న—అన్నయ్యమూట లెక్కేమిటి? మహామహావాళ్లు త్యాగంచేసి జైలుకు వెళ్ళుతారు?

కామ—ఈ గాంధీదగ్గర మంత్రమో కనికట్టో ఏదో ఉంది కాబోలు. ఎంతమంది! ఎంతమంది! అందరికీ ఒక్కసారే రావాలా వివాశకాలం? తిన్నగా తినిఉండలేక సుబ్రహ్మణ్యం ఎందుకు చెప్పు వకాల్తీ పాడుచేసుకొని జైలుకు వెళ్ళడం? ఇంక ఇంటికి వచ్చేదా

తిండికిలేదు, అప్పుపుట్టదు. ఎంతమంది కంటుంబాలు పాడుచేశాడే ఈ గాంధీవచ్చి! వాడి ననవలసిన పనేమిటి, పిళ్లూ మతులు పోతూంటే? రత్న—అలా అనకు నాన్నా! గాంధీ మహాత్ముడు. అతని మహత్తే ఇదంతా.

కామ... అడ్డమేమిటి? వాడొక మహాత్ముడు, నే నొక మహా ఋషిని. దేశం అంతా ధ్వంసంచేసేసి, కరువు పెట్టించేసి ధరలు హెచ్చుచేసేసి, బంగారం ప్రియం చేసేసి ఎవడిదగ్గరా డబ్బాడపండా చేశాడా? అందుచేత వాడు మహాత్ముడు. ఈ నిర్భాగ్యుడింటికి రానీ, గాంధీ గీంధీ వదలకొడతాను.

సీతమ్మ—ఏం చేస్తారు?

కామ—ఏం చేస్తానా? నాలిక కాల్చుకొని ప్రియశ్చిత్తం చేసికొంటునేగాని ఇంట్లో అడుగుపెట్టనివ్వను. ఎఱ్ఱగా తీగె కాల్చి నాలిక్కి చురకంటిస్తే అప్పుడు గాంధీ కనబడతాడు.

రత్న—అదేమిటి నాన్నా! బాగానే ఉంది? ఎంతమంది జైలుకి వెళ్ళారుకారు? ఎంతమంది మామూలుగా ఇంటికి వచ్చి ఉండలేదు.

సీతమ్మ—అలాటి వేటూ చేయకండ్లోయి! మీ పుణ్యం ఉంటుంది. ఇదంతా ఈవిడే చేయించింది. సవితికొడుకుమీద కిట్టక అని నన్నాడిపోతారు.

రత్న—అసలు అన్నయ్య ఒప్పుంటేనా?

కామ—ఒప్పుకోకపోతే ఇంట్లోంచి పోతాడు. కైదులోకి వెళ్లి అడ్డమైనవాళ్ళతోను, అడ్డమైన తిట్టో తినివచ్చినవాడిని ఇంట్లో పెట్టుకుంటే నాకు మళ్లా కూడు పువ్వుంటా? కలంలో వెలెయ్యరూ? ద్వాదశినాడేనా ఎవడేనా ఓకాని డబ్బిస్తాడా?

సీతమ్మ—ఇలాభయపడే చిన్నపిల్లవ్వడే దీనికి ముడతలేకారు. ఇప్పుడు వందలూ వేలూ. సమర్థాశన పిల్లలకి బాహుటంగా పెళ్లిళ్ళు చేస్తున్నారు. వాళ్ళ నేమరూ వెలెయ్య చేమి?

కామ—వేరే వెలెయ్యాలూ ఏమి? వాళ్లిళ్ళకి ఎవరు వెళుతున్నారు తిండికి? ఎవరో ఉద్యోగస్థులూ కర్మభ్రష్టులూ వెళుతున్నారు.

సీతమ్మ—ఆనూటల కేమిలెంకి. పాతికరూపాయలు దక్షిణిస్తే మీరే పెళ్ళి అలాంటి పెళ్ళిళ్లు చేయించి భోజనాలుకూడా చేసివస్తారు. ఎందు కక్కరలేనిమాటలు? వాళ్లలాగే ఇప్పటిదాకా మనపిల్లని పెళ్ళి చెయ్యకండా ఉంచేస్తే ఇష్టాయిష్టాలు చూసుకుని వాళ్ళే చేసికొందుకు.

కామ—నేను చేసిన అకార్యకరణం ఏమిటో చెప్పు. కలిసిన సంబంధం. చెల్లెలికొడుకు. కాస్తోకూస్తో తిండికి ఉన్నవాళ్ళు. పుభ్ర మైన కర్రవాడిని చూసి ఇచ్చేసుకాని, డబ్బువుచ్చుకొని ఏ ముసలా డికో ఇచ్చి పెళ్ళిచేయలేకుకద, దానదృష్టం అలా మంకిపోతే నేనేం చెయ్యనూ? అప్పుడు నువ్వుమాత్రం సంయ్ అంటే సంయ్ అన్నావా లేదా?

సీతమ్మ—ఇన్ని బాగుండబట్టే నేనూ ఒప్పుకొన్నాను. అపాటి దానికి వాళ్ళతో తగువు పెంచుకుండాపోతే ఎంత బాగుండును?

కామ—నుళ్ళా అదేమాట? వాళ్లని బతిమలాడే ప్రస్తావన నా దగ్గర లేవదని చెప్పలేమా?

(రఘుపతి రాఘవ రాజారామ్

పతితపావన సీతారామ్

అనేపాట చాలామంది పాడుతున్నట్లు వివరపడుతుంది.)

రత్నం—(విధివేపు చూచి) అదిగో! అదిగో! అన్నయ్యో!

(అందరూ ఆశ్చర్యంగా చూస్తారు)

కామ—అయి! అయి! ఇక్కడకే వస్తున్నాడేమిటి? అదేమిటి? ఆ భజన ఏడికే నేమిటి?

రత్నం—ఇక్కడికే వస్తున్నాడు నాన్నా! ఎంతమందో! ఎన్ని గాంధీ బోకీలో!

సీతమ్మ—వీళ్ళిళ్ళు బంగారంగాను! ఆ భజనలూ, పాటలూ ఇతనిలోనమీ. మాశానా? వాళ్లంతా అంత ఉత్సవంతో అతన్ని ఊరే గిస్తూ తీసుకొస్తూంటే ఊరూన్న ఇంకా అంటా రేమిట?

(కర్ణుల బట్టలు, గాంధీటోపీ, మెడలో పూలహారాలతో ప్రకాశం ప్రవేశిస్తాడు. తల, గడ్డం మూసిఉంటుంది, వసున్ను 20 సంవత్స

రాలు. కొంతమంది అనుచరులు అటుచంటి వేషాలతోనే పాడుతూ వస్తారు. అందరూ భరతమాతకీ జే! అని కేకవేస్తారు. రత్నం తొందరగా వెళ్ళి కుంకం భరిణతెచ్చి ప్రకాశంకు తిలకం పెడుతుంది.]

రత్నం—ఏల! అన్నయ్యా! వచ్చావా!

ప్రకా—అంతా క్షేమమా?

రత్నం—మా క్షేమాని కేమిలే! మేము ఇంటిపట్టునే ఉన్నాం. నానా శ్రమదమాలు పడి నువ్వు కలసాగా రావడమే రావడము.

[అనుచరులంతా సెలవు వుచ్చుకొని భరతమాతకీ జే! అని కేకవేసి వెళ్ళిపోతారు. ప్రకాశం తల్లికీ తండ్రికీ నమస్కరించి కూర్చుంటాడు.]

కామ—ఒరే! అబ్బీ! బాగుందికాని, మనశాస్త్రప్రకారం ప్రియశ్చిత్తం చేసికొననిదే ఇంట్లో అడుగు పెట్టకూడదంటారు, ఎప్పుడేనా విన్నావా?

ప్రకా—ప్రియశ్చిత్త మేమిటి?

కామ—ప్రియశ్చిత్త మేమిటా? బంగారపురేకు కాల్చి నాలిక మీద పెడతారు.

ప్రకా—ఎందు కది?

కామ—చేసినదోషానికి నివారణార్థం.

ప్రకా—నేను ఏమీ దోషం చేయలేదే!

కామ—కైదులోకి వెళ్ళడం కులభీష్టువు కావడం! ఇదే దోషం.

ప్రకా—కైదులోకి నే నేదీ నేరంచేసి వెళ్ళలేదు.

కామ—ఏనేరమూ లేకపోతే శిక్ష ఎందుకు విధించారూ?

ప్రకా—కల్లుదుకాణాలదగ్గర పికెటింగుచేయడంచేత; అది నైతికంగా నేరం కాదు.

కామ—నా కడంతా తెలియదోయ్! కైదులో నువ్వు అడ్డమైన మాలకూడు తిన్నావా లేదా?

ప్రకా—అక్కడ జాతిమతవిచక్షణలేకుండా అంతా ఒక పంక్తినే భోజనం చేసేవాళ్ళం.

సీతమ్మ—అన్ని కలాలవాళ్ళూ ఒక పంక్తినే?

కామ—నాకు తెలుసునే! అందుకనే కాదూ ప్రియశ్చిత్తం చేసుకోమనడం!

ప్రకా—నాలుక కాలిస్తే ప్రియశ్చిత్తం ఏలాగవుతుంది? నాలుకవల్ల కలిగేదోషం అనృతం. ఆ దోషానికి నాలుక కాలిస్తే ప్రియశ్చిత్త మనుకోవచ్చు. నేను చేసినది దోషమే అయితే దానికి ప్రియశ్చిత్తం వశ్చాత్తావమే.

కామ—బాగుంది. బాగుంది. వితండవాదన మానేసి, కంసాలి శరభయ్యని పిలుస్తాను. ఆ కాస్తా అయిందనిపించుకో! లేకపోతే ఇంట్లో విస్తరించుకుంటాననికే పిలువేదు.

ప్రకా—ఇన్ని వేలమంది జైలుకి వెళ్లారుకదా! వీళ్లంతా ప్రాయశ్చిత్తం చేసికొన్నారా? ఇప్పుడనేకమంది సముద్రయానం చేసివస్తున్నారు. అనేకమంది రజస్వలావివాహాలూ, వితంతువివాహాలు చేస్తున్నారు. ఏళ్లంతా ప్రియశ్చిత్తాలు చేసుకొంటున్నారా?

కామ—వాళ్లంతా కర్మభ్రష్టులూ, కలభ్రష్టులూను.

ప్రకా—అసలు ప్రియశ్చిత్తం అవసరము లేదని నా నమ్మకం; బాప్యోద్రియాలని హింసించడం ప్రియశ్చిత్తం కాజాలదు. చిత్తసంస్కరణ చేసేదే ప్రియశ్చిత్తం.

కామ—చాలాచూరం చదువుకున్నావుగాని, శిష్టాచార ప్రకారం ప్రియశ్చిత్తం జరిగితీరాలి. అందుకు ఒప్పుదలయితే సరేసరి! లేకపోతే నిన్ను ఇక్కడ ఉంచుకొని మేమంతా కులభ్రష్టులం కావలసి వస్తుంది. ఇదివరకు వచ్చిన అప్రతిష్ఠచాలు; ఇదికూడా తెచ్చిపెట్టకు.

ప్రకా—ప్రియశ్చిత్తం చేసికోకపోతే ఇంట్లో ఉండకూడదా? మీరే శిక్షచేసినా సరేగాని, మనస్సాక్షికి వ్యతిరేకమయిన పని మాత్రం నేను చెయ్యను.

కామ—ప్రియశ్చిత్తం చేసుకోవన్నమాట.

ప్రకా—అది కేవలం అనవసరమని నా అభిప్రాయం.

కామ—అది చాలా అనవసరమని నా అభిప్రాయం. అలాజరగని పక్షమందు నీ కిక్కడేమీ వంబంధం లేదు.

సీతమ్మ—బాగానే ఉంది. మధ్యని నాకు వాడు తెచ్చివెడతారు కాబోలు ఇద్దరూ కలిసి? మీ పుణ్యం ఉంటుంది ఊరుకుందుమా! ప్రాయశ్చిత్తమూ లేదు, ఏమీ లేదు. ఎవరయినా అడిగితే అలాగే చేసికొన్నాడని చెప్పండి.

కామ—వాడి కాపట్టుదలేమి? అలాగే అనకూడదా?

సీతమ్మ—ఆయనతో నేమిటి అబ్బాయి! అలాగే అందా!

కామ—ఎవరైనా అడిగినప్పుడేనా ప్రాయశ్చిత్తం చేసికొన్నానని వాడనకపోతే నేను మళ్లా వీధిలో తలెత్తుకొని తిరగగలనట!

ప్రకా—గాంధీమహాత్ముని శిష్యులూ సత్యాగ్రహులూ అసత్యమాడరు. నేను ప్రాయశ్చిత్తం చేసుకోలేదని ఘంటాపథంగా చెబుతాను.

కామ—చూశావా వాడి తెగసిలుకు! [ప్రకాశంతో] మరి దయచేయి. నువ్వు ఈయింట్లో ఉండడానికి వల్లకాదు.

ప్రకా—[లేస్తాడు.]

రత్నం—అన్నయ్య వచ్చాడని నేనెంతో ముచ్చటపడుతూంటే ఏమిటి నాన్నా నువ్వు మరీన్నీ?

సీతమ్మ—ఇదేం పాపమమ్మా! నా మెడకు చుట్టుకుంటుంది వీవాడా! సవితితల్లి ఇంట్లోంచి తిగిలేసిందంటారు, [భర్తతో గట్టిగా] మీ రూరుకుంటారా? ఊరుకోరా?

కామ—ఛీ! పింజారీముండ! నోరు ముయ్యి! ఆ పెంకితనమేదో నేనూ చూస్తాను. ఇంత తెగులే? వద్దవద్దోంటూంటే బంగారులాగు కాశీలో బి. ఏ. చదువుతున్న చదువు తగలెట్టుకోడ మేమి? అక్కడనుంచి వచ్చేసి కల్లుదుకాశాలదగ్గర తాగుబోతువాళ్ల కాళ్లట్టుకొని బతిమాలుకోడ మేమి? వైదులో పడి రెండేళ్ళు కూచోడమేమి? ఇంటికొచ్చి మళ్లా ఈ శ్రీరంగనీతు లేమి? నా లక్ష్య మేమేనా ఉందా వీడికి? ఈసాటికి బి. ఏ. పాసు లే ఏ ముననబుగాంకాళ్లో వట్లుకొని

ఓ పని చెప్పించనూ? ఇంక తినుమను! కానీ తెచ్చేశక్తిలేదుగాని తెగ నీలుగు తెక్కువ! బాగా గడించి ఇంట్లోపెట్టుకొన్న వాళ్ళు ఖైదులోకి వెళతారు, ఎన్ని వేషాలేనా వేస్తారు.

ప్రకా—మనకంటే బీదవాళ్ళు వందలకొద్దీ జయిలుకి వెళ్ళి మహాత్యాగం చూపించారు.

కామ—ఏడవ తేదీపోయారు. తన్నుమాలిన ధర్మం, మొదలు చెడ్డబేరమూనా? చదువు సంధ్య మానుకొని దేశదిమ్మరిలాగు కైదు లోకి వెళ్ళి కూచుంటాడా? త్యాగం! త్యాగంచేశారు వీళ్ళు. ఆ కోర్టులో కలెక్టరేదో అడిగితే అడ్డదిడ్డంగా పెంకి జవాబులా? అతడు యాభయిరూపాయలు జరిమానా వేశాడుగదా! చచ్చిచెడి చీమూ నెత్తురులాగు కూడబెట్టుకొన్న డబ్బంతా వాళ్ళ యధాన్ని పోశానే, ఆకట్టం ఏడి కేమయినా తెలుసునా? మధ్యని మహాత్యాగి వీడా?

ప్రకా—ఆ ఫలం దక్కించుకుంటే మీరూ త్యాగులే!

కామ—మరొక రెండుమాట్లు కైదులోకి వెళ్ళి మళ్ళా జరిమానా పడితే, ఈ ఉన్న కొంపాగోడూ త్యాగమయిపోతుంది. ఫలం బాగా దక్కుతుంది. జరిమానా వెయ్యకుండా ఎముకలు విరగ్గొడితే త్యాగం వదలిపోను.

ప్రకా—మళ్ళా సత్యాగ్రహం సస్తే మళ్లా వెళతాను. ఎముకలు విరిగినవాళ్ళమాత్రం వెళ్ళలేమా?

కామ—అక్కడే ఉండిపో! గడియగడియకి రావడ మెండుకు? ఇంటికన్న గుడే పదిలంలాగుంది. నువ్వక్కడ ఉండడంవల్ల మా కేమీ పెట్టిపోపించేది తప్పిపోలేదు. ఒక మాటు కాదు, పదిమాట్లు వెళ్ళు, నామీదీ రాకుండా నేనూ చూసుకుంటాను.

సీతమ్మ—ఊరుకుండురూ బాబూ! అయిపోయినదానికి గర్జ చెందుకూ? అబ్బాయీ! అలాగే అంనూ నాయనా! ఆ శరభయ్య మాత్రం మనిషికాడా ఏమిటి? నాలిక చురికేలాగు కాలుస్తాడా?

ప్రకా—పిన్నీ! నీకూ పుట్టిం దీ ఈ వెరి? పూర్వారాలకి దాసులమైపోయి వాటిలో అవసర మెంతో అర్థ మెంతో గ్రహింప

కుండా లోకాన్ని మెప్పించడంకోసం మనం ఏపని చెయ్యకూడదు. మనస్సా ఇష్టం లేనిపని లోకంకోసం చెయ్యడం, లోకాన్ని మోస పుచ్చడం. నాన్న నన్ను ఇంట్లోంచి వెళ్లిపోమన్నారు. సంతోషంగా వెళ్లిపోతాను. నామట్టుకు నిజంగా విశ్వర్యంకంటే దరిద్రంలోనే ఎక్కువ సుఖమున్నది. అదీగాక, దేశసేవకులకు ఏ ఆస్తులూ ఏ బంధ నాలూ ఉండకూడదు. దేశసేవకు నాన్న నాకు చాలా అవకాశం ఇచ్చారు. మరి అందరిదగ్గరా సెలవు. [వెళతాడు]

సీతమ్మ—అబ్బాయీ! ఏమి టాతొందర! ఒక్కమాటు ఆగవూ?

[తొందరగా అతనివెంట వెళుతుంది.]

రత్నం—అన్నయ్యా! మాట, మాట. నామాట వినవూ?

[తొందరగా వీధిలోకి వెళుతుంది.]

కామ—ఈ ముండలికి మతిపోయింది కాబోలు! ఏమర్రోయి! మీ దిద్దరూ ఇలారండి! రారేం! అడాపెడా వాయింది. ఇంట్లోకి తీసుకురావాలా ఏమిటి?

[కోపంగా, తొందరగా వెళతాడు.]

తెర.

ఓం !

బ్రహ్మకృపాహి కేవలమ్.

వి డా కు లా ?

రెం డో రంగము

సమయం సా|| 4 గంటలు.

[చెన్నపట్నం ట్రిప్లికేనులో రామారావు ఇల్లు. డ్రాయింగు రూము. రెండు బెత్తుసోఫాలు, రెండు బెత్తుకుర్చీలు, ఒక బెత్తు పడక కుర్చీ, రెండుమామూలుకుర్చీలు, ఒక టీపాయి ఉంటాయి. టీపాయి మీద ఒక శుభ్రమైన తెల్లనిగుడ్డ, పువ్వులతో గాజుపాత్ర ఉంటాయి. రామారావు పడకకుర్చీలో కూర్చొని వార్తాపత్రిక చూస్తూఉంటాడు. సుమారు ఆరవై సంవత్సరాలవయస్సు, నేలంలంచులపంచ, బొత్తాము లన్నీ పెట్టిన లాంఛోటు ధరించి నేలంలంచుకండువా పైకి అంచులు కనబడుతూ మడతపెట్టి వేసుకొంటాడు. దగ్గర చేతికర్ర ఉంటుంది. శారద ప్రవేశిస్తుంది. క తిరించిన గిరజాలజుట్టు (Bobbed hair), పొట్టి రవిక, వలచని తెల్లసిల్కు-చీర, పైటపిన్ను, రిస్టువాచీ, కళ్లజోడా. కాళ్లకి మేజోల్లూ, టెన్నిస్ జోల్లూ ధరించి, ఎవరికోసమో ఆత్మతగా ఎదురుచూస్తూఉంటుంది. మధ్యమధ్య ఒక వ్యాయామసంబంధమైన మాసపత్రికలో బొమ్మలుచూస్తూఉంటుంది. వయస్సు 20 సంవత్సరాలు. బాగా అరవయానతో మాట్లాడుతుంది.]

శారద—ఫాదర్ ! మీ గంట ఎంత?

రామా—నాలుగు,

శారద—ఇతన్ని సరిగా నాలుగుగంటలకే రమ్మంటినే! మన ఇంజియన్యలో చాలామందికి అపాయింటుమెంటు (appointment) కీప్ (keep) చేసేదే తెలియదు.

రామా—అమ్మా! ఏమిటమ్మా నీ సంగతి రోజురోజుకీ మారి పోతుంది? ఆ వేష మేమిటి? ఆ జుత్తుక త్తిరింపేమిటి? ఒకనాటి కొక నాడు దొరసానివై పోతున్నావే!

శారద—మోస్తు అప్పు డేట్ ఫాషన్ (most up-to-date fashion) ఇదేకదా ఇప్పుడు?

రామా—మనం తెలుగువాళ్లం, హిందువుల మన్నమాట బొత్తిగా మరిచిపోతే ఎట్లా?

శారద—మగవాండ్లు సూటూ, హేట్లూ, వేస్తున్నారకదా! మగవాడు ఇండిపెండెంటు, (independent). ఆడదిమాత్రం స్లేవు (slave) దా!

రామా—మగవాడు సూటువేసుకొన్నా, ఆడది గౌనుతోడి గినా వెస్టర్న్ ఫాషన్సు (western fashions)కి స్లేవు (slaves) అన్న మాటే. మా చిన్నతనంలో ఆడది పచ్చగా పసుపురాసుకొని అర్ధణా అంత కంకంబొట్టు పెట్టుకొనేది. ఏమి విపరీతమయిన మాధువు వచ్చిందీదేశంలో.

శార—ఆ డేజ్ (days) మారిపోయినాయికదా! సివిలిజేషన్ (civilization) మారుతూఉంటే మనంకూడా ఆ కరెంటు (current) తో పోవలసిందిదా!

రామా—ముప్పయి సంవత్సరాల ఈమధ్యని ఎంత రివల్యూషన్ (revolution) వచ్చేసిందమ్మా ఆడ...ల్లో. ఇంగ్లాండులో కూడా అంతేసుమా. ముప్పయిసంవత్సరాలక్రిందట ఇంగ్లాండులో శ్రీద్రస్తుచూస్తే శరీరమెక్కడా కనబడకుండా కప్పిఉండేది. తరువాత రివల్యూషన్ వచ్చి ఆడది ఉద్యోగాలకి బయలుదేరడంతో మగవాడికి నిరుద్యోగంకూడా వచ్చింది. మగవాడిమీద విజయంపొందగానే ఆడది బురఖా తీసేసి గొంగళీపురుగు గూటిలోనుంచి సీతాకోకచిలుకలాగ

అందమైన నిజస్వరూపంతో బయటపడింది. ఆ గాలే మన దేశానికి విసిరింది.

శార—వాళ్లు రాజ్యంచేసేటప్పుడు వాళ్ల ఇన్ఫ్లుయెన్సు (influence) ఎట్లా తప్పును ?

రామా—మీ మదర్ ఉంటే నీవు మరొకలాగు తయారు కావలసింది. నీ మదర్ (mother) ని నీ కేమయినా జ్ఞాపకముందా శారదా ?

శార—[లే దన్నట్లు తల ఊపుతుంది].

రామా—మితల్లి చనిపోయేసరికి నీవు నాలుగేండ్ల పిల్లవు. నా కప్పటికి నల్లబై వయస్సు దాటింది. చాలామంది తిరిగి మారేజీ (marriage) చేసికో మన్నారు కాని—

శారద—చాలామంది ఇంగ్లీషువాండ్లు ఫార్టీ ఇయర్సు (forty years) పిమ్మటనే పెండ్లి చేసికొంటారుగదా !

రామా—అదేకాదు పరిస్థితులనుబట్టి వాళ్ళు కది సరిపడింది. ఇక్కడ మనవాళ్ళు నల్లబై సరివత్సరాలకి డజనుపిల్లలు పుట్టి ముసి లాశయిపోతారు. నా హేపీడేజ్ (happy days) అన్నీ మీ మదర్ తోనే పోయాయి.

శారద—ఈ దినం మీరు నిండా హేపీ (happy) గా ఉండవలె ఫాదర్ ! ఈ దినం నా పార్ట్నర్ని (partner) టీ (tea) కి ఇన్వైట్ (invite) చేసినాను. మీకు ఇంట్రోడ్యూస్ (introduce) చేయవలె.

రామా—ఎవ రతడు ?

శారద—మిస్టర్ వేణుగోపాలరావు. నిన్నటికినం అతడు నేనూ కలిసి మిక్సెడు డబుల్సు (mixed doubles) లో ఫైనల్సు విన్ (finals, win) చేసినాను.

రామా—మీ మేనమామ నిన్ను బాత్రిగా యూరపియన్ గర్ (European girl) ని చేశాడమ్మా ! చిన్నప్పుడు మీ మదర్ పోయినప్పటినుండి నువ్వతనిదగ్గర ఉండిపోవటం, అతడు హై పాజషన్

(High position) లో ఉండి నిన్ను కాన్వెంటు స్కూలు (convent schools) లో చదివించటం వచ్చింది. నాకు వచ్చు లో (personal) గా ఇవేమీ ఇస్తులేదు సుమా! హిందువు 'తెచ్చి' హిందువులుగానే ఉండాల్సి.

శారద—ఫాదర్! మీరింత ఎడ్యుకేటెడ్ (educated) అయివుండి ఓల్డు ఆర్థోడాక్సు థియోలాజిస్ట్ (old orthodox theologians, ఏమీ ఛేంజి (change) కాలేదే!

రామా—అది చిన్నప్పటిట్రైనింగులో ఉంటుంది. లేదా కొన్ని పరిస్థితులవల్ల మనసు మారి మార్పు రావచ్చును. నేను నాలుగేండ్లనుండి రిటైర్ (retire)యి ఏ కాలేజీ ఎడ్యుకేషన్ కోసం ఇక్కడ సెటలయినప్పటినుండి ని స్నేహముగా ఇన్ ఫ్లయెన్సు చేయగలిగాను!

శారద—థేంక్స్ యూ ఆర్ వేరీ గుడ్ టు మీ (Thanks! you are very good to me)

రామా—అయితే అమ్మా! చువ్వు సిగరెట్లు కాబ్బడం అన్యాయం చేసికోలేదు గద! ఇప్పుడు లేడీస్ (ladies) లో అట్రాక్షన్ ఫాషన్ (fashion) కదా!

[శారద వినిపించుకోదు. కాదు హారర్ విచిత్రమవుతుంది. 'వచ్చి' అయింది' అంటూ శారద ఎదురు వెళుతుంది. వేయి గోపాలరావు ప్రవేశం. ఎర్రని బేజరు స్పార్టింగుకోటు, ప్లాచర్ డ్రెస్సు. నీలుగా క్రాపింగు, పాడవైన విగ్రహం. చేతికి రిస్టు వాచీ, జేబులో కైరీ బతుకున్న పువ్వులసింక్ చేతిరుమాటు. చేతిలో కెచ్చిన్ బాల్ వయస్సు 32 సంవత్సరాలు.]

శారద—గుడ్ ఈవినింగ్ మిస్టర్ వేణు (Good evening Mr. Venu)

వేణు—గుడ్ ఈవినింగ్!

శారద—[తండ్రిని చూపి] ఫాదర్. మిస్టర్ వేణు మీ ప్రియ పిల్లని పాల్ రాజమండ్రీ కాలేజి, [వేణుని చూపి] రాజమండ్రీ మిస్టర్ వేణుగోపాలరావు మెట్రోపాలిటన్ కాలేజి, రాజమండ్రీ

షేక్ హాండు చేసుకొంటారు. అంతా టీపాయి నుట్టు కుర్చీలమీద కూర్చుంటారు.]

శారద—ఇంత డిలే (Delay) అయిందేమీ!

వేణు—ఏమి లేదు. ఒక వీక్ (week) నుండి కొన్ని లేటర్సు (letters) రాదామనుకుంటున్నాను. అట్లాగే డిలే అయిపోయింది. ఇవాళ సడెన్ (sudden)గా జ్ఞాపకంవచ్చి వాస్తవమైపోయింది. అయినా డిలే కాలేదే. ఫోర్ ఓక్లక్ డా వస్తానన్నాను.

శారద—నో! నో! ఫోర్ ఓక్లక్! (Four O' Clock) ఫాదర్! ఒకనాడు మీరు మిస్టర్ వేణుస్ ప్లే (Mr. Venu's play) చూడవలసిందిదా!

రామా—చాలా మంచి ప్లేయర్లయిండాల్సి.

వేణు—మియర్ ఫ్లాటరీ (mere flattery).

రామా—అశ్వర్యమేముంది? యంగ్ మాన్ (young man) మీరు బాగా ఆడగలిగేడంటారు. మీ నేటిపు వేస్ క్రిస్టాడిస్ట్రిక్టా?

వేణు—ప్రస్తుతం మా ఫాదరు హానిపురంలో ఉన్నారు.

రామా—మీ ఫాదరు... .. వాటిజ్ హి? (what is he?)

వేణు—మునిసిపల్ ఛెయిర్మన్ అందు ప్రొప్రియటర్ రామా వీవింగు మిల్సు.

రామా—వారి పేరు?

వేణు—శంకరరావుపంతులుగారు.

రామా—ఓ యస్. ఎక్కడో ఎలక్ షను రిపోర్టు చూశాను.

వేణు—చాలా కీన్ (keen) ఎలక్ షన్ అయింది. ఆయన

ఛెయిర్మన్ అయినందుకు నాకు కాకుండా భయించింది.

శారద—బ్యూటిఫుల్ కార్ ఫాదర్!

[వంటకర]వాడు ప్రితో, టీ. కప్పులు, పానర్లు తెచ్చివెడతాడు. శారద ముగ్గురికీ కప్పులు పెట్టి టీ కలిపిస్తుంది. టీ త్రాగుతూ మాట్లాడుతాడు.]

రామా—మీ బన యెక్కడ?

వేణు—మైలాపూరులో ఫిఫ్టీ రుపీట్ కి ఒకయిల్లు తీసుకున్నాను.

రామా—నా గరల్ ఎక్స్ ప్రెస్ కి గురించి కాలేజీకి దగ్గరగా ఉండామని నే నిక్కడనే ఇల్లు తీశాను. నా గరల్, శారద వుమెన్ను కాలేజీలో చదవమంటే వెళ్ళిపోయి కాలేజీలో చదువుతా నని పట్టు పట్టింది. మైలాపూరు సర్కార్ లేదు. మీకు కారుకూడా ఉంది. ఈ ట్రిప్లి కేన్ చూడండి! ఎంత కంజెస్టెడ్! (congested)... ..మీకు... నెలకి... ..ఒక... హండ్రెడ్ రుపీట్ ఖర్చు అవుతుందా?

వేణు—ఎక్కడ హండ్రెడ్! టూ హండ్రెడ్ దాటుతుంది. కారుకే అయిపోతుంది హండ్రెడ్ రుపీట్.

రామా—మీ ఫాదరు చాలా రిచ్ మాన్ (Rich man) అయి ఉండాలి.

వేణు—అంజీ, ఆయనకి లాటరీలో ఒక ఫార్చ్యూన్ వచ్చింది లెంజీ! అది వేస్తు చెయ్యడండా బిజినెస్ లో ఇన్వెస్టు చేశారు.

రామా—మంచిదే! క్లవర్ మాన్ (clever man).

శారద—టైమ్ ఈజ్ అప్ (time is up) మనం టెన్నిస్ కు పోవద్దా?

వేణు—పోదామా? తమరుకూడా దయచేయండి సార్.

రామా—నాకు టెన్నిస్ అంత ఇంట రెస్టు లేదు.

వేణు—అట్లా పికారు పోవచ్చును. నా కారుని ఆనర్ (Honour) చెయ్యండి!

రామా—వేణు వై. యమ్. సి. యే. (Y. M. C. A) లో మీడింగులో పోనానా. నా ఫాదరు మీడిన్ వచ్చి పికప్ చేస్తానన్నాడు. అమ్మా! నీ ఫ్రెండ్ కి నట్టి టీ యివ్వడమేరా? నువ్వు కొత్తగా నేర్చుకుంటూన్న వేమయినా ఒకటి రెండు పాటలు పాడి వినిపిస్తావా?

శారద—[మాట్లాడదు.]

వేణు—పాడండి! నాకు సంగీతమంటే చాలాసరదా!

శారద—[నవ్వి ఉరుకుంటుంది]

రామా—పాడ నమ్మా! త ప్లేమిటి?

[శాదర వెళ్ళి, తంబురా తెచ్చి, సుప్రసేనకొని ఒకబాతీయ గిరమో త్యాగరాయకీర్తనో పాడుతుంది, పాట పూర్తి అయ్యాక కారు హుస్సే విచలపడుతుంది.]

రానూ—నా ఫ్రెండువచ్చేశాడు. నేను వెళ్ళివస్తానూ!
శారదా! శిశుుంగా తిరిగి వస్తావుకానూ!

శారదా—అహా! శిశుుంగాదా వస్తును. [రామారావు వెళ
కాడు]

వేణు—మీ ఫాదరు తెలుగు బాగా మాట్లాడుతారే! మీ కింత సౌత్ ఆక్సెంటు (Southern Accent) ఎట్లా వచ్చిందీ?

శారదా—మా ఫాదర్ గొడవరి డిస్ట్రిక్టులో చాలాకాలం వర్కు చేసినారు. వాకు చిన్నప్పుడే మా మదర్ చనిపోయినదాని చేత మా అంకల్ (uncle) డాక్టరు కృష్ణారావునద్దనే ఉంటిని. వారు సౌత్ డిస్ట్రిక్టులో డి. ఎమ్. ఓ. (D. M. O.) గా వర్కుచేసినారు.

వేణు—అందుకే మీరు తెలుగు బాగా రాదు.

శార—ఏమి నేను తెలుగు బాగా మాట్లాడేసి లేదా? రాసే దానికి చదువేదానికి బాగా వచ్చేదిలేదు! నా ఎర్లీ ఎడ్యుకేషన్ (Early Education) అంతా కాన్వెంటు స్కూలు (Convent-schools) లోదా అయింది.

వేణు—ఇకనేం. అందుకే ఇంత అద్భుతంగా మాట్లాడుతున్నారు.

శారదా—మా మదర్ లంగ్ (mother tongue) తెలుగుదా మేముకూడా ఉందాలిన్దా.

వేణు—తెలుగు చాలా స్వీట్ లాంగ్వేజి (sweet language) ఇటాలియనే ఆఫ్ ది ఈస్టు అంటారు. కొత్తగా నేర్పు కొంటున్న మీరు బాగా పాడేరే?

[కొంతసేపు నిశ్శబ్దం. వేణు తనలో తానే కూనిరాగంతో పాడుకుంటాడు.]

శారదా—మీరు మీరే పాడుకుంటున్నారే! మేము వినేదానికి కాదా!

వేణు—నా దేమో నేర్చుకొన్న సంగీతముకాదు. చిన్నప్పుడు టెక్స్టు బుక్కులో చదువుకొన్న పద్యా లేవో కూనిరాగం తీస్తాను.

శారద—పాడండి మీ! మగవాళ్లుకూడా సిగ్గుపడితే ఎట్లా?

వేణు—[చక్కనిరాగంతో పద్యం చదువుతాడు.]

“వాసనచూడనట్టి ప్రసవంబు, నఖంబుల దుగ్రింపనట్టి నూ
త్నాసమపల్లవంబు, పరు లానని కొవ్వొత్తే నె, సూచివి
న్యాసములేసి రత్నము, మహాతతపుణ్యఫలంబుబోలు నా
భాసురగాతిసోయగ మెవండు భుజింప విరించి వాసినో!”

ఈ పద్య మేమిటో తెలిపిందా మీకు.

శారద—అదేమో! నా కదంతా గ్రీక్ అండు లాటిన్
(Greek and Latin)

వేణు—దుష్కంతుడు శకంతలని వర్ణించిన పద్య మిది. శకుం
తలకి మల్లే మీరుకూడా చాలా అందగా ఉన్నారనీ....

శారద—మీరు నన్ను ఫన్ (Fun) చేస్తున్నారే!

వేణు—ఇకమీద మీరూ గీరూ అనవద్దు. సింపిల్ (simple)
గా వేణు అంటే నాకు సంతోషం.

శారద—అవును. మనం పార్ట్నర్స్ కదా!

వేణు—ఏదీ, ఒక్కటెన్నిసార్లోనేనా?

శార—నాటీ బాయ్ (Naughty boy) [రిస్టువాచీ చూచి]
అరే! గంట అయిదు మించినదే! లెటజ్ రన్ (Let us run up)

[శారద లోనికి వెళ్లి, టెన్నిస్ బాటు తెస్తుంది. ఇద్దరూ తొంద
రగా వెళుతూ]

బాయ్! వీడు బద్రిం. [వెళతారు]

తెర.

ఓం!

బ్రహ్మకృపాహి కేవలమ్.

విదామలా?

.....

మూడో రంగము

సమయం—సా॥ 5 గంటలు.

[కమలాశ్రమి ఇల్లు: సీతమ్మ ఇల్లు తుపాకూడంటుంది. రత్నం వదో పుస్తకం చదువుతూ కూర్చుంటుంది.]

సీతమ్మ—మీ నాన్న ఎలా వెళ్లారే? వీధిలోకి వెళ్లిపోయాగా ఏమిటి?

రత్నం—లేదు. పెరట్లోకి వెళ్లివచ్చింది.

సీతమ్మ—రోజూ ఈపాటికి వెళ్లిపోయేవారు. ఇవాళ ఇంకా వెళ్లలేదేమి చెప్పా! అన్నయ్యని అయిదుగంటలకే రమ్మన్నాం కాదటే?

రత్నం—నాన్న ఉండగా అన్నయ్య వచ్చేస్తాడేమోనే అమ్మా!

సీతమ్మ—అలా అయితే పెద్దరాధాంతసిద్ధాంత మవుతుంది. ఇద్దరూ పట్టుదలు మనుష్యులే!

రత్నం—అమ్మా! అన్నయ్య హరిజనులపేరిటోనే కాపురం పెట్టేడట!

సీతమ్మ—అదే వచ్చిన అల్లరి! అత చలాంటివనులు మానమంటే మానడు. ఈయన ఊరు వాడ అల్లరిచేసికొని దంపిరొ వాయిస్తారు. అసలే సోమయాజి, అందుమీద యజ్ఞంచేశారు.

రత్నం—అన్నయ్య మాదిగవీధు లన్నీ తుడుస్తాడుకూడా నటే!

సీతమ్మ—ఉర్రో! ఉర్రో!

కామ—[చప్పుచప్పు చేశెంచి] ఏమిట అమ్మాయి అంటుంది?

సీతమ్మ—ఏమీ లేదు.

కామ—[రత్నంబో] ఏమిటి అంటున్నావు?

రత్నం—[తెల్లవేళ, చూసి ఊరుకుంటుంది].

కామ—నేను విన్నాను లెండి! వాడు మాదిగపిల్లలు తుడుగున్నాడని మెచ్చుకుంటున్నారా?

సీతమ్మ—ఇదేమి టండోయి, ఒకమాట కొకమాట విని బుజాలు తడుపుకుంటున్నారు.

కామ—మీరూ కూడా తెగుక్కొవవుతున్నాయి. పొండి, మీరూ కూడా వాడివెనకాల రేయి మార్చిపిల్లలు తుడవండి; పాకీ ముండల్లాగ.

సీతమ్మ—అదే ది ఏమిట్టండి అభిరుకి?

కామ—బాగుంటుంది; బాగుండమా? మిమ్మల్నికూడా ఇట్లాంటిది అవుతేవేరని. బాటగా వచ్చు ఇక్కడే లేకుండా వుంది [సులో చూచుతూ బాగుండాను అనుకుని వేరేదాన్ని].

సీతమ్మ—[అమ్మండాకా వెళ్ళి పోవచ్చి] అమ్మాయి! నీకిష్టాల్ని బాగుం చేకవేలే ఎలాగ? రహస్యంగా అనుకోవాలి కాని అయిన గుమ్మరిగానా? కానీ అనుకోకూడమా? అన్నయ్య నిన్ను పోడబట్టి వానికంటే ఎక్కువలా చూసుకుంటున్నాడా? అతని వల్లే ఈ ఉపకారం వస్తుందని నా నమ్మకం! మధ్యని ఈయన చేసేది ఏమి లేదుకాని మన ప్రయత్నం నాగికుండామాత్రం చేస్తారు. పెట్టోకి వెళ్ళి వస్తాను. ఈలోగా అన్నయ్య వస్తే ఉండమనూ!

[రత్నం పుస్తకం ముడిచి పాడుకుంటుంది.]

యర్రావకళ్యాణి—రూపకం.

జయ జయ జయ వీరయభారత జనయి! దివ్యభాతీ

జయ జయ జయ కృతసహస్రనరనారీహృదయ నేతి

1. జయ జయ శశ్యామల సుశ్యామ చలచ్ఛేలాంచల
జయ వసంతకుసుమలతా చలిత లలిత చూరకుంతల
2. జయ మదీయహృదయాశయ లాక్ష్యరూణపదయుగళా
జయ దిశాంతగత శకుంతదివ్యగాన పరిశోషణ—(శ్రీ)కృష్ణకా(స్త్రి)
[ప్ర]కాశం ప్రవేశించి] నాన్న ఉన్నారా యింట్లో?
రత్నం—లేరు. ఇప్పుడే వీధిలోకి వెళ్లారు.
ప్రకా—అమ్మేదీ!
రత్నం—పెరట్లోకి వెళ్ళింది. వస్తుంది కూర్చో అన్నయ్యా!
ప్రకా—[కూర్చుని] ఏమి టమ్మా పాడుతున్నావు.
రత్నం—ఏదో పాడుకుంటున్నానుగాని నాకో గాంధీపాట

నేర్పవు అన్నయ్యా!

ప్రకా—ఓ కావలసివచ్చి పాటలు, హిందీపాట చెప్పేదా?
ఈ పాట విను. బాగుంటే రాసుకుందుగాని.

[ప్ర]కాశం పాడతాడు].

(ఖవాబీ ఘనస)

గాంధీ, తు, అజ, హింద్, కీ, ఏకమాన బన్ గయా!
సారీ మనుష్యజాతికా అభిమాన బన్ గయా!
తు, సత్య, అహింసా, ధర్మా, నిస్వార్థత్యాగసే.
ఇన ఆజ, మర్త్యలోకమే భగవాన బన్ గయా!
తేరినసీహాతోమే, నహిజామాకా అనర్ హై!
తులోలగీహావా తేరే ఇన్ సాన బన్ గయా!
జిన దోస్తేహై : రకామకా, హరదభో అజీజహై!
సారాజహాన తేరా కదరదాన బన్ గయా ॥

సీతమ్మ—[ప్రవేశించి] వచ్చేవా నాయనా! నువ్వింట్లో
అడుగు పెడితే చాలోను ఇల్లంతా కలకల్లాడుతుంది.

ప్రకా—ఏన్నీ! నాన్న ఇంట్లో అడుగు పెట్టవద్దని నిషేధించడం, మీరు నన్ను ఊరికే మొగమాట పెట్టడం, ఆయన లేనప్పుడు దొంగలాగ నేను ఇంట్లో ప్రవేశించడం, ఇదంతా నా మనస్సుని

చాలా వేగిస్తూండమ్మా! ఆయన ఉన్నప్పుడు వస్తేనే బాగుండు నేమో!

సీతమ్మ—నిజమేనోయ్! కాని దెబ్బలాటలూ జగడాలే మిగులు-అన్నట్టు అతనిదగ్గరనుంచి ఏమయినా జవాబు వచ్చిందా?

ప్రకా—అసలు నేను వ్రాయలేదు. ఈ విషయంలో చాలా చిక్కులున్నట్లున్నాయి. అసలు తండ్రి కేమి పెత్తనమున్నట్లు లేదు. అంతా వేణుశబ్దమీదే ఉన్నట్లుండి.

సీతమ్మ—ఏమో! మరేం చేస్తావో! దీనిభారమంతా నీ మీద పెట్టాను. తండ్రితరువాత తండ్రింతవాడివి. నన్ను అరమర లేకుండా కన్నతల్లిలాగు చూసుకుంటున్నావు. నీకన్న ఎవరున్నారు చెప్పు దాని కాపురం నిలబెట్టి అది సుఖపడకపోతే నా కెందు కీ బతుకు? దాన్ని తప్పించి మరో పిల్లా ఫిచికా ఉన్నారు గనుకనా?

ప్రకా—గట్టిచిక్కు తెచ్చిపెట్టావమ్మా! ఏమీ పాలుపోకుండా ఉంది. ఏ ప్రయత్నం చెయ్యడానికీ ఏలులేకుండా నాన్న తుదముట్టా తెంచుకు వచ్చేశారు. వాళ్లేమో ధనబలంచేత మదాంధులై ఉన్నారు. వాళ్లతో పలుకుబడి ఉన్నావాళ్లు చెయ్యవలసినపనిగాని, మనస్సు కరిగించి మంచిమీద పని జరపడం కష్టం.

సీతమ్మ—[కంట తడిపెట్టి] నువ్వలాగంటే ఎలాగ అబ్బాయి! ఈపిల్ల నింట్లాపెట్టుకొని ఎలాభరించను? ఇన్నాళ్లూ డబ్బంటే వేలూ లక్షలూ లేదుకాని, పరువుకీ ప్రతిష్ఠకీ లోటులేకుండా గుట్టుగా కాలక్షేపం చేస్తున్నామా? ఈ యీడుపిల్ల కాపరానికి చెడి ఇంట్లా ఉండంటే వచ్చేవాడులూ, సాధక బాధకాలూ నీకు తెలియనివికావు. ఫలాని కంటంబంలోపిల్ల ఫలానివారి చెల్లెలూ అని పేరు తెచ్చుకుంది. చదువుకున్నవాడివి. బుద్ధిమంతుడివి. నీకు నేను సలహాచెప్పేవాటి దాన్ని కానుగదా! నీ చేతుల్లో పెట్టాను. పాలముంచినా, నీళ్లముంచినా నీదేభారం. [కంట తడి]

ప్రకా—చెల్లమ్మా! నీ ఊహ ఏమిటో కాదు. నువ్వు ఎలాగ చెయ్యమంటే అలాగ చేసాను.

రత్నం—బాగానే ఉంది. నా కేం తెలుస్తుంది?

ప్రకా—అది కాదమ్మా రత్నం మీ మామగారితో మాట్లాడమన్నావా? లేక వేణుతోనే మాట్లాడితే—

రత్నం—బాగానే ఉంది. న న్నడుగుతా వేమిటి?

సీతమ్మ—బబ్బాయి! దాన్ని అడిగితే అదేం చెపుతుంది? ఎలాగయినా దానికావరం నిలబెట్టి, దాన్ని ఒకయింటిదాన్ని చేయడమే దానికి కావలసింది.

ప్రకా—ఒక వేళ మల్లా పెల్లిచేసుకోడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడేమో?

సీతమ్మ—అందుకే ను వేప్రయత్నం చేసినా ఆలస్యం కాకుండా చెయ్యాలి.

ప్రకా—నాకు ఒక్క ఆలోచన తోస్తుంది.

సీతమ్మ—[ప్రకాశం చెయ్యి పట్టుకొని] ఏమిటో చెప్పు నాయనా! ఇదిగో! నువ్వు ఏమి చెయ్యమన్నా సిద్ధం. పదీపాతిగా కచ్చవతాయన్నా ఎలాగో ఇచ్చుకుంటాను.

ప్రకా—అతను యిప్పుడు బాగా ధనవంతుడు. చెన్నపట్నంలో చదువుతున్నాడు. దొరలపదవులన్నీ అలవాటయిఉంటాయి. సహజంగా ఇంగ్లీషు చదువుతున్న పిల్లమిదికి బుద్ధిపరుగెడుతూ ఉంటుంది. అందుచేత చెల్లెమ్మకి మరియెండు క్లాసులు ఇంగ్లీషు చెప్పిస్తే అతనిబుద్ధి మారుతుం దనుకొంటాను.

సీతమ్మ—మరి. అయితే ఏం చేదాం?

ప్రకా—శారదానికేతవంలో అప్పచెబితేనో?

సీతమ్మ—అదెక్కడ?

ప్రకాశం—గుంటూరిలో ఉంది. మా కాంగ్రెసువాళ్ళే ఆ సంస్థ నడుపుతున్నాను. కేవలం జాతీయవిద్యా సంస్థ.

సీతమ్మ—ఏ యిష్టమే! న న్నెమి అడగక్కరలేదు.

ప్రకా—నాన్న ఒప్పుకోవడా?

సీతమ్మ—మీనాన్న ఒప్పుకొనే దేమి టబ్బాయీ! తనచేతి
డబ్బు వదలకపోతే ఎవ రెలా పోయినా మీనాన్న కక్కరలేదు. చెట్టంత
కొడుకువి. ఇహవరాలకి పనికివచ్చేవాడివి. నిన్ను ఇంట్లోంచి తగిలేసిన
తండ్రికి, కూతురు చదువుకోడానికి వెళ్తే బెంగేమిటి? నువ్వు చదువు
కోసం కాశీ వెళ్ళినప్పుడేం చేశారు? తనచేతిడబ్బు మిగిలించని సంకో
పించారుకారూ? కాక పోతే కాస్త చిర్రాబిర్రా మంటారు.
ఎలాగో సమాధానపడుచుకొంటారు. చూడూ! కాపల్కిస్తే నాలుగో
అయిదో కర్చుకు కూడా పంపుతాను.

ప్రకా—ఆ విషయంలో ఏమి బెంగలేదు. భోజనవసతులకి
ఏదో విధంగా ఉచితంగానే ఏర్పాటు చేయస్తాను.

సీతమ్మ—తీరా ఇంతా చేస్తే ఈలోపున అతడు వెళ్ళిచేసికొని
దీనిని చేరదీయకపోతే?

ప్రకా—అందుకు నే నేమి అలోచించానంటే, నేనుకూడా
చెన్నపట్నం వెళ్ళి ఏదోఉపాయం చేదామని. బావ నన్ను చూచి
సేన్నాళ్లయింది. వెంటనే పోల్చలేడని ధైర్యం.

సీతమ్మ—నాతండ్రి, నానాయకే, అంతకంటేనా? నా చర్మం
చెప్పలు కట్టియిచ్చి నీ భణం తీర్చుకుంటాను. చూశావా అమ్మాయీ!
అన్నయ్యకి నీమీద ఎంత అభిమానమో! స్వతహాగా అతనిబుద్ధి
మంచిది, పైగా గాంధీమహాత్ముని శిష్యుడు.

ప్రకా—ఒక వేళ నాప్రయత్నం సఫలం కాదనుకొండి! కీ డెంచి
మేలెంచ మన్నాడు. రత్నం వెళ్ళి చదువుకోవడంవల్ల నష్ట
మేముందీ?

రత్నం—అన్నయ్య ఆలోచనే బాగుందే అమ్మా! నాకు
కూడా చదువుమీదే ఉంది.

సీతమ్మ—మరి, నాయనా, ఎటుండి అమావాస్య వెళ్ళిన
విదియనాడు దీన్ని ఆరుగంటలరైలుకి నేను దిగబెడతాను. నువ్వు
కూడా ఆ రైలుకే బయలుదేరు. ఏం? దీన్ని గుంటూరిలో చదువులో

ప్రవేశపెట్టి నువ్వలాగ చెన్నాపట్నం వెళ్ళిపో. ఏం? అన్నట్టు నీకు చెన్నాపట్నంలో కాలక్షేప మెలాగ ?

ప్రకా—ఏదో తంటాలు పడతాను. ఏ పత్రికాకార్యాలయం లో నైనా ప్రవేశిస్తాను. ఏదీ లేకపోతే నలుగురికి హిందీపాఠాలు చెప్పకొంటే నా పొట్ట గడిచిపోతుంది.

సీతమ్మ—ఇంకొక్కమాట చెప్పు ! నువ్వు కోపం తెచ్చుకో కమ్మా! ఎప్పుడైనా నీకు అయిదు పదీ కావాలంటే నాకు కబురందే లాగు చేస్తావా పంపిస్తాను.

ప్రకా—అదేమీ అక్కరలేదు కాని రేపు వెళ్లడానికి రైలు ఖర్చులు మాత్రం ఇవ్వాలి... అసలు వ్యవధిలేకుండా పెట్టావుకదా ప్రయాణం !

సీతమ్మ—ఏమి నాయనా ! నీ కేమయినా తొందర పనులున్నాయా ?

ప్రకా—తొందరపనులంటే ఇక్కడ హరిజనులకి ఒక పాఠశాల పెట్టాను. దాని నెవరికైవా అప్పగించకుండా వెళ్ళిపోతే అది పాడవుతుంది. సరే చూడాం. అన్నిటికన్న ఇదే ముఖ్యమయిన పనిగా భావించుకొంటాను.

సీతమ్మ—అదే పదివేలు. ఇంకొక్కమాట.

[తలుపు తోసుకొని కామశాస్త్రి ప్రవేశం.]

కామ—ఏమిటరా? చేస్తున్నారా? [ప్రకాశంను చూసి నిర్ఘాతపోయి] ఈ పాకీవెధవ నెందుకు రానిచ్చారు ఇంట్లోకి ?

సీతమ్మ—బాగానే ఉన్నాయి మాటలు. ఆ దారంట వెళ్తుంటే పిలిచి ఏదో లోకాభిరామాయణం చెప్పకుంటున్నాం.

కామ—ఈ యిల్లంతా అపవిత్రంచేసి మాలకూడు చేశావు కాని ఇంకేమయినా ఉంచావా? వాడంటే సిగ్గులేక వచ్చాడు కాని నీ కేం సిగ్గులేకపోయిందే?

ప్రకా—ఈ విషయంలో నేను సిగ్గుపడడానికి బదులుగా గర్విస్తున్నాను. పాకీవాడని పిలవడం నాకు కిథాటు. నిజ మాలొచిస్తే

అదర్భప్రాయుడైన పాకీవాడు బ్రాహ్మడికంటే ఉత్తముడు. [బ్రాహ్మడు లేకపోయినా పాకీవాడు బ్రతకగలడు కాని పాకీవాడు లేకపోతే బ్రాహ్మడు బ్రతకలేడు. తల్లి బిడ్డకు చాకిరీ చేసినట్లు పాకీవాడు సంఘ మంతటికీ సేవ చేస్తున్నాడు.

కామ—ఛీ! నాతో మాట్లాడకు. నా మొహం చూడడానికి నాతో మాట్లాడడానికి నీ కర్మ తడోదీ? బ్రాహ్మణపుట్టుకపుట్టలేదా? బ్రాహ్మడికంటే పాకీవాడు ఉత్తము డంటావురా?

ప్రకా—క్షమించాలి! సెలవు. [వెళతాడు]

కామ—పింజారీముండా! పాకీచీపురుపట్టుకొని మాదిగవీధులన్నీ తడుస్తూ వాళ్లని కాగిలించుకు తిరుగుతూంటే వాడి నేమని యింటికి పిలిచావే? వాడికి శారవాది సరకాలుతప్ప ఇంక గతు లున్నాయా? పాకీవాడు బ్రాహ్మడికంటే ఉత్తము డంటాడు! వీడి సాహసం!

రత్నం—హరిజనులు మనలాంటి మనుష్యులు కారూ నాన్నా! వాళ్లకి మనలాగే రక్తమాంసాలూ ఆత్మా ఒకటేనా? ఇంట్లో పెంచు కొనే పశువులపాటి చేశారుకారా వాళ్ళు?

కామ—నీ బుర్రకి ఎక్కించాడూ ఈవేదాంతం? ఏడిశావు పద! ఇద్దరూ వెళ్ళి నాలుగుబిందెల సీళ్ళు తోడితెచ్చి ఇంత గోమయం కలిపి వాడు కూర్చున్న సావిత్రి, వీధిగుమ్మం కడిగేసి శుద్ధిచెయ్యండి. లేవరేం!నా మడిగావంచా ఉందా [అంటూ పెరట్లోకి వెళతాడు].

సీతమ్మ—వెర్రి. కుడిరింది-రోకలి తలకి చుట్టమన్నాడట. ఇలాంటి మనిషితో ఎలా వేగడం! రావే అమ్మాయీ! రెండు బిందెల సీళ్లనా దిమ్మరి స్త్రీగాని మనల్ని రాసి రంపాన పెడతారు.

[ఇద్దరూ వెళతారు]

తెర.

ఓం!

బ్రహ్మకృపాహి కేవలమ్.

వి. డా కు లా ?

నా లు గో రం గ ము.

సమయం ఉదయం 10 గంటలు.

[రామారావు ఇల్లు. రామారావు కుర్చీలో కూర్చుని ఉత్తరం చదువుతూ ఉంటాడు.]

రామా—అమ్మా! శారదా!... .. శారదా! [శారద ప)వేళం] కూర్చోవమ్మా! ఈ ఉత్తరం చూడు!

శారద—[ఉత్తరం చదువుతూండగా ఆశ్చర్యం, విచారం ముఖంలో కనబడతాయి. తండ్రివేపు అప్పుడప్పుడు చూస్తూఉంటుంది. ఉత్తరం చదువుకొని మడిచి బల్లమీద పెట్టేస్తుంది. ముఖం అరచేతులో పెట్టుకొని ఆలోచనాయత్తయై కూర్చుంటుంది.]

రామా—ఏవమ్మా! అట్లాగున్నావేమీ? [శారద బబ్బలు చెప్పడు] శారదా! చూడు నాకేసి చూడూ కండ్లంట నీళ్లుస్తున్నాయేమీ?

శారద—[ముఖం వంచుకొని] ఒకటి లేదు.

రామా—అబ్బ! మూర్ఖపువట్టు పట్టకూడదు సుమీ! నీ వుద్దేశం ఏమిటో చెప్పకూడదూ!

శారద—ఇంతకంటే డిస్ గ్రేస్ (Disgrace) ఏ ముంది!

రామా—[రోషంతో] ఏమిటి!

శారద—నన్ను మీ రిట్లా ఇన్సల్టు (insult) చేస్తా రనుకో లేదు.

రామా—దీనిలో ఇన్సల్టు కేముందో చెప్పు.

శారద—నాతో కన్సల్టు (consult) చేయకుండా నామారేజి (marriage) మీరు సెటల్ (settle) చేసేది ఇన్సల్టు కాదా?

రామా—కుమార్తెపెండ్లి తండ్రి సెటల్ చేయడం ఇన్సల్టు? ఇంత కాలం చదువుచెప్పించి పెద్దదానిని చేసి పోషించిన తండ్రి కూతురుపెండ్లి సెటల్ చేయడానికి అన్ ఫిట్ (unfit) అన్నమాట!

శారద—ఫిట్ (fit) అన్ ఫిట్ ఇప్పుడు క్వశ్చన్ (question) కాదు. ప్రీలైఫ్ లో మారేజి ఒక పెద్ద ఛేంజి (change). ఇంత ఇం పోర్టెంట్లు (important) ఛేంజి క్రియేటు (create) చేసేటప్పుడు, నా ఒపినియన్ లేకుండా, నన్ను ఇగ్నోర్ (Ignore) చేసి, నేను బ్రతికి వున్నానా, చచ్చినానా అని విచారించకపోతే ఎట్లా?

రామా—దీనిలో నీ వంత ఫీలు అవడాని కేమీ లేదమ్మా! వేణు-చాలా రిచ్ మాన్, మంచి స్పోర్ట్స్ మన్ (sportsman) అని పొగుడుతూ నువ్వే ఇంట్రీడ్యూస్ చేశావా? నీకు ఇష్టమైన మనిషి తొనే కరస్పాండు చేసి ఆరేంజి (arrange) చేశాను కాని ఎవరో చదువునంధ్య లేని పల్లెటూరి పాపర్ ని తీసుకురా లేదే! తగిన యీ డుంది; ఎడ్యుకేషన్ వుంది; వెల్తు (wealth) వుంది. అతని ఫాదర్ మంచి పొజిషన్ లో వున్నాడు. వేణు నీ క్లాస్ మేటు, స్నేహితుడు. అన్ని కండిషన్లు బాగావున్నాయని ఆలోచించి చేశాను. అది నీకు ఇన్సల్టుకాదు.

శారద—నేను వేణుని మారేజి చేసుకుంటానని చెప్పినానా మీతో!

రామా—నువ్వట్లాగు చెప్పలేదుగనుకనే, నీ యిష్టం పొంది మరీ పంపిద్దామనే ముందుగా నీ కీ ఉత్తరం చూపించాను.

శారద—మారేజి, పూర్వీ పర్సనల్ అఫైర్ (purely personal affair)

రామా—అనగా, దానిలో నేను జోక్యం చేసుకోకూడదంటావా?

శారద—న్యూ ఫ్యూచర్ మీరు నిశ్చయించినారే అది నాకు నూటు అగునో లేదో మీరు ఆలోచించినారా?

రామా—నాకు అర్థం కాలేదు.

శారద—నాకు - ఒక మగవానికి స్త్రీవునైవుండేది యిష్టం లేదండీ! మనదేశంలో మేల్ సుప్రీమసీ (male supremacy) ఉన్నంత కాలమూ, అడదానిమీద మగవాని కధికారము ఉన్నంత కాలమూ, అడదానికంటే మగవానికి లా ప్రకారమూ, ఆచారం ప్రకారమూ, ఎక్కువ హక్కులున్నంతకాలమూ, ఫ్రీడమ్ పోయి యింట్లో పంటగడే ప్రపంచంగా చేసేమారేజీ చేసుకొనేదిదా నా కిష్టం లేదు.

రామా—వేణుగోపాలరావు, నీ స్థాభ్యానికి స్వేచ్ఛకీ ఏలో పమూ రాకుండా చాలా గౌరవంగా ఆదరిస్తానని పదిసార్లు నాతో చెప్పడంచేతనే నే నంగీకరించాను. కొంతకాలం చదువు కొన్నాక మారేజీ చేదామని నిన్ను ఇంతకాలమూ ఉంచి వేయడమే ముప్పు వచ్చింది. నువ్వుకూడా ఇదివరకు ఎన్ని సార్లు ఈప్రస్తావన తెచ్చినా, బి. యే పరిక్షలయినాక ఆలోచిద్దామనలేదా? నీతల్లి చనిపోబట్టికాని, నీతల్లి వుంటే నీకు చాలాకాలం క్రిందటే మారేజీ అయివుండేది.

శారద—మా మదర్ వుంటే న న్నడగకుండా అరేంజీ చేసే వుండదు. ఆమె చనిపోయింది నాకు చిక్క వచ్చింది.

రామా—సరే నేనేకదా ఇప్పుడు చెడ్డవాడనయ్యేను. [కొంత సేపు నిశ్శబ్దం] పెండ్లిలేకుండా స్త్రీ వుండిపోవడం ప్రకృతిని ధిక్కరించడంకాదా? సృష్టి సాగడానికి స్త్రీలు పురుషులు అవశ్యకమే. రస్కినే ఏమన్నాడు? వన్ కంప్లీట్స్ దీ అదర్ (one completes the other) అన్నాడు. ఇద్దరూ కలిస్తే కాని పూర్ణాంగం కానేకాదు. పురుషులకి పురుషులూ, స్త్రీలకు స్త్రీలూ వివాహం మానేస్తే సృష్టి అంతరిస్తుంది.

శారద—నావంటివారు కొందరు, మారేజి మూని, స్త్రీసంఘం బాగుపడేదానికి లైఫ్ సేక్రిమెన్ట్ చేసి పనిచేస్తే క్రియేషన్ ఆగిపోవునా? పురుషులలో, దయానంద సరస్వతి, శంకరాచార్యులు, లాడ్జ్ మెకాలే, సర్ ఐసక్ న్యూటన్, విలియమ్ పిట్ వీండల్స్టా, మారేజి విడిచిపెట్టి ఎంతో దేశసేవ చేయలేదా? పురుషుల కంగిల్ ఆఫ్ విజన్ (angle of vision) మారిపోవలె, స్త్రీల అభివృద్ధికి అడ్డు పెట్టకుండా, వాళ్లను స్వేచ్ఛగా విడిచిపెడితేదా వాండ్లు మంచి పనులు చేస్తారు.

రామా—స్త్రీ పురుషులను భగవంతుడు ప్రత్యేకకార్యాల కొరకు సృజించాడమ్మా! అందుచేతనే వారి శరీరనిర్మాణంలోనే భేదం వుంది. పురుషుడు ధనార్జనచేసి పోషకభారం వహిస్తాడు. స్త్రీ కంటింటిబగారవం నిలబెట్టి సంసారం చక్కబెడుతుంది. పురుషుడు పరిశ్రమ; స్త్రీ జేతని; ఇదే సృష్టిరహస్యం.

శారద—అంటే, ఆడది చలనంలేక మొద్దుపలె పడి ఉండవలసిన వస్తువుకామా? మగవాడు ఆడదాని మీద అధికారం చలాయించేదానికీ, ఆడది మగవాడికి బానిసగా వుండేదానికే సృష్టి చేసినారా?

రామా—ఆమాట ఎవ రన్నారు? పురాణాలలోకూడా స్త్రీలకు చాలా గౌరవ మిచ్చారు. లక్ష్మి విష్ణువుహృదయాన నివసించింది. శివుడు సగం శరీరమిచ్చి అర్ధనారీశ్వరుడయ్యాడు. దక్షయజ్ఞంలో పార్వతి నశిస్తే ఆమెకోసం సన్యాసయి దిగంబరు డయ్యాడు. గంగని నెత్తిమీద పెట్టుకున్నాడు. విష్ణుపురాణంలో నీమన్నారో విన్నావా? సీ. పురుషుడు విష్ణువు, పౌలతి శ్రీలక్ష్మియో

పురుషు డాలోచన, పౌలతి భావ

పురుషుడు దైర్యంబు, పౌలతి యా శాంతంబు

పురుషుడు మంత్రంబు, పౌలతి పలుకు

పురుషుడు స్తంభంబు, పౌలతి పతాకంబు

పురుషుడు సూర్యుడు, పౌలతి కాంతి

పురుషుడు వృక్షంబు, పొలతి ఫలం పొను

పురుషుడు జలధియా, పొలతి యొడ్డు

పురుషుడు తువాను, మార్గంబు పొలతి సుమ్ము

పురుషుడు రచయిత, రచన పొలతి సుమ్ము

పురుషుడు దినంబు, రాత్రియా పొలతి సుమ్ము

పురుషు డగ్నియై భాసిల్లు పొలతి సమిధ!

దీనిలో శ్రీకి వచ్చిన అగౌరవ మేమిటమ్మా? పురుషుడు శ్రీ మూలంగానే రాణిస్తాడని, శ్రీ లేని పురుషుని బ్రతుకు ఉత్తవ్యర్థమని తేలించా?

శారద—దానిలో ఒక్కమాట అంటిరే! పురుషు డగ్ని, శ్రీ సమిధ అన; అది ఒక్కటి చాలు. పౌజషనంతా క్లియర్ చేసింది. పురుషుడు శ్రీని కాల్చుకొని తింటాడన్నమాట!

రామా—వెరితల్లీ! ఇదా అర్థంచేసుకొన్నావు. ఇంధనం వలన అగ్ని పుడుతుంది. అగ్నికి ఆధారం ఇంధనం. అట్లాగే సృష్టి కంటటికీ ఆధారం శ్రీశక్తి. శ్రీని ముఖ్యంగా మాతృత్వం కోసమే సృజించాడమ్మా! శ్రీనిష్ఠాణంలో ప్రతీఅంశమూ మాతృత్వంకోసమే ఉద్దేశించబడింది. చక్కగా సంసారం చేసుకోవాలి. దేశాన్ని ఉద్ధరించే పిల్లలని కనాలి... ..

శారద—ఓహో! మగవాడిహృదయం, సరసాలకి ఉపయోగించే అటబొమ్మకావలె; పిల్లలను కనిపించే మెషిన్ గా తయారు కావలె; నోరెత్తకుండా ఇంప్లిసిట్ ఒబీడియన్సు (implicit obedience) చూపించవలె; వంటగదికి అంటుకొనిపోయి పనిసంచు తెలియకుండా ఉండవలె!

రామా—అర్రోజులు గడ్డచిపోయాయి కాదటమ్మా! నువ్వు బి. ఏ. చదువుకుంటానంటే అడ్డుపెట్టానా? మగపిల్లలలో కలిసి పెరిసి డెస్సికాటేషలో చదువుకుంటానంటే నేను అడ్డుపెట్టానా? నువ్వు టెక్నిక్ అడడానికి, నీ యిష్టము వచ్చిన డ్రీమ్స్ వేసుకోడానికి నేను

అడ్డుపెట్టానా? ఈ ఒక్కవిషయంలో నామాట వింటే నే నెంత సంతోషిస్తున్నాను?

శారద—దానంతరీ నేను చాలా గ్రేటుఫుల్ (grateful).

రామా—అయితే ఏమిలాభం! ముఖ్యమయిన విషయంలో నాకు వ్యతిరేకమయ్యవు. ఇప్పుడు డొంతమంది స్త్రీలు సినిమాల్లో ఆర్టు చేయలేదు? స్పెర్ట్స్ లో ఛాంపియన్ షిప్ తెలేదు? మ్యూనిసిపాలిటీలలోను, లెజిస్లేటివు కౌన్సిల్స్ లోనూ మెంబర్లుకాలేదు? ఏ రంతా పెండ్లి మానుకొన్నారా? పెండ్లి చేసుకుంటేమాత్రం ఇవన్నీ చేయకూడదా! ప్రకృతికి విరుద్ధమయినవని ఎన్నాళ్లు సాగుతుంది చెప్పవద్దా!

శారద—[అలోచనలో పడుతుంది] నాకు మారేజి మానేసి వుమేన్ మువ్ మెంటులో వర్క్ చేదామ. ఉంది. దానికేదా యిష్టమి చాలా లిటరేచర్ చదువుతున్నాను. మారేజి చేసికొని, ఒక మగవాని విష్టు (whims) కు లోబడి, సంసారం చేస్తూఉంటే ఇదంతా సాగునా? నా గ్రేట్ ఫ్యూచర్ (great future) ఉందనుకొన్నాను. పై జేతాలుపోయి కాంటి నెంటల్ ఫేమ్ (continental fame) సంపాదించాలని పెద్ద పెద్ద హోప్స్ పెట్టుకొని ఉన్నాను. నా హోప్స్ అంతా ఫ్రస్ట్రేట్ (frustrate) చేసి, నా ఎన్ థూజియాజమ్ (enthusiasm) కూల్ డౌన్ (cool down) చేస్తూ రనుకోలేదు. ఐ థాట్ యూ వర్ ఎనైడియల్ ఫాదర్! (I thought you were an ideal father) [కంట్రీరు తెచ్చుకొని దుఃఖిస్తుంది.]

రామా—[వేళ్లతో నుసుటిమీద కొట్టుకొని] నేను నీకు తండ్రీ నవడం ఒక తప్పుయింది... .. అమ్మాయీ! నీకంటే నాకు కావలసిన వాళ్లెవరైనా ఉన్నారా చెప్పు. [శారద జాలిగా తిండికికళ్లలోకి చూస్తుంది] నీకంటే నాకేమున్నా ఎక్కువ ఇంటరెస్టు ఉందా పోలించంలో! ఈ యిల్లు నీకోసమేనా కొన్నాను. నా భీమా ధనం పదివేలూ నీవేరనే ఎనైడ్ చేశానా? నా పెనన్ కూడా కమ్యూట్ చేసి నీవశం చేస్తానన్నాను. సువర్ణ సుఖంగా యింటిపట్టున ఉండవచ్చు! నా ట్టు పేజి (old age) లో, నాకు ముఖ్యధార

మయిన నువ్వు, యీవనంతా పెట్టుకొని దేశాలంట రిరుగుతూంటే, నాకు ఏమిటిగతి చెప్పు! నే నెవరిమీద ఆధార పడేది? నాకు భార్య వుండి యింకాపిల్లలు ఉంటే నీవు కోరినట్లు స్వేచ్ఛగా విడిచిపెట్టే వాడినే!

శారద—[జవాబు లేకుండా దీర్ఘాలోచనలో పడుతుంది].

రామా—నీకు ఇంటల్నేషనల్ ఫేమ్ వస్తుందంటే నాకు అయిష్టమా? వృద్ధాప్యంలో మరొకదిక్కులేనప్పుడు నీతండ్రిని కనిపెట్టు కొనివుండడం ఒకడ్యూటీ అని నీవంటి ఎడ్యుకేటెడ్ గర్ల్ కి చెప్పాలా? చక్కగా సంసారం చేసుకొని, నాకు మనుమలు మనుమరాళ్లచేత ఆనందం కలిగించి, నాప్రాణం కాస్తా హారీ అన్న తరువాత నీయిష్ట మయిన దేశసేవకు దిగు! అదీ నా కోరిక.

శారద—ఈ లైఫ్ లో పడితే ఆ లైఫ్ వట్టిది.

రామా—నే నింక నీతో వాదించవలసిన దేదీ లేదమ్మా! నీ ఓల్డు ఫాదరుని, అతని వృద్ధాప్యంలో కనిపెట్టవలసిన డ్యూటీ నీవు ఫీలయితే నేను కోరినట్లు చేయి; లేదా? నాయిష్టం నాది, నాకూ ఫాదరుకీ సంబంధం ఏమిటి అనుకుంటే నీయిష్టం వచ్చినట్లు చేయి— నా ఫ్యూచర్ నా గతి యింతే అనుకుంటాను; ఎప్పుడో ఒకనాడు నిరక్షిప్త సన్యాసమైనా పుచ్చుకుంటాను, ఆస్మహత్యయినా చేసుకుంటాను. బ్రహ్మచారిగా ఉత్సాహం, ఆశా లేకపోయిన తరువాత ఏమయితే మీ?

శారద—[గద్గదంతో తండ్రిచేతులు పెట్టుకొని] మీరు నన్ను క్షమించవలె; నా మూలంగా మీ కంత కష్టం వద్దు; నా ఫ్యూచర్ యింతే. దా అనుకుంటాను. నేను పెద్ద చదువు చదివి ఉండీకూడా చదువులేని పల్లెటూరిపిల్లగతిదా నాకు పట్టం దనుకుంటాను.

రామా—నీమాటలు చాలా కష్టంగా వస్తున్నాయి. నీమనస్సు సమాధానపడితేనే నేను కోరినట్లు చేయి. బలవంతంమీద నన్ను సంతుష్టిపరచడానికి నువ్వు పెండిచేసికొన్నా అది సార్థకంలోకి రాదు

శార—హిందూమారేజి సిద్ధమంత అన్యాయమయినది ప్రపంచంలో ఎక్కడయినా వున్నదా? దానిప్రకారం స్త్రీ వట్టి స్తేవు కాదా?

రామా—హిందూవివాహంలో ఆధ్యాత్మికార్థం వుంది. మనస్సులనీ హృదయాలనీ ప్రేమనూత్రంతో ఏకంచేసేది హిందూ వివాహం. దాని వృద్దేశం కేవలం శరీరసౌఖ్యమే కాదమ్మా!

శారద—అవును! దానిలో పురుషుని అధికారం బాగా సేఫ్ గాదు చేసినారు. ఏ పురాణం చూసినా పతివ్రతాధర్మండా చెప్పను. మగవాడు ఒక స్త్రీకి కట్టుబడియుండవలెననే రూలు లేదు. ఈ పురాణాలు, ధర్మసూత్రాలు మగవాండ్లు వ్రాసిన వేనా? స్త్రీ వ్రాసిన దొకటయినా ఉన్నదా?

రామా—అదేమన్నమాట! రామాయణంలో ఆదర్శపాయుడయిన ఏకపత్నీవ్రతస్థుణ్ని రాముడిని చూపించలేమా!

శారద—సీతని అనుమానంపడి అగ్నిలో పడమనలేదా! రాముడు? సీతకుకూడా తనమీద అట్టి అనుమానమే ఉంచవచ్చును గదా అని తా నొకసారి అగ్నిప్రవేశం చేయకూడదా? ఆడ దనగానే లోకువా?

రామా—ఎందుకమ్మా అనవసరమైన వాదన? నా ఉద్దేశం స్పష్టం చేశాను. నా కోరిక ను వ్యంగీకరించా వనుకుంటున్నాను. నీకు హిందూవివాహపద్ధతి ఇష్టం లేకపోతే నీయిష్టం వచ్చిన పద్ధతి చెప్పా, నేను ఒప్పుకుంటాను. ఎట్లాగయినా నువ్వు సుఖంగా ఉండడమే నాకు కావలసింది.

శారద—మీ రంత కంపెల్ (compell) చేస్తూన్నందుకు మీ మనస్సున ఎందుకదా కష్టం చేయవలె? సివిల్ మారేజి ఆక్టు మీకు యిష్టందానే! హిందూ మారేజిసిస్టంలో వున్నంత స్లేవరీ (slavery) దానిలో లేదు.

రామా—కానీవమ్మా! నాది మూర్ఖపుపట్టనుకున్నా వేమిటి? నీయిష్టంవచ్చిన పద్ధతికి నేను ఒప్పుకుంటాను. ఇక మరేమీ అభ్యంతరం లేదుకదా! ఈ వుత్తరం వేణుకి పంపివేయవచ్చునా?

శారద—ఒకసారి నే నతనితో మాటాడి డౌట్సు (doubts) క్లియర్ చేసికోవాలె.

రామా—నరే! ఆ సందేహాలు తీర్చుకొని నాతో చెప్పు; ఆ తరువాతనే నిశ్చయం చేదాం... .. మరి భోజనానికి లేదామా! [గడియారం చూచి] అబ్బో చాలావేళయింది.

[ఇద్దరూ వెళతారు.]

శేర.

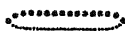
ఓం!

బ్రహ్మకృపాహి కేవలమ్.

వి డా కు లా?

అ యి దో రం గ ము

సమయం ఉదయం 8 గంటలు.

[హరిపురంలో ఛెయిర్మన్ శంకరరావు ఇల్లు. రెండు రోజ్ వుడ్ పడకకుర్చీలు, నాలుగు మామూలుకుర్చీలు, ఒకసోఫా, ఒక టేబులు, టేబులువద్ద ఒక తిరుగుపకషాకుర్చీ ఉంటాయి. హాలులో చుట్టూ శృంగారపు చిత్రాలు వుంటాయి. మిల్లు మేనేజరు పద్మనాభం ఒకకుర్చీమీద కూర్చుని కొన్ని కాగితాల చూస్తూ వుంటాడు. పద్మనాభం, కాపింగుజుట్టూ, ఓపెన్ కాలరుకోటు, తెల్లని పంచ, సిగ్ నం|| వయస్సు. ఛెయిర్మన్ శంకరరావు ప్రవేశం; 45.నం|| వయస్సు, నెరుస్తున్న మీసం; సిల్కునూటు, సాగా, చేతిలో చేతి

కర్క, కల్లజోడు భరిస్తాను. వచ్చి ఒక పర్చిమీడ కూర్చుంటాడు. అతడు రాగానే పద్మనాభం ఒకసారి లేచి మళ్లా కూర్చుంటాడు.]

శంకర—ఎంతసేపాయి వచ్చారు? కూర్చోండి! ఏమిటి విశేషాలు?

పద్మ—వచ్చి అరగంటపై నయింది. తమరు పూజలోవుండి పోయారు.

శంకర—ఇప్పుడు డిక్కడి కెవరైనా వచ్చారా?

పద్మ—ఎవరో ఎమ్. ఏ, బి. ఇశి. ఇరవైరూపాయల ఉద్యోగం కాళీవుండట, ఎలిమెంటరీ స్కూలులో—

శంకర—ఎమ్.ఏ. ప్యానయి ఇరవయ్యరూపాలపనికి వచ్చాడా?

పద్మ—ఏం చెయ్యమన్నారు? దానికే గతిలేదు. మొన్న మన మిల్లులో గుమస్తాపని కాళీ వచ్చిచప్పుడు అయిదుగురు బి. యే. లు దరఖాస్తు పెట్టారు.

శంకర—అవును. బి. యే. లు కూడా పెట్టారన్నారు.

పద్మ—కలకత్తాలో బి. యే. ప్యానయినవాళ్ళు జోళ్ళు తుడుస్తున్నారట!

శంకర.—[మందహాసం].

పద్మ—ఈయంగీషు చదువుకోసం యిట్లావాళ్ళు గుల్లచేసుకుంటే వచ్చినలాభ మిది.

శంకర—నూవాడా బి. యే. పరిక్షకు పెల్లాడు. ఏం, జేస్తాడో! ఏపని లేకపోతే వర్తకంలో పెట్టేస్తాను. వాడా - లండన్ వెళతానంటాడు! ఏమయిరా లాభిస్తుందా?

పద్మ—ఈరోజుల్లో ఏమి లాభంలేదు. ఆ రోడ్డుకీ - పెండరు -

శంకర—పెండరు పెట్టారా?

పద్మ—నేనుకాదు. మా మేనల్లుడిచేత పెట్టించాను.

శంకర—కమిషనరుతో మాట్లాడారా?

పద్మ—తమరే మాట్లాడి పుణ్యం కట్టుకోవాలి.

శంకర—నేనా! అట్లాగే! ఓవర్సిరుని మీ రొకమారు చూడండి.

పద్మ—[చూశా నన్నట్లు తల ఊపుతాడు].

శంకర—మా కమీషనరు సంగతుందే, స్వపక్ష పరపక్ష నిరూపణ ధామం. కమీషనర్లని మనకు కావలసినవాళ్లని ఎంచుకోమంటే బాగుండును. మధ్యని వీళ్ల నొకళ్లని తెచ్చిపెట్టారు గదా పాన కలలో పుడకవల్లె.

పద్మ—కమీషనర్లు వచ్చాక అధికారాలన్నీ వాళ్లచేతుల్లోనే పూటే మధ్యని తమవంటివారికి వేలకువేలు ఖర్చుపెట్టుకోడమే మిగులు.

శంకర—నిజమే పూర్వం ఉద్యోగాలు, కంట్రాక్టులు, ఇళ్ల పన్నులు, అన్నీ ఛైర్మన్ చేతిలోనే వుండేవి. అందుచేత ఎలక్షనుకి పెట్టిన ఖర్చువచ్చేసేది. ఇప్పుడేదో చిల్లరవాళ్లకేకాని మాలాంటివాళ్లకేమి లాభం లేదు. ఛైర్మన్ తినవలసిన వాడయితే చేపలబజారు నుంచీ కమేలానుంచీ నరు కింటికి వచ్చేసి కూరమొగ్గకూడా ఎత్తుక పోయేది.

పద్మ—తమరు దీనిలో దిగటం బిజినెస్ (business) పాడవడానికి వచ్చింది. టీ పార్టీలకీంద; చందాలకీంద, పార్టీని కట్టుకోడానికి వాళ్ల కిచ్చిన అప్పులకీందా వేలకువేలు ఖర్చయింది.

శంకర—ఏఖర్చువచ్చినప్పుడు అది పెట్టకతప్పదు.

పద్మ—కొన్నింటి ఎలక్షనప్పుడు తమపార్టీకొన్నిలక్షలకి పోటీగా నిలబడ్డవాళ్లని మానిపించడాని కిచ్చినదీ, ఛైర్మన్ ఎలక్షను టయిములో పార్టీ నందరినీ మంత్రోటలో పెట్టి, నాలుగైదు రోజులు విందులకీ, పోకులకీ, సానిమేళాలకీ, త్రాగుడికీ ఇచ్చినదీ, అమాంబాపతులూ పాతికముప్పుయినే లయింది. తమ కాతాను సాదరుకీంద పడ్డఖర్చు తమరు సరిగా చిత్తగించలేదు.

శంకర—అయివుంటుంది. అయినా, ఇ దొకగౌరవం అని అందరూ అంటున్నారకామా? ప్రతిమనిషికీ ఏదోవిధంగా పేరుసంపాదించాలనే వుంటుంది. అదీ మనిషిస్వభావం- మరీ—మనపేరు పేషర్లో వేసి ఫోటోలువేశారా? ఇంటింటా కర్పూరపుపేర్లు, పూలహారాలు వేశారుకామా?

పద్మ—మెడలువంగిపోయి నాలుగురోజులు కదలకుండా యిరుకు పట్టేస్తా యనుకొన్నాను. బండెడుపువ్వులదండ లయ్యాయి.

శంకర—మరీ—మరి- టీపార్టీలు చేశారా? అంతా సలాం పెట్టడం, ఛెయిర్మనుగారు వస్తున్నారు దారిలో లెండనిచ్చేతూ ముందొక డవాలాబంటోతు నడవడం—ఈ హోదా అంతా వుంటుందా?

పద్మ—చిత్తం; కాని యీ విషయంలో రూమర్లన్నజే వుట్టాయి.

శంకర—ఏమిటా రూమర్లు?

పద్మ—వందరూపాయల కర్పూరపుపేర్లుకొని యింటింటికీ తమరే పంపించారనీ, యింకా రూమర్లకి లెక్కేమిటి... కొందరిచేత టీపార్టీలు తమరే డబ్బిచ్చి చేయించారనికూడాను.

శంకర—(ఒక నవ్వు నవ్వేసి) ఏమిటో అనుకుంటారు, లోకంలో కాకులలో అన్నారు. ఇక్కడ నాంగ్గరమిల్లులో ఉన్నారు కదా. మీ లొక టీపార్టీ చేశారుకాదుగద!

పద్మ—ఏదీ తమ రేదీ కనలేదని పూనుకొన్నాను.

శంకర—నేను చెబితేనా చెప్తాను?

పద్మ—తమమిల్లులో వుండి నేను చేస్తే బాగుండదేమో అనుకొన్నాను. అయినా తాబేదార్ల కదా! తమరోమాటంటే తప్పేముంది? అయినా యిప్పుడు మించిపోయిన దేమిటి? ఎల్లుండి యేర్పాటు చేసేదా?

శంకర—ఇప్పు డేమిటి? ఆరునెలలుపోయాక—మన యశ్శి నిష్టేషను రివర్టు బాగుం దన్నారు గవర్నమెంటు. మొన్న కలెక్టరు వచ్చినప్పుడు ఎంకోచిమెంటు (Encroachment) అన్న చూపెట్టి చార్జీచేయించాను. ఈమాటు మనకి రావుసాహెబు కితాబు రాక తప్పదు.

పద్మ—అయితే అప్పుడు టీపార్టీకి అందరికన్నా ముందుగాను నా కిప్పించాలి.

శంకర—మనయింటిదగ్గరనుంచి మిల్లుదాకా తారురోడ్డు వేయించడానికి శాంతను చేయించాను.

పద్మ—ఈమధ్య నెవరో పేపర్లో రాశారు. ఊళ్లో రోడ్డు బాగా లేవనీ, వీధులకి లైట్లు చాలవని, ఎక్కడిచెత్తాకుళ్లు అక్కడే వుండి పోతుందనీ—

శంకర—అది మనద్యూటీకాదు. అదంతా కమిషనరు ద్యూటీ. ఆ తిట్లు, దీవనలూ, చీవాట్లు, చెప్పదెబ్బలు అన్నీ అతనికే!

పద్మ—తమపేరు పెరిసిడెన్సీలంతా వాకబులయింది. ఆంధ్ర పత్రిక సంవత్సరాదిసంచికకి ఈయేడు తమఫోటో పంపిస్తున్నాను.

శంకర—కొన్నింటిమీటింగురూములో నాదో పెద్దఫోటో ఉండాలంటున్నారందరూ!

పద్మ—ఆయిల్ పెయింటింగు తయారు చేయిస్తాను. ఏముంది నాలుగువందలు చాలు. ఏకొన్నిలక్షలకో పెట్టి పె్రిజంటు చేయద్దాం.

శంకర—ఈలోపుగా ఆ రావుసాయిబు కితాబు వచ్చేస్తే బాగుండునా? వందలకొద్దీ సిల్వరుజూబిలీ కిచ్చి, కనిస్తేబుదగ్గరనుండి కలక్టరుదాకా వచ్చేపోయే వుద్యోగస్తులకి టిఫిట్టీలు చేసి, చక్రివర్తి గారి జబ్బులో, గుళ్లలోనూ మళ్ళీమల్లోనూ, అభిషేకాలూ ప్రార్థనలూ చేయించి, రెండుమూడువేలమందికి వెలంకాయలం తేసి బూర్లతో అన్నదానం చేసి ఇన్ని తంటాలూ పడుతుంటే ఇవన్నీ గనర్నమెంటు కళ్లకి కనబడవా ఏమిటయ్యా! తాల్దొర్లకెళ్లే ఇచ్చేస్తున్నారు—రావు సాయిబు.

పద్మ—పోనీండి, ఇప్పుడు తమ కొచ్చిన లోస మేమిటి— ఇంతకీ ఆ యోగం పట్టాటి. అన్నట్టు— అసహనంగతి చెప్పడం మరచాను—కాకినాడ మార్వాడీ బాకీ పంపించమని ఉత్తరం రాశాడు.

శంకర—నగానికి పెరిగిందా ఏమిటి?

పద్మ—నడ్డీలతో దగ్గరదగ్గర లకారాని కంటుంది.

శంకర—అబ్బ! అయినా అత నట్లా తొందరపడడే! నన్ను బాగా తెలుసు.

శంకర—ఆసాము అలా వుంచండి. నాతో చెప్పకుండా నరుకు విడుదల చెయ్యకండి. అయినా అంతస్థానం ఒక్కసారి ఆర్డరు చేస్తే దెబ్బతినేస్తాం.

పద్మ—తమతో మాట్లాడడానికే వీలుచిక్కదు. తమరు ఈ పాటయినా తప్పకొని విజినెస్ మీద శ్రద్ధపెడితేగాని, గట్టిదెబ్బ తగులుందేమో అని నాకు చాలా భయంగా ఉంది.

శంకర—ఇప్పుట్లో విడిచిపెట్టడాని కెంతమాత్రమూ వీలు లేదు. వుంచి పటపహంగంగా వుండి. కొందరు కాంగ్రెసువాళ్ళున్నారు. పిళ్ళ వ్రతమీటింగులోనూ అవకతవకప్రశ్నలు వెయ్యడం, డిసెంటుపెట్టడం, గవర్నమెంటుకి రా.రుడం జరిగిస్తూన్నారు. నో కాన్ఫిడెన్సు పెడతారని ఆరేసినెలలకల్లా అదో బెదిరింపు-కమిషనరు కూడా వాళ్లతో బుజం కలుపుతున్నాడు.

పద్మ—ఈమధ్య రత్నయ్యగారికికూడా తమమీద కోపం వచ్చినట్లుంది.

శంకర—రెండువేలు అప్పుఅడిగాడు. ఇవ్వలేదని ఏడుపు. ఏదో చూసి పారెన్యూలి... ఏమయినా యిప్పుట్లో మానేస్తే వాళ్లకి జడిసి మానేశామంటారు—అదీకాక—మనకి కావలసిన వసులుకూడా కొన్ని వుండిపోయాయి..

పద్మ—సెలవా?

శంకర—అన్నట్టు ఎల్లుండి యిన్స్కూలులో పిల్లలకి బహు మతులు పంచిపెట్టడానికి మీటింగుచేస్తారట. హెడ్డుమాస్టరుగారు నన్ను పెన్సిడెంటుగా వుండమన్నారు. మీరు ఒకచిన్న లెక్కరు రాసియ్యాలి. నాకు యింగ్లీషురాక పోవడం చాలా చిక్కొచ్చింది.

పద్మ—తమకే యింగ్లీషువస్తేనా? యీపాటి మంత్రీపని చేయరా!

శంకర—ఈమధ్య మాస్టరునిపెట్టి అక్షరాలు పేర్లు నేర్చుకొని వున్నకం పట్టాను. అరవైయేళ్ళు నచ్చాక చదువుకోక మన్ను కొట్టు కొంటానా—అని ఇప్పుడు చదువు వబ్బుతుందా?

పద్మ—నాకు మిల్లుకు వేళయిపోతుంది సెలవా?

శంకర—తెచ్చుకు రాస్తారుకామా! ఇంగ్లీషులెచ్చరే తెలుగుడు
రా...తో రాసివ్వండి. అర్థం తెలియకపోతే నేమిటి? రెండు మూడు
సార్లు చదివి కంఠతాపెట్టి ఏకరువు పెట్టేస్తాను.

పద్మ—చిత్తం! సెలవు పుచ్చుకుంటాను.

శంకర—ఉండండి! మా అబ్బాయి మళ్లా వివాహం చేసు
కొంటున్నాను, రమ్మని వైరిచ్చాడు. ఆ పిల్ల బి.ఎ. పరీక్షకు వెళ్లిందట.

పద్మ—చాలా సంతోషం. ఎప్పుడు వివాహం?

శంకర—రేపే! ఈవారంలో గవర్నరు వస్తున్నాడు. ఇప్పటి
కేమి ఏర్పాట్లు లేవు. ఎట్లా వెళ్లడం?

పద్మ—ఏదో ఒక్కపూట తమరు వెళ్లకపోతే ఎట్లా?

శంకర—ఉండండి! ఆ వైరు తెస్తాను. దానిలో ఒకమాట
సరిగా అర్థం కాలేదు. [శంకరరావు ఇంట్లోకి వెళ్తాడు. నౌఖరు ఒక
విజిటింగుకార్డు తెచ్చి పద్మనాథందగ్గర బల్లమీద పెడతాడు. పద్మ
నాథం చూస్తూండగా శంకరరావు వైరుచేతితో పట్టుకొని ప్రవేశించి
గవర్నరుకి బాలుచేసినప్పుడు ఆపిల్లని పిలిపిస్తాను- గవర్నరుదొరసానీతో
ఇంగ్లీషు మాట్లాడడానికి. చూడండి! ఈ చివరిమాట—

పద్మ—[వైరు చదివి] స్పెషల్ మారేజీ ఆఫ్.

శంకర—అంటే!

పద్మ—వెళ్లిళ్ళకీ ఒక స్పెషల్ ఆఫ్ ఉందట.

శంకర—వెళ్లిళ్ళకీ ఆఫ్! మ్యునిసిపల్ ఆఫ్టుకు మల్లే!

పద్మ—అదేమిటో? స్టేషరు నడిగి తెలుసుకోవాలి. ఎవరో
వచ్చారు. [విజిటింగుకార్డు యిస్తాడు.]

శంకర—[కార్డు తీసుకొని అక్షరాలు కూడబలుకుతూ] ఎవరిది?

కె. ఆర్. వి. యా. యన్. కె.

పద్మ—కె. ఆర్. వెంకటరావు.

శంకర—అవును. కె. ఆర్. వెంకటరావు, డి. టి.

పద్మ—డెప్టీ కమిషనరీ.

శంకర—ఏదో సిఫార్సుకి కాబోలు. కమిషనరు దగ్గరకి పొమ్మంటాను.

పద్మ—ఏమో ఎవరో అనుమానం పెట్టరుకాబోలు.

శంకర—అతని బ్రాంచివుందికాదూ ఇక్కడ? ఈమాట వృత్తి పన్నులో బిగించేద్దాం. మళ్లా అడిగితే గిరగిర తిప్పిపారేద్దాం.

పద్మ—ఇప్పుడేమి క్యాష్ పైగాలేదు. మొన్ననే ధర చురికిం దని వెయ్యి బేళ్లనూలుకి అర్జరిచ్చాను. సెలవాయిదా, జట్టీబేరం! దానికి సరిపడ్డ క్యాష్ (cash) మాత్రం వుంది.

పద్మ—రమ్మంటానూ! [వెళ్లి పిలవగా వెంకట్రావు ప్రవేశిస్తాడు. సుచూరు ఏభయి సంవత్సరాల వయస్సు. తలపాగా, నల్లని లాంకోటు, తెల్లపంచ, తెల్లజరికండువా, కళ్లకి సులోచనాలు, కాళ్ళకి ఆకుచెప్పులు, చేతిలో చేతికర్రతో ప్రవేశించి, చెప్పులు, చేతికర్ర దూరంగా ఉంచి లోనికి వస్తాడు.]

శంకర—[లేచి] దయచేయండి! [పడకకుర్చీ చూపెడతాడు]

వెంకట—అక్కరలేదు. తమరు దయచేయండి. [మామూలు కుర్చీలో కూర్చుంటాడు] జేమమా?

శంకర—తమ దయవల్ల! తమదర్శనం ఎన్నడూ చేయలేదు.

వెంకట—నేను విజయనగరంలో జిల్లా మునసబుగా ఉంటున్నాను. తమతో కొన్ని సంగతులు మాట్లాడుదామని వచ్చాను.

శంకర—సెలవియ్యండి. ఒకసారి ఆఫీసుకు వెళదా మనుకొంటున్నాను. కమిషనరుగారిని కూడా రమ్మని కారు పంపాను. [పద్మ నాభంతో] మీరు మిల్లుకు వెళ్లండి. [పద్మనాభం ఇద్దరివద్ద సెలవు పుచ్చుకొని వెళతాడు.]

వెంకట—మీకోడలు, విజయనగరం పిల్ల, ఆమె విషయమై ఏమి టాలోచించారు?

శంకర—విజయనగరం పిల్లా? ...తమకు వారిని తెలుసునా ఏమిటండి?

వెంకట—ఆ! ఆపిల్ల తండ్రి—కామశాస్త్ర—తరుచు మా యింటికి వస్తూవుంటాడు. పదేపదే మొర్రపెట్టుకోగా, ఆపిల్ల అవస్థ చూచి, ఏమయినా సెటలవుతుందేమో అని-

శంకర—ఏమి సెలవు?

వెంకట—ఏమయినా సెట లవుతుందేమో అని-

శంకర—సెటలు కానడమంటే తమ అభిప్రాయం?

వెంకట—ఏముందీ! ఆపిల్లని తెచ్చుకొని కాపురం నిలబెట్టమనీ-

శంకర—నామనవి వింటారా! అనలు ఆపిల్లతండ్రి నోటిదురుసు మనిషి. మా అబ్బాయికి వాళ్ళనంబంధం నచ్చలేదు. అయితే అట్లాంటి సంబంధం ఎందుకు చేశావయ్యా అని తమ రడగవచ్చును. నాభార్య అతని చెల్లెలు. దానిపట్టుదలమీద చిన్నతనంలో చెయ్యవలసివచ్చింది. ఇప్పుడు మావాడు బి. యే. చదువుతున్నాడు. లండను వెళ్లి కలక్టరు పరిక్షకి చదువుతానంటున్నాడు. అందుచేత ఆపిల్ల మావాడికి నచ్చ లేదు. ఇంకా అల్లుడికి మామగారికి కొన్ని ఘర్షణలు జరిగేవుంటాయి. అందునంచే ఈ ఏడేనిమిదేళ్ళనుంచీ మాకూవాళ్ళకీ రాక పోకలే లేవు.

వెంకట—తమవంటివారు అబ్బాయికి నచ్చచెప్పాలి. కావల సిన సమ్మంధం. మంచి సాంప్రదాయం. విశ్వర్య మున్నప్పు డిలాంటి వాళ్ళని ఓకంట చూస్తేనే కీర్తి.

శంకర—చిత్తం! వాస్తవమే! కాని మావాడికి నచ్చచెప్ప డానికి టైము మించిపోయింది. వాడు మొన్ననే మల్లీ వివాహం చేసు కొన్నాడు. బి. ఏ. చదువుకొన్న ఫిల్ల. అప్పుడే వివాహమయిపోయింది. ఇదిగో వైరు. [వైరుచేతి కియ్యకండా దూరంనుంచే చూపించి మడిచి జేబులో పెట్టుకుంటాడు] పెద్ద లెక్కరుకూడా యిస్తుందట. మరో యేర్పాటేమయినా తమరు సెలవిస్తే, ఈ సంవత్సరం మిల్లు తాలూకు లాభనష్టాలు తేల్చుకొన్నాక మాట్లాడుకొందాం.

వెంకట—అనలు ఈ వ్యవహారంలోకి నేను రానన్నాను. నా ప్రాణాలుతీసి ఎలాగయినా మాట్లాడమని లాక్కొచ్చాడు. మావంటి

వాళ్లు ఇలాంటి వ్యవహారాల్లో ఫలితం ఉంటేనే దిగాలిగాని....
నేను గృహస్థురీత్యా వచ్చానుగాని ముసనబుగా మార్చాడలేదు. అత
గాడు రెస్టిట్యూషన్ ఆఫ్ కాంజుగల్ రైట్స్ (restitution of conjugal
rights) కి దావాతేస్తే తప్పకుండా అతనిపక్షమే తీర్పువుతుంది.

శంకర—కోర్టువారు నిర్బంధిస్తే మాత్రం మనసు లేనిమనువు
ఎట్లా సాగుతుందండీ?

వెంకట—అయితే అప్పుడే వివాహమయి పోయిందన్నమాట?

శంకర—అయిపోయింది, మొన్ననే! నేనుకూడా వెళ్ళలేదు.
మాకు గవర్నరుగారి హడావుడొకటి వచ్చిపడింది... అయితే.....
అతగాడుకూడా వచ్చాడా ఏమిటండీ?

వెంకట—వచ్చి వీధిలో ఉన్నాడు. అతడు రానిదే ఏచ్చానా
నేను? ఏమయ్యాయి. కామశాస్త్రురూ! [కామశాస్త్ర ప్రవేశం-
నీర్మావిధోపతిపింజవెట్టి కట్టుకుంటాడు. మెల్లీరుద్రాక్షతావళం, కడి
భుజంమీద మడతపెట్టిన కండువా; ఎడంభుజంమీద పీపుమీద
వేలాడుతూ ఇత్తడిచెంబుకట్టిన అంగవస్త్రం. చంకలో చిన్నమూట-
మాసినగడ్డం].

శంకర—[నిర్ఘాంతపోయి] ఏమయ్యాయి! ఎక్కడు రాక!

కామ—ఇద్దరం కలిసేవచ్చాం! శివో, రవో, తేల్చుకోక
పోతే ఎన్నాళ్ళు మరి?

శంకర—ఆ వ్యవహారం గురించేనా? పంతులుగారితో మనవి
జేశాను యావత్తుసంగతులూ. అవతల కమిషనరుగారు కనిపెట్టు
కున్నారు- మళ్ళా కలుసుకొందాం. లేచి వెంకట్రావుకు నమస్కరించి
సెలవు. [అని వెళ్ళబోతాడు]

కామ—[అడ్డు వచ్చి] నువ్వు కలుసుకోడం కాదు, ముసనబు
గారు శ్రమపడి దయచేశారు. వారిమాటయినా వినొద్దా?

శంకర—నేను వారితో యావత్తు సంగతులూ మనవిచేశాను.
వారూ నేనూ మార్చాడంటాం! వారు సెలవిస్తారు- [ముందుకు
గుమ్మిందాకా నడుస్తాడు. కామశాస్త్ర దోప కడ్డంగా నిలబడి]

కామ—అదికాదు, ఉండవయ్యా! నీ అభిప్రాయం నాకు తెలిసింది. ఎప్పటికీ, దాగుడుమూతాలే అడేవు.

శంకర—దాని కడ్డం నిలిచి వెళ్ళనియ్య వేమిటి? ఒరే! అప్పల స్వామీ!

కామ—బంటోతుని పిలుస్తున్నా వేమిటి? ఎవరు వచ్చారో చూస్తున్నావా? [వెంకటరావుని చూపిస్తాడు]

శంకర—అటువంటి పెద్దలు దయచేసినప్పుడు యిటువంటి రసాభాసప్రపనులు చేయకూడదు. వారిమర్యాదా కాపాడడానికి చూడాలి.

కామ—వారి మర్యాదాకికూడా భంగం కలిగిస్తావేమిటి?

శంకర—వారు దయచేసివుండగానే దారికడ్డం నిలిచావు కదా! వారిని సాక్ష్యంవేసి పోలీసుకేసు పెడితేనో?

కామ—వ్యవహారం చాలా ముదిరిందే! కొబ్బరి కాయలవర్తకం రోజుల్లో ఊరూరా తిరిగి సత్రంలరుగుమీద పైమీద గుడ్డ వేసుకొని పడుక్కొన్న రోజులా ఇవి?

[శంకరరావు కోపంగా చూస్తాడు. మునసబు కామశాస్త్రీని 'ఇలా రావయ్యా పిచ్చిబ్రాహ్మణ' అని తనదగ్గరకి పిలుస్తాడు. ఆ సమయంలో శంకరరావు పైకి దాటేస్తాడు.]

వెంకట—ఈమర్యాదకా నన్నుకూడా తీసుకువచ్చావు? పోదాం పద! బంటోతుచేత పైకి పంపించేసి తలుపు వేయిస్తాడు.

కామ... [వెంకటరావు చేతులుపట్టుకొని] ఊహించాలి. ఇవి చేతులు కావు కాళ్ళు; తమర్ని శ్రమపెట్టి తీసుకొనివచ్చి అమర్యాదా కూడా కలిగించాను. త్యాప్తమని తెలిసుండీ బుద్ధి గడ్డితిని తమర్ని తీసుకొచ్చా!

వెంకట—ఫర్వాలేదు. అతనిబుద్ధి చూపించుకొన్నాడు. [లేస్తాడు.]

కామ—ఏమిటి తేల్చాడు బాబూ?

వెంకట—మీ అల్లుడు బి. ఏ. చదువుకొన్నపిల్లని పెళ్లి చేసికొన్నాడట!

కామ—అయిందీ? అనుకొన్నంతవఱకు అయిందీ? మరి మీకే
మిటి గత్యంతరం? [ఇద్దరూ మెల్లగా నడుస్తూంటారు]

మెంకట—ఏముందీ! ఓపంట దావా పడేయవలసి! మరి
మిప్పిల్ల ఇప్పుడు గుంటూరులో ఉండేమా!

కామ—ఈపట్టున వెళ్ళి లాక్కొస్తా సెటికి. అది చదువుకొని
ఉద్యోగం చేయాలా? ఉల్లేలాలా? తమ అనరా వుండ. నేను
కృతార్థుణ్ణి!

మెంకట—సరే చూద్దాం!

కామ—నెల కొక పాతికేనా ఇప్పిస్తాగా మనోవృత్తి?

మెంకట—చూదాం పదవయ్యా! ఏకగాభరా!

కామ--మరినేను ఇలా గుంటూరు వెళ్లి పిల్లని తీసుకొచ్చేస్తాను.
తమరు బంట్రోతుని పంపించి మా యింటికి చిన్న వర్తమానం
చేయించాలి నేనిలా వెళ్ళినట్టు—

[మెంకటరావు జవాబు చెప్పుడు. ఇద్దరూ వెళతారు]

తె ర

టం!

బ్రహ్మకృపాహి కేమమ్.

వి దా కు లా ?

ఆ రో రం గ ము

సమయం నాచుంట్లం రి—కిరి గంటలు.

[రామారావు ఇల్లు; శారద చదువుకొనేగది. కొన్ని కుర్చీలు,
సోఫా, పుస్తకాలబీరువా. ప్రకృతిదృశ్యాలున్న చిత్రపటాలూ
ఉంటాయి. శారద నిల్చుచీర కట్టుకొని తింబురా శుక్రతితో పాడు

కుంటూఉంటుంది. వేణు టెన్నిస్ డ్రస్ తో వచ్చి సిగరెట్టుకాలుస్తూ,
కోటు విప్పుకుంటూ ప్రవేశం]

వేణు—శారదా!

శారద—ఏమి?

వేణు—మాఫాదర్ వై రిచ్చారు.

శారద—ఎందుకు?

వేణు—వాళ్ళ మ్యూనిసిపాలిటీని గవర్నరుగారు విజిటు చేస్తా
రట. అందుకు నిన్ను నన్ను రమ్మని—ఇదిగో వైరు. [వైరుచూపి
స్తాడు]

శారద—[వైరుచదువుకొని] అయితే నే నెందుకు?

వేణు—హెర్ ఎక్సలెన్సీ రిసీవు చేసికోడానికేమా! ఎడ్వై
కేటెడు లేడీ కోడలునప్పుడు ఆపర్యూనిటీ ఎందుకు పోవాలని.

శారద—ఐ సీ (I see)! ఎప్పు డది?

వేణు—ఎల్లుండే. రేపు మనం బయలుదేరి వెళ్ళాలి.

శారద—ఇంపాసిబిల్! రేపటిరాత్రికి నేను బెంగుళూరు
పోవాలి! మరునాడు నాకు అక్కడ ఎంజేమెంటు ఉన్నది.

వేణు—ఉంటే పోస్టుపోస్ట్ చేసుకోవాలి!

శారద—ఎల్లుటిదినం మైనూరు ప్రమెన్సు కాన్ఫరెన్సుకు
ప్రైవేటు చేసేదానికి ఇన్వైటు చేసినారు. నేను ఆక్సెప్టు (accept)
చేసినానే!

వేణు—మాఫాదర్ చాలా ఫీలవుతారే! [సోఫాలో కూర్చుం
టాడు]

శారద—ఐ కాంట్ హెల్పు. (I cant help) సీవు పో!

వేణు—బాగానే ఉంది.

శారద—బాగానే ఉందంటే వాట్ డూ యూ మీన్ (what
do you mean) వా రెస్పాన్సిబిలిటీస్ (responsibilities) నీ
కెట్లా తెలుసు?

వేణు—పోనీలే కోడనడకు.

శారద—నాకు రేపటికి మనీ కావాలె బెంగుళూరు పోయే దానికి.

వేణు—మనీ యింకా రాలేదే ! మనంపోతే అక్కడే యిద్దా మని ఫాదరు ఉద్దేశమేమో !

శారద—వైరిచ్చి టి. యమ్. ఓ తెప్పించుమీ !

వేణు—ఇప్పటికి మీ ఫాదరు నడిగి మానేజి (manage) చేయి.

శారద—మా ఫాదరువద్ద నేనున్నది? ఫాదరు పెన్షనంతా ఇంటికర్బులకదా సెలవై పోతున్నది... ..మనయింట్లో టెన్నిస్ గ్రౌండు వేయిస్తానంటివే!

వేణు—ఇప్పుట్లో అయేలాగు కనబడదు. వచ్చే నెలలో వేయి ద్దాం. ఈరాత్రి సినిమాకు వెళదామా ?

శారద—సినిమావద్దు ! మట్టివద్దు ! మారేజి అయేవరక్కుం, మంచిమాటలు చెప్పి, మారేజిఅయి వారం దినాలుకాలేదు. ఇప్పుడే డిసీవు (decieve) చేస్తున్నా వే !

వేణు—ఊరకే హాస్యానికంటే సీరియస్ గా తీసుకుంటావేమిటి? ఊరకే నిన్ను టికిల్ చేయడాని కన్నాను.

శారద—మారేజి సెటల్ చేసేదానికి ముందుగా నేను నీతో ఫిక్స్ (fix up) చేయ లేదా? నా పొగ్రామ్ముకీ నా టూర్ముకీ అడ్డుపెట్టేది లేదని ప్రామిస్ చేయలేదా నీవు?

వేణు—చేశాను, చేశాను, చేశాను—సరా ?

శారద—ఇప్పుడే ఆరంభిస్తేవే ట్రిక్కు ?

వేణు—అప్పుడప్పుడు కొన్ని ట్రిక్కు చేస్తేకాని రొమాన్సు లేదు. యిట్లా దగ్గరగా రా ?

శారద—ఎందుకు?

వేణు—నాదగ్గరగా వచ్చి కూర్చో!

శారద—ఎందుకు చెప్పు ?

వేణు—పనుంది.

శారద—ఏమాపని ?

వేణు—చెప్తానురా ! జస్టు ఏ కిస్ (just a kiss)

శారద—ఓంటు వి సిల్లీ (dont be silly)

వేణు—నువ్వుకూడా టీస్ ఆరంభించావే! [లేచివచ్చి
శారద దగ్గరగా కూర్చుంటాడు]

శారద—ను టీస్ చేయలేదు. ఐ యామ్ ఆల్ సీరియస్
(I am all serious)

వేణు—[లేచి] ఏదీ సీరియస్ నేన్ చూదాం! [శారదచేయి
పట్టుకొని బలవంతముగా ఒక్కడొప్పున లాగుతాడు. శారద చేతి
మీదనుంచి దీర్చికి తగిలి నెప్పివేస్తుంది. శారదముఖంలో నొప్పిబాధ
కనబడుతుంది]

వేణు—చేతికి తగిలిందా ?

శారద—[కోపంగా] ఇంతకంటే డీసెంటు (decent) గా
విహేవు (behave) చేయలేవా?

వేణు—ఐ యామ్ వెరీ సారీ ! (I am very sorry) చూడు!
శారదా! తెన్నికోవోర్టు వేయిస్తే నువ్వ కెంత ఖర్చవుతుంది?

శారద—[జవాబు చెప్పదు].

వేణు—లేవే బిగిన్ (begin) చేదాం! తెన్నికోవోర్టువర్కు.

శారద—ఐ సే! (I say!) ఈ మాదిరి బుల్లీ (bully) చేస్తే
లోంబోయేదాన ననుకొంటివా? కొండరు ఫిజెల్సువుంటారట! ఏదో
ఒక జువల్ (jewel) చేయించి, ఒక చీర కొన్నా హజబెందుకి
స్టూప్ (stoop) అయి లోంబోయేదాన ఉన్నా -

వేణు—అదేమిటి అల్లా చూస్తున్నావు? మీ ఫాదర్ వస్తు
రాగా?

శారద—[విసుగుదలతో] ఫాదర్ కాదు; ఎవరో ఇంకొకమనిషి!
నా క్రిజ్ న, లెటర్ వ్రాసినాడు సాయంకాలం వస్తానని;

వేణు—ఎందుక వస్తున్నాడు?

శారద—పోయినవారం హిందూ సప్లిమెంటులో కో-ఎడ్యుకేషన్ గురించి ఆర్టికల్ (article) వ్రాస్తినికదా! అందుపైని ఏదో డిస్కస్ చేసేదానికీ.

[ప్రకాశం ప్రవేశిస్తాడు- కద్దరుపంచ, కద్దరుమొక్కా, కద్దరు కందువా వలెవాటు. చేతిలో హిందీపుస్తకం; ఆకు చెప్పలు దూరంగా విడిచి, శారదకు సమస్కారం చేసి] రావచ్చురా? [వేణువైపు కీగంటి చూపు].

శారద—[లేచి, సమస్కరించి] ఓ యెస్! [వేణుని బాటన ప్రేలితో చూపిస్తూ] మిస్టర్ వేణుగోపాలరావు అందు మిస్టర్...

ప్రకా—సూర్యం అంటారు నన్ను [ప్రకాశం, వేణు, ఒకరి కొకరు సమస్కారాలు]

శారద—కూర్చోండి! మీ రిక్కడ ఏమిపని చేస్తున్నారు?

ప్రకా—మైలాపురంలో హిందీపాఠాలు చెబుతున్నాను.

శారద—మీరు హిందీ బాగా చదువుకొన్నారా?

ప్రకా—ఏదో వ్యావహారిక జ్ఞానం!

శారద—మీరు నార్తండియా పోయినారా?

ప్రకా—వెళ్లనండి! రెండేళ్లు కాశీవిశ్వవిద్యాలయంలోనే చదువుకొన్నాను.

శారద—అక్కడ ఎట్లా వుంటుందండీ? వుమెచ్చు కండిషన్-

ప్రకా... ఇక్కడకంటే అన్యాయంగా వుంది. బ్రాహ్మణిక కూడా అవనిమితమున ఘోషా!

శారద... అక్కడ ముసల్మాను ఇన్ ఫ్లయన్సు జాస్తీ! ఇప్పుడు టర్కీలోకూడా పరదా తగ్గిపోయినదే! స్త్రీలహక్కుల విషయంలో ముసల్మాను లా (law) దా చాలా బాగా ఉన్నది.

[ప్రకా... ఉత్తర దేశంలోకూడా ఇప్పుడిప్పుడే స్త్రీలు మేలుకొంటున్నారు. అక్కడకూడా మహిళాసభలు జరుగుతున్నాయి. కాని వాళ్లకు ధైర్యం లేదు. మహిళాసభలో పరదా తొలగించడానికి

తీర్మానం చేస్తూ ప్రతికావితేఖరులని తెర వెనకాల కూర్చోపెడతారు.

[శారద, వేణు, నవ్వుతారు]

శారద...మన దేశంలో ఈ కప్టమ్ ఒక్కక్షత్రియాన్ లోదా ఉన్నది.

ప్రకా...వెలమల్లోనూ, తెలంగాల్లోనూ, కమ్మవారిలోకూడా కొంతఉంది. ఈసత్యాగ్రహోద్యమంలో అనేకమంది క్షత్రియ స్త్రీలు ఘోషా విడిచిపెట్టి పైకివచ్చి పనిచేశారు.

శారద...వాస్తవండా! మిసెస్ ఆనిబిసెంటు తరువాత స్త్రీల విషయంలో గాంధీ చాలా హెల్పుచేసినాడు.

ప్రకా...ఆ మాటకు వస్తే మొట్టమొదట స్త్రీల ముక్తి ఆందోళనకి సహాయం చేసినవారు రాజారామమోహనరాయి.

శారద...ముక్తియా? ఏమది? ఏమంటిరి?

ప్రకా...ముక్తి ఆందోళన- ఇంగ్లీషులో ఇమాన్సిపేషన్ (emancipation).

శారద...అట్లా అంటే మొదటనే బాగా తెలిసివుండునే!

ప్రకా...అసలు అది హిందీ ప్రయోగం. నాకు సరియైన తెలుగు మాట దొరకనప్పుడు ఇంగ్లీషుపదానికి బదులు హిందీశబ్దం వాడుతాను.

శారద...మీరు తెటరు వ్యాప్తిరే! మీడాట్లు చెప్పండి; క్లియర్ చేసేదానికి పై చేస్తాను.

ప్రకా...నాకు స్వేచ్ఛగా మాట్లాడడానికి అనుజ్ఞ ఇప్పించాలి. ఏ అంశంనైనా సత్యాగ్రహోద్యమో చర్చించేటప్పుడు పక్ష సాతానికి ముఖ్యతీతిమాటలకీ తా వుండకూడదు. స్వాభిమానంతో కూడినది చర్చ అనిపించుకోదు.

శారద—డిస్కంపస్ అన్ బయాస్డ్ (unbiassed) గా ఉండాలి సంతారా? నాదికూడా అదే విధియా! (idea)

ప్రకా—చాలాసంతోషం - హిందూ సప్లిమెంటులో మీరు వ్యాసిన వ్యాసంలో సహాక్షిగురించి సదభిప్రాయ మిచ్చారు. అది చూడగానే ఎలాగయినా మీ దర్శనం చేసి స్వయంగా సందేహ

నివృత్తి చేసికోవాలని కోరిక వుట్టింది. నా కోరిక మన్నించి ఈ చర్చకు అవకాశం ఇచ్చినందుకు కృతజ్ఞుణ్ణి.

శారద... ఏమదీ! ఏమంటిరీ? సహశిక్షయా?

ప్రకా—సహశిక్ష అనగా కో-ఎడ్యుకేషన్ (co-education).

శారద—కో-ఎడ్యుకేషన్ కి సహశిక్ష అంటారా తెనుగులో? - శిక్ష అంటే పనిష్మెంటు కాదండీ?

ప్రకా—తెలుగులో శిక్ష అనగా దండనే! హిందీలో విద్య-

శారద—సరి! సహవిద్య అందాం! స్త్రీలు, పురుషులు ఒక బడిలో చదివేది.

ప్రకా—ఆ విషయంలో నాకు చాలా భిన్నాభిప్రాయాలున్నాయి.

శారద—చెప్పండి!

ప్రకా—అది మనదేశాని కనర్థదాయకం. సహవిద్య బాగా ప్రచారంలో ఉన్న అమెరికా, రష్యావంటి దేశాల్లో దానివల్ల దుష్ఫలితాలే కనబడుతున్నాయి. వాళ్ళకూడా దానిని తప్పింపడానికే ప్రయత్నిస్తున్నారు. జపాన్ లో సహశిక్ష లేనేలేదు. జర్మనీ ఇటలీ దేశాలలోకూడా దానిమీద ఆంక్షపెట్టారు.

శారద—అమెరికా ఇప్పుడు అన్నిదేశాలకంటే మోస్తూ ప్రాస్పరస్ (most prosperous) గా వుండికదా! దీనివలన నష్టము వచ్చినదా?

ప్రకా—అమెరికా దీనివలన కలిగిననష్టం తెలుసుకోవలెనంటే జడ్జి లిండేన్ వాసిని “రివోల్ట్ర ఆఫ్ యూత్” “కంపేనియ నేట్ మాజీ” అనే గ్రంథాలు చదవండి. తరువాత న్యూయార్కులో హార్పర్స్ మాగజిన్ (harper's magazine) అని ఒకటి ఉంది, దానిలో ఒక మహాశయము వ్రాసినది చూస్తే మగవాళ్ళబడులలో జదివేబాలికలలో ‘కామార్యం’ - అంటే ‘కన్యాత్వం’ - మీకు ఇంగ్లీషున చెప్పాలి కాబోలు - వర్జినిటీ (virginity) సురక్షితంగా

ఉన్నవాళ్ళు చాలా తక్కువమంది ఉన్నట్లు తెలుస్తుంది. ఇది మిక్కిలి రహస్యమైన వైద్యపరీక్షవల్ల తేలిక సారాంశమని వాగ్దానము.

శారద—నేను చూడలేదు; ఆ బుక్కు చూడవలె.

ప్రకా—అయితే అమెరికా ఇంత ఔన్నత్యంలో ఉండడానికి కారణం వేరు. అక్కడి నైతిక జీవనంలో లోపాలున్నా, ప్రజలలో దేశభక్తి, కర్తవ్యపరిచయత, జ్ఞానత్వం, ఐక్యత మొదలయిన కొన్ని సుగుణాలున్నాయి.

శారద—ఇంకా మీరు చెప్పేదేమయినా ఉన్నదా?

ప్రకా—ఇంగ్లాండులోకూడా పురాతనమనంచీ ఉన్న కేంబ్రిడ్జ్ అక్సఫర్డ్ విశ్వవిద్యాలయాల్లోకూడా స్త్రీలకూ, పురుషులకూ ఉన్నత విద్యాశాలలు వేరువేరుగానే ఉన్నాయి.

శారద—ఒక్కసంగతి చూడండి! సహవిద్య మనకి కొత్త సంగతికాదు - ఇండ్లలో ఆడపిల్లలు మగపిల్లకాయలు కలిసి తిరుగుతూఉంటారు కదా! బడులలోకూడా ఆ హోమ్లీ డొమెస్టిక్ ఆట్రోస్ఫియర్ (homely domestic atmosphere) క్రియేటు (create) చేస్తే అదే సహవిద్య. పూర్వం ఋషులవద్ద బాలురు బాలికలు కలిసి చదివేవారు కారా?

ప్రకా—అందు కిష్టమన్న చెప్పితి విద్యాలయాలు పనికిరావు-అందుకు పనికివచ్చే వాతావరణం కలకొల్పే ఆశక్తిమా లుండాలి. మీరు... ..బిల్వణీయం విన్నారా? తెర కట్టినప్పుడే... ..

శారద—కథ వింటిని! ఇద్దరికీ మధ్యగా తెరకట్టినందువల్లనే వారి క్యూరియాసిటీ, ఆ వాంఛకొద్దీ అయింది. ఆ క్యూరియాసిటీ నశించిపోయే దానికి సహాయపడేది సహవిద్యదా!...సరి! సహవిద్య విషయంలో మన అభిప్రాయములు వేరుయినాయి. దానికి మీరేమీ అనుకోవద్దు. మీ ఆర్గ్యుమెంట్స్ నిండా బాగా ఉన్నాయి. స్త్రీల మువ్ మెంట్స్ పనికి వచ్చే గ్రంథాలుకూడా మీరు చదివిఉన్నారు. మీ రప్పుడప్పుడు వస్తే యింకా చాలా సంగతులు మనం చర్చించవచ్చును...నాకు తెలుగులో ఉపన్యాసం చేసేదానికి నిండా కష్టంగా

ఉంది. మీవద్ద కొన్ని తెలుగుమాటలుకూడా నేర్చుకోవాలి. తరచుగా వస్తూ ఉంటారా?

ప్రకా—విధిగా— నాకు మహావకాశం ఇచ్చారు. మీవంటి దేశసేవికల గొప్పి దొరకడం ఎలాగ? ఇలాంటి కొన్ని విషయాలలో తప్ప నాకు శ్రీస్వాతంత్ర్యోద్యమమంటే చాలా సానుభూతి ఉంది. నాచర్చలో మీ మనస్సుని కట్ట పెట్టిఉంటే ఊమించాలి. సెలవు! [వేణునో] సెలవు! [వెళతాడు].

శారద—[గుమ్మందాకా వెళ్లి దిగబెట్టి వస్తుంది].

వేణు—వదిలిపోయాడురా బాబూ! రిగ్యులర్ కేస్టరాయి లయి పోయాడు.

శారద—నీకు చాలా కష్టంగా ఉన్నదా? ఎంత ఎన్ లైటెను (enlightened) గా డిస్కన్ చేసినాడు! నీకు టెన్నిస్ విడిచిపెడితే ప్రపంచములో ఏ మున్నదో తెలియదు. ప్రోబ్లమ్స్ ఆఫ్ సోషల్ లైఫ్ (problems of social life) నీ కేమి తెలుసు?

వేణు—నాకు పోలటిక్సు-మీటింగులూ అంటే తలనొప్పి! హాయిగా ఇంటిపట్టున ఉండకూడదా? ఇప్పటి కష్టంకే రెండు ఊళ్ళు తిరిగి వచ్చావు!

శారద—నేను వుమెన్సు కాజ్ (women's cause) కు నా లైఫ్, సేక్రిఫైస్ (sacrifice) చేసి పనిచేస్తున్నాను కదా! దానిలో ఉండే ఇంటరెస్టు నీ కేమి తెలుసు?

వేణు—మరి నాబోటి మాన్సు కాజ్ (man's cause) కూడా కాస్త చూడకపోతే ఎలాగ? పెళ్లయి వారూరోజు లయింది. ఇప్పటి కింకా హనీమూన్ (honey moon) అరేంజి చేయడానికే నీకు తీరు బడి అయింది కాదు!

శారద—నీకు హనీ కావాలెనా? మూన్ కావాలెనా?

వేణు—నాకు రెండూ కలిసిన హనీమూన్ కావాలి.

శారద—బాయ్ని పంపి హనీ రప్పిస్తాను. రాత్రి ఆకాశంపై చూస్తుకో మూన్ కనబడును.

వేణు—నీ ముఖంలానే మూన్, నీ లిప్సు (lips) లోని హసీ కావాలి.

శారద—పోయట్ అయిపోతుండావే?

వేణు—మన మిద్దరం కలిస్తే పోయట్రియే! మాట ఇలా రా! దీనికి శుభముహూర్తము, లగ్నము చూడాలా ఏమిటి? మరి నీ బ్యూటీ (beauty) ఎవరికోసం?

శారద—బ్యూటీఫుల్ బ్యూటీన్ సేక్ (beauty for beauty's sake) ఏ థింగ్ ఆఫ్ బ్యూటీ ఈజ్ ఎ జాయ్ ఫర్ ఎవర్ A thing of beauty is a joy for ever) అన్నాడు కిట్సు... క్రిందికి పోయి ఛాదరు వచ్చారేమో చూచివస్తాను. [వెళుతుంది]

వేణు—శారదా! మాట! మాట! పోనీ బీచికి పోదామా?

శారద—[క్రిందినుండి జవాబు] సరిలే! ఛాదరు రానీ!

వేణు—అబ్బ! ఛాదరు ఉండాలి ఎప్పుడూ నీకు దగ్గర!

[తొందరగా క్రిందికి వెళతాడు.]

తె ర .

ఓం!

బ్రహ్మకృపాహి కేవలమ్.

వి డా కు లా?

ఏ డో రంగము

సమయం మధ్యాహ్నం 3 గంటలు,

[కామశాస్త్ర] ఇల్లు; సీతమ్మ ఒక్కరై. కూర్చోని పూసలు గుచ్చుకుంటూ ఉంటుంది. చుట్టూచెంగావిచీర, రవికె, సామాన్యవేషం. "తలుపు. తలుపు" అని కేక వినిబడుతుంది. సీతమ్మ 'నచ్చె వచ్చె' అని

వెళ్ళి తలుపుతీస్తుంది. కామశాస్త్రి, రత్నం, ప్రవేశం- రత్నం కద్దరు చీర, కద్దరురవికె ధరించి ఉంటుంది. ఒకకూలివాడు చిన్నసూటుకేసు మూటా తెచ్చి ఒకవారగా ఉంచి కామశాస్త్రి వచ్చియ్యగా తీసుకొనిపోతాడు. కామశాస్త్రిది అయిదోరంగంలోవలె ప్రయాణపు వేషం.]

సీతమ్మ—[రత్నంతో] నిన్ను తీసుకొని వెళ్ళిపోవచ్చేరేమే? బంట్లో ఏమి లేదుకదా? నింపాదిగా ఉన్నావా?

రత్నం—[ముఖంలో నిరాశ] ఆ! నింపాదిగానే ఉన్నాను.

సీతమ్మ—[భర్తతో] దీన్ని తీసుకొచ్చారేమి? మీరు గుంటూరు కూడా వెళ్ళా రేమిటి?

కామ—ఏదీ కొంచెం మంచితీర్థం! కాళ్ళుకడుక్కొని వస్తాను.

[వెళతాడు]

సీతమ్మ—[రత్నంతో] అమ్మా! నువ్వుకూడా కాళ్ళుకడుక్కొని మొగా న్నింత బాట్లు పెట్టుకో! ఆ దిడ్డిసూట్లో వుంది, కంకం భరిణ. క్రూరువు వెళ్లగా సీతమ్మ పూసలువగైరా లన్నీ తీసేసి, చెంబత్తో మంచినీళ్ళు తెచ్చిపెడుతుంది. కామశాస్త్రి వచ్చి కూర్చొని ధాహంత్రాగి అబ్బే! వెధవరైలు అంతా మాలకూడేనే! సర్వం శ్రీ జగన్నాథం! [రత్నం వచ్చి పక్కగా నిలబడుతుంది]

సీతమ్మ—అసలు దీ న్నెందుకు తీసుకొచ్చేశా రివ్వుడు? చదువు పాడుచేసి!

కామ—మునసబుగారు కబురంపలేమా? వ్యవహారం చెడింది, పిల్లని తీసుకొని ఇంటికి వస్తున్నానని కబురు చేయించమన్నాను.

సీతమ్మ—కబురూ లేదు కాకరకాయా లేదు. పదిరోజులాయి వెళ్లారు. ఏమయ్యారో, ఎక్కడున్నారో, ఏభోగట్టా అయినా తెలుస్తేనా? ఇన్నాళ్లు ఆలస్యం అవడంతో ఏదో దారి కొన్నుండేమా అనుకొన్నాను. ఇన్నాళ్లెంచేస్తున్నారు?

కామ—బండరులో ముననబుగారి వియ్యంకు దున్నాడుకాదూ!
అక్కడ మాకి కొంత వాస్తీకం ఉంది. వాళ్ళింట్లో ఉంచేశారు. ఇల్లు
కనిపాక నాలుగుపనులూ చక్కబెట్టుకోవాలా?

సీతమ్మ—అసలు జరిగిం దేమిటి?

కామ—ముననబుగారు శ్రమపడి వచ్చారా? ఆయనవచ్చినా
గడ్డివడకంత భాతరుచేశాడుకాదు సుమా! ఎంత పొగరుపోతుతనంగా
చేదనకొన్నావు వాడిచనిప్పుడు?... .. దీనిమొగుడు మళ్ళీ పెళ్ళి
చేసుకొన్నాడట -

సీతమ్మ—అ! నిజంగానే! [రత్నంవేపు చూస్తుంది. రత్నం
దుఃఖంతో లోపలికి వెళుతుంది].

కామ—బి. య్యే, చదువుకొన్న పిల్లట. - తండ్రి వెళ్ళలేదు.
ఎవరూ వెళ్ళలేదు.

సీతమ్మ—పెళ్ళేమిటి? పెడాకులు! కర్పూరపుపేర్లో పువ్వుల
పండ్లలో వేసుకొని వెళ్లయిం దనుకొన్నారు కాబోలు.

కామ—ఇకమీద పెళ్ళిళ్ళిలాగేనట! పోరోహిత్యుడే అక్కర్లే
డట! బాజాభజంతీలికి బదులుగా పోనోగ్రాపు పెట్టెనుకుంటారట.
అటువేపు ఇంకో చిత్రం విన్నాను. కమ్మవారిలోనూ రెడ్లలోనూ ఏ
కలానికి ఆ కలంవాళ్లే పురోహితులట -

సీతమ్మ—ఎంత దారణపుపని చేశాడు!

కామ—అందుచేత, ముననబుగారి నడుగుతే దాబా వడేయ
డమే సాధన మన్నారు. పిల్ల ఇక్కడవుంటేనేగాని దావా యెలాగ?

సీతమ్మ—అంతా యింతకాడికి వచ్చిందికదా! ఇంక దావా,
భరణం! అయ్యోరాతా! మొగుడుబతిసుండగా భరణంగతేమొచ్చిందే
సికూ!

కామ—ఆ గుంటూరులో బరిలోవాళ్లు ఓ పట్ల దీన్ని విడిచి
పెట్టారా! అవన్నీ నన్ను తీసుకెళ్ళి చూపెట్టారు. ఒకసంగీత మేమిటి!
సంస్కృత మేమిటి! హిందూస్తానీ ఏమిటి! ఇంగ్లీషీ మేమిటి! అన్ని

భావలూ నేర్పుతారట! అనేకరకాల అల్లికపనులు... ఊళ్లపూళ్ళ నుంచి వచ్చి ఆడపిల్లలు చదువుకోడం- అందరికీ కద్దరు గుడ్డలే!

సీతమ్మ—బంగారులాగు చదువుకుంటూన్న పిల్లని తీసుకొచ్చా చ్చారమ్మా!

కామ—ఇప్పు డేమీ చదువూ సంధ్యా చెప్పడంలేదు. ఇంక సెలవు లిచ్చేస్తారట. అవేవో మీటింగులట! నాటకాలట. దీనిచేత ఒక వేషం వేయిస్తారట, ఆ.మీటింగులన్నీ అయేదాకా వంపించ నంటారు వాళ్ళు- ఆఖరికి ఒక పెద్దదెబ్బలాట దెబ్బలాడేసి తీసుకు వెళ్ళిపోవచ్చాను.

సీతమ్మ—అది మీకు నేర్పాలా ఏమిటి? ఇంతలో దావాకేం మురిసిపోయింది? ఆ వరీ ఖైదో అయినతరువాతే తీసుకొని రాలేక పోయారా?

కామ—పరిక్ష లేమిటీ సీమోహం! నాటకాల్లోనూ భాగోతా ల్లోనూ వేషాలు వెయ్యడానికా వంపించావు? మళ్లా వెళ్లడానికి రైలుఖర్చులు ఎవరు పెట్టుకొంటారు? ఇప్పటికే అంతా ఒకపక్షం వదిలిందికదా!

సీతమ్మ—బాగానే ఉంది! వెళ్ళి స్నానం చెయ్యండి... .. అత్తైనరు పడేస్తానూ!

కామ... అక్కరలేదు. ఏకంగా రాత్రే భోజనం [స్నానానికి వెళతాడు.]

సీతమ్మ... అమ్మా! రత్నం! కాస్త పొడిఅన్నం మూతపెట్టి ఉంది; రా! తినేద్దుగాని -

రత్నం... [మెల్లగా వచ్చి నిలబడుతుంది - దుఃఖంగా]

సీతమ్మ... ఎందు కమ్మా! విచారిం చేమిటిలాభం! [తాను కూడా కంట నీరు తెచ్చుకొని] ఏం కష్టంవచ్చిందో అమ్మా నీకూ! నీ కష్టాలు చూడకుండా నేను చచ్చిపోయానుకానే!

రత్నం... ఇంక నా రాత ఇంతేనా?

సీతమ్మ—ఈయనమాటల కేమిటే! మీనాన్న మాటలు విని నువ్వు బెగిలిపోకు!

రత్నం...ఇం కేముంది! అంతా అయిపోతే!

సీతమ్మ...అన్నయ్య వెళ్లాడు కాడటే! అన్నయ్య అలా జరగ నిస్తాడా?

రత్నం-చదు వన్నారు; ఆర్మీనీ అన్నారు; దానికీ లాభం లేక పోయింది. పైకి చదువు చెప్పిస్తే మంచిదని గుంటూరు వంశిస్తే అక్కడి కదీ సంతం కాలేదు.

సీతమ్మ...అక్కర లేదమ్మా! చూడూ! అన్నయ్యకి ఉత్తరం వ్రాయించి నిజమైన భోగట్టా రప్పిస్తానుండు. ఇక్కడ జరిగిన భోగట్టా అంతా వ్రాస్తే అతనే చేస్తాడు తగిన ఉపాయం.

రత్నం...మునసబుగారితో స్పష్టంగా చెబితే ఇంకా అనుమాన మేమిటి?

సీతమ్మ...అయితే మాత్రం ఏమిటే! మగాళ్ల కేమిటి మహా రాజులు, ఎన్ని పెళ్ళిళ్లయినా చేసుకొంటారు. ఈ పెళ్ళిహాటి మహా శాశ్వతమా ఏమిటి?

రత్నం...పోవే! సికబుర్లు నువ్వును. నుదుటవ్రాసిన వ్రాత ఇంతే! నేను చచ్చిందాకా 'స్వాములారిపెళ్లాం వెధవముండా కాదు పునిస్త్రీది కా దన్నట్లు మీ యింట్లో పడుండాలి. ఎవరి రాత ఎవరు తప్పించగలరు?

సీతమ్మ—కాస్త ఓపికపట్టవే! అన్నయ్యదగ్గరనుంచి కబు రాచ్చేదాకాను! నువ్వు అలా అధైర్యపడుతుంటే నా కడుపు తరుక్కుపోతుంది.

రత్నం...కడుపు తరుక్కుపోయి ను వేస్తే చేయగలవు? నువ్వు చేసే ప్రయత్నమంతా స్వతంత్రించి చేయనేచేశావు. నాకర్మానికి నువ్వు కర్తవా ఏమిటి?

సీతమ్మ...ఈ తగువు వచ్చినదగ్గరనుండీ మనస్సు మనస్సులో లేదు సరికదా, తిండికూడా నోటికి వెళ్లేదంటేనమ్ము! ఇలా... ..గ

బెంగలు పెట్టుకుపోయి- నలుగులూ ఒకపిల్ల! ముద్దుముచ్చటూ, సుఖంగా కాపరం, పిల్లామేకాలేకండా, ఈ ఖర్మం వచ్చిపడిందేమి దేవుడా అని అహారాత్రాలు నేను పడే మనోవ్యాధి ఆ భగవంతుడికి తెలుసు; వేయి దేవుళ్లకి నేను మొక్కి మొక్కులకి లెక్కా గురీ లేదు.

రత్నం... ఆ పూజోడన్నానా అమ్మా! ఇన్నాళ్లునూ- ఓపండు గనీ, పబ్బమనీ, నోమనీ వ్రతమనీ ఊళ్లో ఆడవాళ్లు ఎంతో అందంగా పువ్వులు ముడుచుకొని, రకరకాలచీరలు కట్టుకొని, నగలూ నాణాలు పెట్టుకొని తిరుగుతూంటే చూసేదాననా! ఎందుకీ పనికిమాలిన బతుకు- ఏనూతిలోనో పడి పూణం విడిచేద్దామా అనిపించేదే!

నీతమ్మ... నాకే అలా ఉందికదా! నీ కుండడం అబ్బరమా అమ్మా!

రత్నం... [కన్నీరు తుడుచుకొంటూ] ఎప్పటికేనా మంచి దినాలు రావా అని ధైర్యం తెచ్చుకొని మొండిఘటాన్నయి ఉంటున్నాను.

నీతమ్మ--[రత్నం కళ్ళు తుడుస్తూ] అదే మంచిదమ్మా! ఎప్పటికేనా ఆ ధైర్యమే మంచిది. నీకన్నా మొండిఘటాన్నయి నేను తిరుగుతున్నానుకానూ! మీనాన్నకి ఇన్నేళ్లువచ్చినా జ్ఞానం లేదు సుమీ! ఎవరితో చెప్పను నాకష్టాలు.

రత్నం--నాన్న ఇలాటివాడు కాబట్టే నా కీ అధమధ్ధాంతరం వెళ్ళి వచ్చింది. వెధవభరణం ఎవరి క్కావాలి! చదువుకొని ఏగర్ల స్కూలు మేష్టరీపనో చేసుకొంటే నాకడుపు గడిచి పోతుంది.

నీతమ్మ--నేను దెబ్బలాడుతానుండు-మీనాన్నతోనూ! మనిషి కెంత తోస్తే అంతేనా? మంచీచెడ్డా ఒకరు చెప్పడం, వినడం, అక్కరేనూ?

రత్నం--ఇటుపైని అగ్గిగర్లనగరకీ, కోర్టులకీ నన్ను తిప్పి చంపు తాడుకాబోలు. ఇకమీద ఇదో బతుకు. ఈ డబ్బంతా నెత్తిన కట్టుకు పోతాడేమిటిచెప్పా! నాకు దానాలు వద్దు. దననాలువద్దు. మళ్లా నేనా

గుంటూరుపోయి అక్కడే చదువుకుంటాను. మొగుళ్ళు చచ్చిన పిల్లలు పదిమం దక్కడ చదువుకొంటున్నారు- వాళ్లతోబాటు నే నొకరైన-

సీతమ్మ—ఏమిటా ఓఘాయిత్వం మాటలు! అలా అనుకో కూడదు. నేను నచ్చచెప్పి మీనాన్నమనసు మల్లిస్తానుకాదూ!

రత్నం—చచ్చినా, నే నాక్షిడర్లదగ్గరకీ కోర్టులకీ వెళ్లే! ఏం చేస్తాడో చెయ్యిసీ! ఆ గుంటూరువచ్చి, ఆ శారదా నికేతనంలో నానాఅల్లరిని; వాళ్లందరూ నవ్వడం; వీరు మీ నాన్నగారా అని వాళ్లడగడం; నా ఒళ్ళు చచ్చిపోయిందంటే నమ్ము!

సీతమ్మ—అయ్యో తల్లీ! నువ్వు బయలుదేరిన నాడు రాత్రి మా కింట్లో తిల్లూతిప్పలూ లేవే! చీపురుకట్ట పట్టుకొని ఒళ్ళు హూనం చేశారంటే నమ్ము- ఇరుగుపొరుగువాళ్ళు రావడం నానారసాభాసూ అయింది.

రత్నం—నాటకంలో సావిత్రివేషం ఇచ్చా రే! వేషాలన్నీ ఆడ పిల్ల లేనే! ఆనాటకం చెడిపోతుండీ, పదిరోజులూపా టుంచమని వాళ్లంత బతిమాలినా ఒప్పుకొంటునా? ససేమరీ!

సీతమ్మ—సావిత్రికిలాగే నీమొగుడూ వస్తాడూ! ధైర్యం తెచ్చుకో! లే! పోదాం! మీనాన్న స్నానం అయిపోయి వచ్చేస్తున్నారు? అన్నానికి రా!

రత్నం—మరి అన్నయ్యకి ఉత్తరం రాయిస్తావా?

సీతమ్మ—నువ్వే రాద్దూగాని, అమ్మా! నేను దగ్గరుండి చెప్పి రాయిస్తానుకాదూ! ఇలాగ- మునసబుగారు వెళ్ళినా లాభం లేక పోయింది; నాన్న భరణానికి దావా పడేస్తానని తొందరపడుతున్నారు, వెంటనే తగిన ఏర్పాటు చేసి బయలుదేరి రమ్మనే రాదాం. పద పోదాం. మీనాన్న వచ్చేస్తున్నారు.

[వెళతారు.]

తెర.

(9)

ఓం!

బ్రహ్మకృపాహి కేవలమ్.

వి డా కు లా ?

ఎ ని మి దో రం గ ము

సమయం రాతి) 8 గంటలు.

[శారద గది - వేణు మెల్లగా చక్కని రాగంతో “శారద రాతు) లుబ్ధుల లనత్తరతారకహారపంక్తులన్, జారుతరంబు లయ్యె, విలసన్నవనందనగంధబంధురోదార సమీర” అని చదువుతూ, ఆ పైముక్కలు రాక అవే మననం చేస్తూంటాడు.]

శారద—[నీటుగా తయారయి తొందరగా వచ్చి] వేణూ! ఏమి చేస్తున్నావు?

వేణు—[నిర్లక్ష్యంగా రౌగం మార్చి] శారదరాత్రు లుబ్ధుల- [చదువుతాడు ఆపకేసి చూస్తూ].

శారద—వేణూ!

వేణు—[శారద రాతు)లుపద్యం మరొక రాగంతో చదువు తాడు]

శారద—[విసుగుతో బిగ్గరగా] వేణూ!!

వేణు—[రాగంమార్చి అంతబిగ్గరగా అథార్వీతో శారద రాతు)లు పద్యం చదువుతాడు].

శారద—[ఐ నే! (I say) బి సీరియస్ (be serious)]

వేణు—అల్లరైటు! సీరియస్! మానేశా నేమిటో చెప్ప!

శారద—[ఫాదరు రేపు హంపియాత)కి పోతున్నారు.

వేణు—రేపే!

శారద—ఆచూ! నీవద్ద నేమయినా మనీ స్పేరు (Square) గా ఉన్నదా ?

వేణు—ఏమీ లేదు.

శారద—మీ ఫాదరు చాలా రిచ్ మాన్ పెద్దబాంకరు (Banker) అంటే !

వేణు—అయితే మాత్రం సంతకని పంపుతా డా బ్యాహ్మడు! ఇవతల మన మెయింటినెన్సు (maintenance) కే పంపుతాడా ? నీ టూరింగుకే పంపుతాడా ?

శారద—నీకు మనస్సుకు చాలా కష్టంగా ఉన్నదా ? సరిద !

వేణు—అసలు వాళ్లవిజనెన్స్ అంత బాగులేదు. కాంగ్రెసు వాళ్ళు వాళ్లమిల్లు సర్టిఫై చేయలేదట; లాస్ లో రన్ అవుతుందట.

శారద— ఏదీ నీ సూట్ కేసు తెరు !

వేణు—అసలు మీ ఫాదరు ఎందుకు అక్కడికి వెళ్లటం ? ఆ కంట్రీ అంతా పాడయిపోయిందట మహా కాటకం పట్టి

శారద—ఫామిన్ (Famine) ఏరియూ కూడా చూసిదా రమ్మని చెప్పినాను ఫాదరుతో పెట్టె తెరువుమీ !

వేణు—ప్రజల్లే తెరుచుకునే పర్సు శారద చేతి కిస్తాను.

శారద—శిశ్నీ రుకీన్ దా ఉన్నది?

వేణు—అంతే ! మళ్ళా రేపు తువ్వు ఎక్కడో టూరింగుకి కానాలంటానని ఇవాళ ఉత్తరంకూడా రాస్తున్నాను మనీకోసం !

శారద—డబ్బు ఈజ్ రైట్లు (that is right) ఉంచుకో ! ఫాదరుకి చాలా మనీ కావాలి. ఇది చాలదు మనీపర్సు ఇచ్చివేసి క్రిం దికి వెళుతుంది. వేణు సూట్ కేసు మూర్చిస్తావో ఆలోచిస్తుండగా ప్రకాశం ప్రవేశించి నమస్తే అంటాడు.

వేణు—రండి! రండి! ఇంకా మీరు రాలేదనే చూస్తున్నాం!

ప్రకాశం—ఈమోక్షాన్ని బ్రయల్లుడేరే ఇంటికి వెళదా మనుకొ న్నాను. ఇంటిదగ్గర కొన్ని చిక్కులున్నాయని ఉత్తరం వచ్చింది. ఒక

నారి మిమ్ములను చూడవచ్చుననియు, మానినవలెవున్నవనియు చెప్పినాడు. మన ఆలోచన యుష్టమైనది. ఇది అట్లే జరిగినట్లుగా భావించు.

వేణు—ఎవ్వరిని ముందుగా జూచుకొంటావా? ఇలాంటివి. ఈ లేదని చాలా అత్యంత సజీవముగా చెప్పినట్లుగా కాలిన బిల్లిలాగు తిరుగుచూపింది.

ప్రశ్న—అంత అత్యంత కఠినమైనది. దివ్యమైనది.

వేణు—అట్లుగా చెప్పినట్లుగా, అవిడమరలగుటకు, అ పోలికలు వాటిలో ప్రముఖ సేకరించబడుతుంది. మనము.

ప్రశ్న—మిమ్ములను చూడవచ్చుననియు, మానినవలెవున్నవనియు చెప్పినాడు.

వేణు—అట్లుగా చెప్పినట్లుగా, అవిడమరలగుటకు, అ పోలికలు వాటిలో ప్రముఖ సేకరించబడుతుంది. మనము. ఒక పుస్తకమును చూడవచ్చుననియు, మానినవలెవున్నవనియు చెప్పినాడు. మన ఆలోచన యుష్టమైనది. ఇది అట్లే జరిగినట్లుగా భావించు. మంగళముగా పోవలె. మేము దుష్టముగా మారము. ఇట్లయి పది హేనుగోళాలు నిండా కాలేదు. ఈలోగా అరడజను నారు టూరింగు, అయిదు వందలు ఖర్చుచేయుటకు ఇంటిపట్టున ఒక ప్రభుత్వమునామముగా ఉండడం కనబడదు.

ప్రశ్న—ఉన్న రవిధ్యున శక్తిని విస్తరిస్తూ, తోడ్పడు మొకటి నెత్తిమీద పెట్టుకొని ప్రజాధిపతిగా ఉన్నామనా. చేస్తూన్నప్పుడు అమాత్యం వ్యయము తప్పదు. విధిమరలగా లేదని. సంచారము తప్పదు.

వేణు—ఏమి ఎదురుకేటడమో భయం. ఒకనాటి కొకనాడు వెంట ఎలిఫెంటును పోతూంటే ఎలాగ? పక్కటికే పోటీచేయని పట్టికనుకో గర్లు పెట్టడతానంటే నా కిచ్చే ఎనభయము పోయటానీ కొక్క గొనుకీ చాలవు, నన్నిలాగు విడిచి పెట్టేయి. అనియు, నమస్కారం చేశాడట... నేను గనక, మాధాదరు రిచీ మామగారికి దిద్ది భరిస్తున్నాం గాని ఎవరితర మండీ!

ప్రశ్న—మీరు వివాహం చేసుకొనేముందు పోలికలను చూడవచ్చుననియు, మానినవలెవున్నవనియు చెప్పినాడు. ఉంటారుగనుక బాధలేదు.

వేణు—ఏదో కొంత సిద్ధపడ్డాననుకొండి. ఇంత అనాధయంగా ఉంటుందనుకోలేదు, మొదటినుంచీ మనిషి విజయమును తెచ్చును.

పార్ట్ గా ఉన్నప్పుడుకూడా, ఆ మేచెస్ట్రైములో అందుకు సమ్మతి
 ధించిన వేమో రెండుమాటలాడడం తప్ప అనవసరమయిన సంభాషణకి
 అవకాశ మిచ్చేదికాదు. ఎంత ఇదయినా ఇంతడబ్బు పెడుతూన్నప్పుడు
 బాత్రిగా ఇంత అన్యాయమా! ఈమధ్య ఒకనాడు జ్వరంవచ్చింది.
 గొడ్డళ్లతో కొట్టినట్లు తలపగిలిపోయింది; దగ్గరకొచ్చి తనచేతితో
 అమృతాంజనమయినా రుద్దలేదుసుమండీ! ఒక నర్సు నప్పగించేసి
 చక్కాపోయి పడుక్కుంది. ఇంతో అంతో భార్య అయిన తరువార
 కాస్త వంటిమీద చేయివెయ్యడం ఉపచారం అంటూ ఉంటాయా?
 [అడుగుల చప్పుడు వినబడుతుంది] వస్తూందికాబోలు. ఇవేమీ అన
 కండేం! మోస్త్రు కాన్పిడెనలే! నాకు ఒళ్లు మండిపోయి అన్నాను.

ప్రకా—ధర్మమా! తమమనస్సెంతో కష్టపడి ఉంటుంది;

పాపం!

వేణు—ఏమండీ! మీకాంగ్రేసువాళ్ళు మాఫాదరు మిల్లు
 న్బిట్టె చేయలేదట!

[శారద ప్రవేశం.]

ప్రకా—నూలు స్వదీశికాదేమా!

శారద—వచ్చినారా సూర్యంగారు!

ప్రకా—ఇప్పుడే వచ్చానండీ-

శారద—ఫాదరు రేపు హంపీయాత్రకు పోతున్నారు- ఏమండీ,
 మీరువస్తే అంతా తెలుగుమాట్లాడే దానికీదా బుద్ధివుట్టును. మీరు
 లేకపోతే ఇంగ్లీషుమాటలు మామూలుగా వచ్చును.

ప్రకా—నన్నుకూడా ఆ ప్రాంతం తీసుకుపోతే బాగుండును.
 ఆ రాయలసీమలో మహాక్షామం వచ్చి ఎంతోనష్టం కలిగింది. వాళ్లకి
 సేనచేయ లేనిజన్మ ఎందుకీ? మన ఆంధ్రు లక్కడ మహాభూరమయిన
 కష్టాలతో ఉంటే మన కిక్కడ సుఖజీవనమా?

వేణు—[ఏదో ఉత్తరం వ్రాసుకుంటూ ఉంటాడు.]

శారద—నాకు కూడా పోదామనిదా ఉన్నది. పాపం! అక్కడ
 ఎంతమంది స్త్రీలు తిండిలేక ఇండ్లు లేక బాధపడుతున్నారు!

ప్రకా—శ్రీలేమిటి? పురుషులేమిటి? చిన్నపిల్లలేమిటి? ఆబాల
గోపాలమూ ఆకలిమంటలతో అల్లల్లాడిపోతున్నారు. అష్టేశ్వర్యా
లతో తులనూగి అంధభోజుడు స్థాపించిన రామరాజ్యానికి ఎన్నిపాట్లో
చూడండి!

శారద—పాపం! మీరు చెపుతూఉండగా వినేదానికిదా
కష్టంగా ఉంది. వేణు! హంసీ పోదామా? సూర్యంగారినికూడా తీసు
కొనిదా పోవాలె-

వేణు—ఓ! ఒక్కహంసీ అన్నమాటేమిటి? అక్కడనుంచి
అలాగ లేపాక్షి, ఎల్లోరా, యింకా మీదికిపోతే అజంతా, మొహెం
జోదారో, ఇవన్నీకూడా తిరిగివద్దాం.

శారద—వేణుకి మనీ సెలవయిపోతుందని బయమ్! నన్ను
మారేజి చేసుకొన్నదిదా వేణుకి నిండాకష్టం!

వేణు—అబ్బే! కష్ట మేమిటి? పరమనంతోషంగా ఉంది. మహా
నందంగా ఉంది. నీ లెక్కర్లకీ టూర్సుకీ ఉమ్మతి త్రిగాడిలాగు వెనకంగుకి
రమ్మనకుండా ఈమాత్రం విడిచిపెడుతున్నావు. అదెంత కాదు.

శారద—ఉమ్మతి త్రిగాడంటే?

ప్రకా—మావేపు భాగోతాలలోనూ, భోగం మేళాల్లోనూ
ఉమ్మతి త్రి ఊడుతూ ఒక డుంటూడు. దానికే బాగ్ పైప్ (bag pipe)
అంటారు ఇంగ్లీషులో.

శారద—తమాషామనిషిగా ఉన్నాడే వేణు!

వేణు—విమలాభాయని నాటకాల్లో వేషాలేస్తుంది మీకు
తెలుసునా?

ప్రకా—ఎరగనండి!

వేణు—అవిడ నాటకాల్లో వేషాలెయ్యడానికి ఉళ్లంట వెళు
తూంటే అవిడమొగుడుకూడ అవిడ వెనకాల తిరుగుతూ పిల్లలకి
ఆన్నం పెట్టడం, తలదువ్వడం, నీళ్ళుపోయడం, గుడ్డలు తొడిగడం,
అడ్డమునునచాకిరీ అతనిదే! అవిడ చక్కా యాక్టర్లతో బాతాఖానీ
కొడుతూ కూర్చుంటుంది.

శారద—మంచిపనిదా! ఇదంతా మగవాడు ఎందుకు చేయ కూడదు?

ప్రకా—ఇప్పుడు దొరసాన్లం తేనంకి! పిల్లలని కని దాదుల కప్పగించేస్తారు.

శారద—[వేణుతో] ఎక్కడికి పోకుండా ఆల్ ది ట్వంటీ ఫో రవర్సు ఇక్కడనే నీముఖం చూస్తూ కూర్చోవలెనంటావా?

వేణు—[మాటలాడడు.]

ప్రకా—హిందూసంఘంలో భార్యాభర్తలకి అటువంటి పర స్పర సబంధం అనుశ్రితంగా వస్తుందికాదండీ! అందుచేత వారలా అనుకోడం న్యాయం. అనుశ్రితంగా వస్తూన్న అభిప్రాయాలు ఒక్క సారి ఎలా మారిపోతాయి.

శారద—నేను ఓపెన్ గా చెప్పలేదు. వేణూ నీకు? నిన్ను ఛైంసుగా మాత్రం ట్రిట్ చేస్తానని. ఆర్థినరీ వైఫ్ మాదిరి నీవే నాకు భగవంతుడు, దేవుడు, నేను నీ ప్రాఫర్టీని అనే పూర్వ నాది కాదని చెప్పలేదు! మారేజికి ముందుగా ఆ కండిషన్ను ఆక్సెప్టుచేయలేదు నీవు?

వేణు—(జవాబు చెప్పడు)

శారద—నాకు వైఫ్ అనిపించుకొనే దానికే ఇష్టంలేదు. వైఫ్! ఏమి వైఫ్? వైఫ్ అనేమాటకు స్లేవ్ అనే అర్థం అయిపోయింది. నేను నీకు ఒక కంపేనియన్ దా! ఏ కామ్రేడ్! ఏ పార్టనర్ ఇన్ లైఫ్ ఆఫ్ ఈక్వల్ స్టేటస్ (A partner in life of equal status) తెలిసిందా?

వేణు—తెలిసింది ! బాగా తెలిసింది.

ప్రకా—[శారదతో] ఇప్పు డదంతా ఎందుకండి అనవసరం!

శారద—[కోపంగా వేణు వేపు చూస్తుంది.]

ప్రకా—ఇవాళ నాకోసం చాలా ఆశుశ్రీతగా ఎదురుచూచా రట. ఏదైనా విశేషం ఉందా! [వేణు భయంగా చూస్తాడు.]

శారద—వాటిజ్ దిస్ ? మీకోసం నా కెందుకు ఆశుశ్రీత ? ఎవరు చెప్పినారు?

ప్రకా—మీభర్తగా రన్నారటెండి ?

శారద—వేణు? ఎక్స్‌క్యూస్ మి వెటకారంగా బర్తగారూ? ఏమి చెప్పినారండీ ?

వేణు—[జవాబు చెప్పకు.]

శారద—కేనుసూర్యంగారికోసంపిండాతత్వతగాఎదురుచూచి నానని చెప్పినారా? నిండా మంచి బర్తగారండీ మీరు? ఒక నాటి కోకనాడు నిండా తమాషానులిపిగా తయారవుతున్నారే? ఏమండీ బర్తగారూ ఈమాదిరి అబద్ధాలు చాలా నేర్చు తున్నారే ?

ప్రకా—మీకు ఈమధ్య ఎక్కడికేనా ప్రయాణం వుందా?

శారద—బర్తగారట! బర్తగారు !

ప్రకా—మా తూర్పుజిల్లాలకు మీ రెప్పుడూ రాలేదు.

శారద—లేదండీ! మాఫాదరు చాలాకాలం రాజమండ్రిలో ఉన్నప్పటికీ నేను రాలేలేదు.

ప్రకా—మీ స్త్రీ ఉద్యమవిషయంలో మావిశాఖపట్నంజిల్లా చాలా వెనుకబడిఉంది. అక్కడ మీ ప్రచారం చాలాఅవసరం.

శారద—చూడండీ! ఒక పబ్లిక్ కాజుకోరసు వర్క్కుచేసేనమయంలో ఎంత ఎంత శోజమెంటుఉండవలె? వేణు నా ఎంతూజియా జమ్ అంతా కూల్ డౌన్ చేస్తున్నాడు.

ప్రకా—ఆయనమాత్రం వెనుకతీయకండా మిమ్మలిని అనేక ఊర్లు పంపుతున్నారుకారూ? స్వతహాగా డబ్బు పెట్టుబడి పెట్టేవాళ్లకే కొంచెం కష్టంగా వుంటుంది. ఆమాత్రం వినుగుదలకి మీరు చిన్న బుచ్చుంటే ఎలాగ?

శారద— మీవూరు రమ్మంటారా?

ప్రకా—రెప్పుడండా! మీకు అఖండమయిన స్వాగతం ఏర్పాటుచేస్తాం.

శారద—మీఊరిలో న న్నెవ్వరికీ తెలియండే! మీరుకూడా వచ్చి ఇంట్రిడ్యూస్ చేస్తారా?

ప్రకా—విధిగా! అంతకంటేనా! లేకపోతే ముందుగా మీ పరిచయం కలిగిస్తూ అక్కడ ముఖ్యమైనవారి కుత్తరం రాసేదా?

శారద—అక్కడ స్త్రీలలో కొంచెం ఘర్వద్ధగా ఉన్నవారు లేరా?

ప్రకా—ఉన్నారు; లేకేం! కాని వాళ్ళకి ధైర్యం చాలదు. మీపంటివారు వచ్చి ఒక ఉపన్యాసంతో ప్రోత్సాహం ఇచ్చారంటే అందుకుంటారు. అంతరంగికంగా ప్రతిమనిషిలోనూ కొంత ఉత్సాహం ఉంటుంది. దాన్ని నిప్పుడొదిగట్టు ఊడితే రగులుతుంది. లేకపోతే అలాగే నుసిగట్టి ఆరిపోతుంది.

శారద—నాకు తెలుగులో బాగా లెక్కరుచెప్పేదిరాదు. మీ పూరిలో అంతా నవ్వుదురేమో?

ప్రకా—ఉపన్యాసానికి జీవం ధార. మధ్యమధ్య కొన్ని ఇంగ్లీషు మాటలువస్తే రాసియిండి. ఉపన్యాసబలంకాని ఫలితంకాని ఏమీ తగ్గదు. విషయం ప్రభావంగాని భాషలో ఏముంది? అయినా మీభాషకూడా ఇప్పుడు చాలా అభివృద్ధియింది.

శారద—అక్కడకూడా మీటింగులలో ప్రశ్నలువేసి అల్లరి చేసేవారుంటారా?

ప్రకా—అల్ల రేమీ ఉండదు. ఎవరికేనా సందేహం లుంటే పభాసంతరం బసలో కలుసుకొనేలాగు ఏర్పాటు చేదాం!

శారద—అదేమంచిది లేకపోతే స్పీచ్ ఎఫెక్టుపోతుంది.

ప్రకా—అక్కడ ఒకముససబుగా రున్నారు. చాలా ధర్మ శాస్త్రాలు తెలుసును. బహుశా దింపుతే ఆయనే కొంతచర్చలోకి దింపుతా రేమో.

శారద—సబ్బక్టు ఏమి కావాలె లెక్కరుకే?

ప్రకా—మీ యిష్టం.

శారద—విడాకులచట్టం ఒకటి ఉన్నది. మనుధర్మశాస్త్రం స్త్రీలకు చేసిన అన్యాయం ఒకటిఉన్నది. 'స్త్రీలవారసత్వం హక్కులు' ఉన్నది. సరే అక్కడికి పోయి నిశ్చయం చేయవచ్చును.

ప్రకా—మరి మామూలుప్రయాణం ఎప్పుడు ఏర్పాటుచేస్తారు.

శారద—రేపు ఘోర యాత్రను పోతారుకదా! మరి మూడు నాలుగు దినాలలో పోవచ్చును. ముందుగా మీరు లెబరు వ్యాధి గ్రాంధుగా మీటింగు అరేంజి చేయండిమీ!

ప్రకా—మంచిది. నాన్నగారింట్లోనే వున్నాను కాబోలు. వారి దర్శనం చేసికొని వెళతాను. (వెళతాను.)

శారద—మంచిది. (గుమ్మందాకా దిగబెట్టి వెనక్కి వచ్చి) వేణూ! నీవు ఘోరతుతో నాగురించి ఏమయినా కంప్లెయింటు చేసివా?

వేణు—నీగురించి కంప్లెయింటేమిటి? నాసోద చెప్పి న్నాను. పెళ్లంటూ చేసికొన్నాక ఈ నాతిగల బ్రహ్మచర్య మెన్నాళ్లని మొర పెట్టుకొన్నాను.

శారద—మన ఇద్దరికీ ఔట్ లుక్ లోనే భేదం వుంది. నేను అర్ధినరీ వైఫ్ మాదిరి ఉండునని నీవు ఆశపడి ఉంటే నీకు డీసెపాయింటు మెంటు కలగవచ్చు.

వేణు—శారదా! నామీద నీకు కనికరం లేదు? నే నెంత ఆశ పడి నిన్ను మారేజి చేసుకొన్నాను! నన్ను ఇంత తృణీకరించి నలు గురిలో అగౌరవపరచినా నే నేమీ అనుకోలేదు. నీ అనుగ్రహం ఉంటే చాలు. నన్ను నువ్వు ప్రేమించలేదా! నా మీద ప్రేమ లేకపోడానికి నీకు నే నేవిధంగా లోపం చేశాను?

శారద—ప్రేమ! ప్రేమ!- అది చాలా పెద్దమాట- ప్రేమకు కావలసినది శరీరసౌఖ్యందానా? ప్లాటో చెప్పినమాదిరిగా ఒకరి నొకరు తాళకుండా ప్రేమించుకోకూడదా?

వేణు—నేను పడుతూన్న బాధ నువ్వు ఏమాత్రము గ్రహించావుకావు. అంతవేదాంతానికి నాబోటి మానవమానుషుడు తాళలేదు. నన్ను క్షమించు. నాబాధ గనిపెట్టు. అహోరాత్రాలు నీకోసం- నీ... ఏదీ బక్కసారి క్రొగలించుకోబోగా- శారద, చేయి అడ్డుపెట్టి రాకు.

శారద—ఎక్స్ క్యూజ్ మీ వేణూ! ఇంతమాత్రం తాళి ఉండలేవే! నా యభిప్రాయం చెప్పి విడుస్తాను, విను! నీతో సంసారం చేసి

ఆ జీవనం గడిచేదానికి నే నింకా నిశ్చయించలేదు. నాకింకా పెద్ద పెద్ద హోప్పు ఉన్నవి. ఆ నిశ్చయం చేసుకొనే దినం వచ్చేవరకూ నీవు తాలిమి పెట్టి వేచియుండవలె! నీబాధ నాకు తెలియును. అట్టిబాధ నాకు కూడా ఉండదా! అయితే అంతకింటి గొప్ప ఉద్దేశాలు మన స్సులో పట్టి ఈ ఆనిమల్ ఇన్ స్టింక్టును వెనక్కి నెట్టుతున్నాయి. ఆదినం వచ్చేవరకూ నిన్ను ఫ్రెండుగా మాత్రం ట్రీట్ చేస్తును.

వేణు—విస్తల్లో పంచభక్త్యవరమాన్నాలూ వడ్డించి ఆపోశనకి అనుజ్ఞ ఇవ్వకపోతే ఎట్లా ఉంటుందో ఆలోచించు.

శారద—ఇంతమూరం చెప్పినా నీకు పట్టలేదా! అనలుసంగతి- ఫాదర్ మనస్సుకి నిండా కష్టం కలిగినదానిచేత ఆయనను ప్లీజ్ (please) చేసే దానికిదా నే నీ మారేజి ఆక్సెప్టుచేస్తాని. అందుకుదా ముందుగా నీతో కొన్నికండిషన్సు ఫిక్స్ చేసియుంటిని. అదే చాలు అని నీవు ఆక్సెప్టుచేస్తావేకదా!

వేణు—నువ్వు ఏమి చెప్పావు? నన్ను ఫ్రెండుగా ట్రీట్ చేస్తా నన్నావు. భార్యాభర్తల సమానత్వం మాత్రమే కోరావని నే నంగీకరించాను. నీ ప్రాగ్రాముక్తి టూర్సుకి అడ్డుపెట్టకూడ దన్నావు. సరే అన్నాను. నీప్రయాణాలకి కావలసినంత డబ్బూ ఇస్తున్నాను. దాని కర్థం ఇదా? ఈ బ్రహ్మచర్యమా?

శారద—[నవ్వుతూ] ఫ్రెండుగామాత్రము ట్రీట్ చేస్తా నంటిని. నీవు మంచిపిల్లకాయ- తాళిఉండు - ఫాదర్ తో రిపోర్టుచేస్తే నా కేమి భయమా! ఫాదర్ తో ఇదేసంగతి చెప్పి విడుస్తా!

[లోపలినుండి రామారావు - కేక - “శారదా! నీపూ వేణూ ఒకసారి ఇట్లా రండి”అని].

శారద—[వెళ్లుతూ] వేణూ! ఫాదరు పిలుస్తున్నారు.

వేణు—ఇంకా ఎందుకు చెప్తా!

శారద—[లోపలనుంచి] వేణూ శీఘ్రం రా!

వేణు—[ఆలోచనలో పడతాడు.]

శారద—[తిరిగి వేణు! శీఘ్రం రా! అని కేక].
వేణు—నదిరా! ఆఖరు కిది అరవదంపయింది కాని—
[విసుగుగా వెళతాడు.]

తె ర.

ఓం!

బ్రహ్మకృపాహి కేవలమ్.

వి డా కు లా?

తొమ్మిదో రంగము

సమయం రాత్రి 9 గంటలు.

[విజయనగరం కాంగ్రెసు ఆఫీసులో శారద బస; శారద తనలో పాడుకుంటూ తల దువ్వుకుంటూ ఉండగా ప్రకాశం ప్రవేశించి చాపలూ జంబుకానాలు సర్దుతాడు.]

శారద—ఏమండీ! వారంతా ఎన్నిగంటలకు వస్తా నన్నారు?

ప్రకా—ఎనిమిదింటికే!

శారద—మరకు తెలియనుకు టైము వుంటుందా?

ప్రకా—కావలసినంత వ్యవధి. పదిన్నరకి రైలు. సామా

నంతా సర్దేసేవుంది.

శారద—నా లెక్కరుగురించి ఇంకా ఎవరే మన్నారు?

ప్రకా—ఉపన్యాసం చాలా బాగుందన్నవారే ప్రతివా రున్నా! సందేహ నివృత్తికోసం వస్తున్నారు. ఇదివర కనుకున్న మాటేదూ!

శాదర—ఎంతమందయినా రావచ్చును. ఎవరినో ఒక్కరినే మాట్లాడమని చెప్పండి. పదిమందీ పదిప్రశ్నలు వేస్తే అల్లరిగా వుంటుంది.

ప్రకా—అదే న్యాయం - తప్పకుండా అలాగే చేదాం.

శారద—ఈజన నాకు చాలా గొప్ప రిసెప్షన్ ఏర్పాటు చేసినారే! అది చూచి థండర్ స్ట్రోక్ అయిపోయినాను.

ప్రకా—మీ విలువ మీకు తెలియదు. మీయందు నాకు గల కారవం మరొకవిధంగా ఎలా చూపించగలను?

శారద—[ప్రీతివేపు చూసి] ఎవరో వస్తూన్నట్లుంది.

ప్రకా—[చూసి] మునసబుగారులాగే ఉంది ఆ నడకచూస్తే!

శారద—వా రందరినీ మీరు రిసీవుచేసుకొండి. నే నిప్పుడేవస్తాను.

ప్రకా—నే నదంతా చూస్తాను. మీరు వెళ్ళిరండి.

[ప్రకాశం జంబుఖానామీది కాగితం ముక్కలు ఏరుతూ శుభ్రం చేస్తూంటాడు. మునసబు వెంకట్రావు వంచ, చొక్కా, చేతికర్ర, ఘుడుటికి విభూతితో ప్రవేశం. కామశాస్త్రి మామూలు వేషంతో వెనకా లుంటాడు.]

వెంక—[ప్రకాశంభుజంబూద తట్టి] కామశాస్త్రియ్యా! మీ వాడు మహాఘట్టివాడయ్యా!

కామ—ఏమి ఘట్టండి. శుభ్రంగా చెడిపోయాడు.

వెంక—ను వ్యంకా పెరటిదారినే ఉన్నావు. అత డెంతవని చేశాడో తెలుసుసా? మీ అల్లుడు పెళ్లిచేసికొన్నట్లెల్ల ఈవిడేనట!

కామ—ఆ! ఎంతబాగా చెప్పిందండీ ఉపన్యాసం!

వెంక—ఆవిడ నిక్కడికి తీసుకురావడం అంతా ఒక పెద్ద ప్లాను; నీ కూతురి కావరం నిలబెట్టడానికి.

కామ—అ దెలాగా?

వెంక—చూస్తూఉండు నీకే బోధపడుతుంది. ఆవిడ లెక్క రిస్తూన్నప్పుడు మేము మాట్లాడుకొంటూన్నదీవిషయమే! అన్నట్లు ఆవి డేదీ? మనమాటలు వినబడవు కద!

ప్రకా—వస్తారు. స్నానానికి వెళ్లారు. [సీతమ్మ, రత్నం ప్రవేశం]

కామ—[సీతమ్మని డూరంగా పిలిచి] అమ్మాయి మొగుడు పెళ్ళిచేసుకొన్న దీపిలేనట -

సీతమ్మ—నిజంగానే! ఏమిటి విడ్డూర్యం! అమ్మాయి! నీ మొగుడు పెళ్ళి చేసుకొన్న దీవిజేవటే!

రత్నం—పోవే! నీమాటలూ నువ్వును, అయితే ఇలా ఊళ్లంట తిరుగుతుందా ?

సీతమ్మ—ఇందుకే కాబోలే! అన్నయ్య మనందరినీ రమ్మని కబు రంపాడు.

ప్రకా—మునసబుగారు మన విషయంలో చాలా శ్రమపడు తున్నారు.

వెంక—మధ్యని నే పడుతున్న శ్రమే ముంది ?

ప్రకా—ఈ వేళప్పుడు ఇంతవరకూ తమరు శ్రమవడి రావడం చాలామా! మావాళ్ళు వ్రాశారు. తమరు మాచెల్లెలి మామగారితో మాట్లాడడానికి దయచేయడం, ఆతరువాత మా చెల్లె లిక్కడికి వెళ్ళి పోయిరావడం ఈ విశేషాలన్నీ, ఆరాతే ఆపిడింటికి వెళ్ళి, అవిడ నెలాగయినా ఇక్కడికి రప్పించి పరిస్థితులన్నీ ప్రత్యక్షంగా చూపిస్తే గాని కార్యం సానుకూలం కాదనీ—

వెంక—ప్లానువేశావు, సాచిక పారించి.

ప్రకా—ఇప్పుడా భార్యాభర్తలకి మనస్పర్థలు కలిగాయనీ, ఆదర్శాలు భేదించాయనీ తమతో మనవిచేసే ఉన్నాను.

వెంక—నరే! ఉసి అందిచ్చావుకదా! చిన్ననాటక మాడి ద్దాం! కామశాస్త్రం! మీవాడినత్తువ ఇప్పటికైనా బోధపడిందా? ఇంట్లోంచి తిరిగితేనీ, నానాఅల్లరి చేసికొని అనవసరంగా వీధిపడ్డావు.

కామ—తమవంటి పెద్దలదగ్గర బతుకుతున్నప్పుడు అనాచారం ఏలా నహించనండీ!

వెంక—విను! మతమూర్ఖత ఒకటి, వర్ణభేదం, పిచ్చినమ్మ కాలు- ఇంకా దేవుడు మేలుచేస్తే... సబువు లేనివాదనలు, ఇవన్నీని సముద్రాలు దాటివచ్చిన పరజాతులకంటెకూడా ఎన్నో రెట్లు రాక్షసంగా మనదేశాన్ని నొక్కిపా రేస్తున్నాయని రవీంద్రనాథ ఠాకూరన్నాడు.

కామ--అప్పు డేవో ఆ వేళావిశేషం అలా జరిగిపోయిందికాని, సకల ధర్మశాస్త్రాలూ తెలిసిన తమవంటివారే ప్రియశ్చిత్తం అక్కరలేదంటే నా కింక నిర్భయమే!

ప్రకా—ఆవిడ వస్తున్నట్లున్నారు. ఒక్క మునసబుగారే సంభాషిస్తారు. తక్కినవా రెవరూ మధ్యమధ్య మాట్లాడకండి. [మునసబు, కామశాస్త్రి ఒకవేపూ, రత్నం సీతమ్మ ఒక వేపూ కూర్చుంటారు. ప్రకాశం నిలబడి శారదకోసం చూస్తుంటాడు శారద చీర మార్పుకొని నీటుగా తయారయి వచ్చి నమస్కారంచేసి మధ్యగా కూర్చుంటుంది. మునసబుగారు కూర్చున్నవేపు ఆవిడకు దగ్గరగా ప్రకాశం కూర్చుంటాడు.]

వెంక—మీ లెక్కరు చాలా ధాటిగా ఉంది. మంచి ధార.

శారద—ఏదో స్త్రీలము కదా! లోపములు ఉండును.

వెంక—బాగుండమోయి. లోపాలు కూడానా? అద్భుతంగా వుంది లెక్కరు. అయితే మావంటి పూర్వకాలం వాళ్లకి కొన్నిచోట్ల సప్రమాణంగా కనబడలేదు. వీలయితే ఆ సందేహాలు ముఖతా తీర్పు కుందామని వచ్చాను.

శారద—తప్పకుండా అడుగవచ్చును.

వెంక—చూడండి! మీ లెక్కరులో, స్త్రీలకీ, భర్తలకీ విడాకు లిచ్చే స్వతంత్రత ఉండాలని చెప్పారు. అసలు మన దేశంలో “న స్త్రీ స్వాతంత్ర్య మర్హతి” అని సూక్తి ఉన్నది.

శారద—ఉన్నది, వింటిని. అది స్త్రీలను బానిసలుగా చేసే దానికి పురుషులు పెట్టిన ధర్మసూత్రం. స్త్రీకి ఆత్మా, హృదయమూ లేదా?

వెంక—లేకేమీ?

శారద—స్త్రీకి ఆత్మా, హృదయమూ ఉన్నప్పుడు- ఇంకి విష్య ఆలిటి- [ప్రకాశంవైపు చూస్తుంది].

ప్రకా—వ్యక్తిత్వం.

శారద—స్త్రీకి వ్యక్తిత్వం ఉన్నదంటారా లేదంటారా?

వెంక—స్త్రీకూడా ఒకవ్యక్తి గనుక వ్యక్తిత్వం ఉంటుంది.

శారద—నీతి అందరకూ ఒకటియేనా? స్త్రీలకు వేరే నీతి, పురుషులకు వేరే నీతి ఉండునా?

వెంక—సమానవ్యక్తులకి సమాన నీతిధర్మా లుండాలి.

శారద—స్త్రీలకూడా సంఘంలో సమానవ్యక్తు లయినప్పుడు స్త్రీలకు వేరేనీతి పురుషులకు వేరేనీతి ఎందుకు ఉండవలె? పురుషుడు చినిగిపోయిన చెప్పువలె భార్యను విడిచి రోజు కొక పెండ్లి చేసికొన వచ్చునా? అతఁ డెంతమంది సవతులను తెచ్చి పెట్టినా, ఎన్ని వ్యాధులు తెచ్చినా, ఎంత అన్యాయము చేసినా, స్త్రీకి చచ్చేవరకూ అతనితో బ్రతుకవలసిందిదానా? భార్య కాపరానికి తగిఉండగా, ఆమెకు తగిన కారణమయినా చెప్పకుండా, భర్త ఇంకొక పెండ్లిచేసు కుంటే, మొదటిభార్యకు వేరే నివసించేదానికి కూడా హక్కులేదా? తమరు మునసబుగారుకదా చూడండి! ఎంత న్యాయముగా ఉన్నదో మీ హిందూ లా-

వెంక—ముఖ్యమయిన విషయం ఎత్తుకున్నారు. హిందూ లాలో ఇదొక గొప్పలోపమే! ఇంకొక వివాహం చేసికొనేముందు భర్త తగినకారణాలు చూపించి కోర్టువారి అనుమతి పుచ్చుకొనేలాగు హిందూ లా మార్పడం చాలా అవసరం.

శారద—థేంక్స్—

వెంకట--కాని మీరు చెప్పేదాన్నిబట్టి వివాహం వట్టి బిజినెస్ ప్రాప్తిమే అయిపోతుంది.

శారద—వివాహమయిన స్త్రీ పురుషుల కెట్టి సంబంధ ముండ నలె?

వెంకట—పురుషుడు భర్త - భరించేవాడు. స్త్రీ భార్య - భరింపబడేది. ఆమాటలలోనే ఉంది దాని అర్థం.

శారద—అంటే స్త్రీకి వ్యక్తిత్వం లేదన్నమాట! ఫలానివాని భార్య అనేగదా ఆమెకు పేరు. ఆమె తనడబ్బుతిని బ్రతుకుతూఉన్నా- ఆమె భర్తకు ఒక ప్రోవర్బ్ అన్నమాట! మన ఇంట్లో ఆపులు, గేదెలు మనకు అస్తులయినట్లే స్త్రీకూడా పురుషునికి ఒక ఆస్తి అన్నమాటేనా? ఆమె జీవితమూ, ప్రవర్తన తన కిష్టమయినట్లుగా పురుషుడు మార్పు కొనేదానికి అధికార మున్నదికాదండీ- మరి స్త్రీకి వ్యక్తిత్వ మెక్కడా?

వెంకట—వివాహబంధనానికి ముఖ్యాధారం ప్రేమనూత్రం మని ఒప్పుకొంటారా?

శారద—అహా! అటువంటి ప్రేమ ఉన్నవాండ్లే పెండ్లి చేసి కోవలె. చిన్నపిల్లలకి తలిదండ్రులు పెండ్లిచేస్తే “మీరు ఒకరి నొకరు తప్పకుండా ప్రేమించుకొని తీరవలె” అని శాసించేదిదా!

వెంకట—మారండి! మేనత్తకి పదోనెలలో అన్నప్రాశననాడే పుస్తై కట్టారట. ఆవిడ ఎనభైయేండ్ల ముత్తయిదుపుగా బతికి పుట్టిన బిడ్డల కనుక్కొని పునిస్త్రీచాపు చచ్చిపోయింది. ఆదాంపత్యానికి ప్రేమకీ లోపం వచ్చిందా?

శారద—ఆ దినములు వేరు. భర్తయే దైవమనీ. రక్షకుడనీ అభిప్రాయంతో ఆమె కాపురం చేసివుండును. ఆభర్త ఆమెను ఎన్ని దెబ్బలు కొట్టినా, అత డెన్నితిరుగులు తీరిగినా ఆమె సహించి ఊర కనే యుండి కాపురం చేసివుంటుంది. ఆమెకు వంటయిల్లు చాటితే ప్రపంచమే లేదు. ప్రపంచంలో సమస్యలతో ఆమెకు ఏమీ సంబంధము కలగలేదు. ఊరకనే వంటచేసే దానికి, పిల్లలని కనేదానికి ఆమె మెషీన్ గా ఉండిపోయెను. ఇప్పుడు ఆ ఐడియల్ (Ideal) మారి పోయినది కదండీ! స్త్రీలు విద్య నేర్చుకొన్నదానిచేత మేముకూడా ప్రపంచంలో మనుష్యులందా! మేముకూడా సంఘంలో వ్యక్తులందా! భగవంతుడు స్త్రీలను పురుషులను సమానంగా సృష్టి చేసినాడుకాని,

స్త్రీలను పురుషులకు చాసిబుగా ఉండేదానికి నృప్తి చేయలేదని జ్ఞానం కలుగుతూన్నది కాదండీ!

వెంకట—సరే! మీరు చెప్పేది బోధపడింది. ఇప్పుడు స్త్రీలకు పతి దైవసమానుడు కాదు, పాతివ్రత్యం అక్కరలేదు. స్త్రీ పురుషులు సమాన స్థాయాలో ఉన్న స్నేహితులు. సమాన భావం ఎప్పుడు కలిగిందో అప్పుడు ఒకరి కొకరు లొంగి ఉండరు. గనక ఫెమిలియారిటీ బ్రీడ్స్ కంటెంప్ట్ (Familiarity breeds contempt) అన్నట్లు అతిచదువు విరసంగా పరిణమిస్తుందంటారు. అటువంటి పరిస్థితులలో ఒకరి కొకరు విడకు లిచ్చుకోవానికి లాలో హక్కు ఉండాలంటారు. అంతేనా?

శారద—చక్కగా చెప్పినారు. అంతదా నా పాయింటు.

వెంకట... మరి మన దేశంలో విడాకులచట్టం అమలులోకి వస్తే, భార్యాభర్తలలో ఒకరిమీద ఒకరికి విశ్వాస ముంటుందా? భార్య ఎప్పుడు విడాకు లిచ్చి పోతుందో అని భర్త, భర్త ఎప్పుడు విడాకు లిచ్చేస్తాడో అని భార్య, ఒకరిమీద ఒకరికి అనురాగం లేకుండా, ఆ అపనమ్మకముతో, అవిశ్వాసంతో మనస్సుల్లాగే లేచి, భయంతో కూడిన దొంగ దాంపత్యం పాగిస్తారు కాని, ఇట్లా వాకిలి సంసారం, ఇది 'నాది' అనే భావంతో, ఒక శాశ్వతమైన ఆశతో, బాగుజేసుకొంటారా?

శారద—ఇది విచారించవలసిన సంగతిదా!

వెంకట—అయితే ఇంకొక్క సంగతికూడా విచారించండి. మూడేసి రోజులకల్లా భార్యాభర్తలు మారుతుంటే మరి దీనికి వ్యభిచారానికి ఉన్న ఖద మేమిటి? ఇదొక లైసెన్సుకు (licensed) వ్యభిచార మన్న మాటేనా?

శారద—భార్యకీ భర్తకీ సరిపడనప్పుడు భార్య తం జీవితం వేరే గడుపుకొనరాదా? తన కిష్టము లేకున్నా మనస్సు చంచలంగా భర్తయింట్లో పడిఉండవలసిందిదానా?

వెంకట—వేరే జీవితం గడుపుకొనే శక్తి ఎలాటివాళ్ళ కమ్మా!
మన దేశంలో జమీందారులున్నారు. వాళ్ళలో స్త్రీ విడాకులిస్తే తన
కాలక్షేపానికి తగిన ఆస్తి వుంటుంది. కూలివాళ్ళున్నారు. వాళ్ళలో
ఆడది విడాకులిస్తే కూలిచేసికొని తన పొట్టపోషించుకోగలదు. ఎందుకూ
పొందని మధ్యతరగతి వాళ్ళం మనలాంటివాళ్ళ మాటేమిటి?

శారద—స్త్రీలు చదువుకొని ఉద్యోగాలు చేస్తారు. స్త్రీలలో
డాక్టర్లు లాయర్లు ఎంతమంది లేరు?

వెంకట—మీరు చెన్నపట్నంలో ఉన్నారుగనుక అందరూ
చదువుకొనే స్త్రీలే కనబడతారు. ఇండియా అంతటిలోనూ ఎక్కవ
విద్య ఉన్నాదనిపించుకొంటూన్న మన ప్రెసిడెన్సీలోనే చదువుకొన్న
స్త్రీలు, అంటే తమస్వంత భాషలో అక్షరజ్ఞానం ఉన్నవాళ్ళు నూటికి
ముగ్గురు. మరివీళ్ళు ఏం ఉద్యోగాలు చేస్తారు? విడాకులచట్టం వచ్చిం
దని హడావిడిగా మొగుణ్ని వదిలేయడమే మిగులుతుంది కాని మరు
నాటినుండి చిప్పాదొప్పా చేతి కొస్తుండే.

శారద—నేను చెప్పేది ప్రతి స్త్రీ అట్లా చేయవలెనని కాదు.
అట్లా చదువుకొని తనజీవితం తాను నడుపుకోగలిగిన స్త్రీకి భర్తతో
జగడం వస్తే విడాకు లిచ్చే హక్కు ఎందుకు ఉండరాదు?

వెంకట—అలా చదువుకొన్న స్త్రీలయితే, చక్కా స్పెషల్
మార్కెటింగ్ ప్రకారం పెండ్లిచేసుకొంటే దానిలో విడాకులకి హక్కు
ఉంటుంది. అంతేగాని, ఒకరికి తెద్దనా అందరికీ తెద్దనా అన్నట్లు
హిందూ లా అంతా మార్చేసి తోక తెగిన నక్కలాగు అందరి
తోకలూ కోయించనక్కరలేదు.

శారద—అందుకదా నేను స్పెషల్ మార్కెటింగ్ ప్రకారం
పెండ్లి చేసికొంటిని.

వెంకట—భేషయినపని చేశారు. అయితే మీకు వివాహ
మయింది టండీ! మీ భర్త ఎవరు?

శారద—మిస్టర్ వేణుగోపాలరావు.

వెంకట—ఎవరబ్బాయి?

శారద—అతని తండ్రిపేరు నాకు తెలియదు. ఎక్కడనో మునిసిసిపల్ ఛెయిర్మను అని చెప్పినాడు.

వెంకట—[కామశాస్త్రోక్తి] మీ శంకరయ్యకొడుకే కాబోలు [శారదతో] బాగా తెన్నిన ఆ కామా? అతని తండ్రికి లాటరీలో డబ్బు వచ్చిందికాదూ?

శారద—మంచి తెన్నిన ప్లేయరు. లాటరీనంగతికూడా ఒక సారి చెప్పినాడు.

వెంకట—భార్య కాపరానికి తగిలడంగా భర్త తగిన కారణం చెప్పకుండా ఇంకొక రైసు పెళ్ళాడడం తప్పని మీ రన్నారుకాదూ?

శారద—అవును. అట్లాచేస్తే మొదటిభార్యకు ఆస్తిలో నగము ఇచ్చి పేసేదానికి లా మార్చవలె.

వెంకట—[రత్నాన్ని చూసి] ఆ అమ్మాయి కాపరానికి తగిలుందా?

శారద—[రత్నాన్ని చూచి] బై ఆల్ మీన్సు (By all means)

వెంకట—నంసారికి తగిన చక్కదనం ఉందంటారా? తెలుగు బాగా చదువుకొంది. కొద్దిగా ఇంగ్లీషుకూడా నేర్చుకుంది. పాపం! ఈపిల్లని విడిచిపెట్టేసి ఈమెభర్త ఇంకొకరిని పెళ్ళాడేడండీ!

శారద—ఎవ డండీ ఆఫూల్? ఏమి కారణం?

వెంకట—ఏమీలేదు. ఈ పిల్లకి బాగా ఇంగ్లీషు రాదట. బియ్యే చదవలేదట. తనదర్జాకి తగింది కాదట. మరి, ఈపిల్లని ఏం చెయ్య మంటారని మీ సలహా అడుగుతున్నాను.

శారద—ఇంకొక మంచివానిని చూసి పెండ్లిచేయండి మీ!

వెంకట—[నవ్వుతూ] వెనకటికి మా పెద్దమ్మాయి తరుచుగా ఒక పద్యం చదివేది. మీరు విని ఉండరు.

“బడలిక నన్నును రని వచ్చిన భర్తకు తెల్పకమ్మ నీ
యిసుమలు, పాదపుద్గికొర కిచ్చి జలంబును, తాళవృంతమున్

వడి కరమందు బూని నునుపాస్తున జేరిచి సేదదేర్చి నీ
 వడుగుల నొత్తి వాని సుఖ మందగజేయుము మానినీమణి! అని
 లుకెట్ డల్ పిక్చర్ ఎండ్ దిస్ (Look at that picture
 and this) అన్నట్లు, భర్తతో అగ్నిలో బడి సహగమనం చేసే
 రోజులవీ! భర్తకు విడాకు లిచ్చి మళ్ళా పెళ్ళిచేసుకొనే రోజు లివీ!
 బాగానేవుంది! మరి అలాగ అన్యాయం చేసిన భర్త కేమిటి శిక్ష?
 శారద—అతని ఆస్తిలో సగం భార్య కిచ్చివేసేదానికి లా
 మార్చవలె.

వెంకట—మరిప్పు డలాటి లా లేదు. ఈపిల్ల ఇంకొకరిని
 పెళ్లాడడానికి లా బిచ్చుకోదు. రేపు మళ్ళా అతడు వచ్చి నా పెళ్ళాన్ని
 పంపించండి అంటే వీళ్ళు పంపవలసినదేనా? ఆ సవతితో ఈ
 విడ అక్కడ బాధలుపడుతూ ఉండవలసినదేనా? ఎవరో మీ
 బోటి చదువుకొన్న సవతయితే బాగా ఆదరిస్తుందికాని...

శారద—నావంటి దయ తేనా? ఈ అన్యాయం చేసినదానికి వెంటనే
 విడాకు లిచ్చేసి, నీ మొదటిభార్యవద్ద పొమ్మని చెప్పవలసిందిదా!

సీతమ్మ—నీ కడుపు చల్లగా నీ యిల్లు మొట్టమొదట—

వెంకట—మీరు స్త్రీ స్వాతంత్ర్యోద్యమంకోసం, నడుము
 కట్టుకొని, స్త్రీలని మహోన్నతదశకి తేవాలని ప్రయత్నిస్తున్నారు
 కదా! అతనిభార్య గొంతుకోసి, ఆమెను విడిచిపెట్టించేసి, మీ రత
 నిని పెళ్ళాడడం ధర్మంగాఉందా? చెప్పేవి శ్రీరంగసీతులా?

శారద—అదేమండీ! వేణుకి పెండ్లి కాలేదే!

వెంకట—పెళ్ళి కాలేదని చెప్పాడా!

శారద—స్పెషల్ మారేజి ఆఫ్ ప్రకారం ఒక భార్య
 ఉండగా పెండ్లిచేసికొనకూడదే! మారేజి రిజిస్టరయినప్పుడు బాండులో
 సంతక మెట్లా పెట్టినాడు?

వెంకట—అదేమోగాని అ అమ్మాయినే ముందుగా అతడు
 పెండ్లి చేసికొని, ఇంగ్లీషురాదని విడిసిపెట్టేసే మిమ్మలని మళ్ళా చేసి
 కొన్నాడు.

శారద—ఏమండీ! అంతా తమాషా చూపిస్తున్నారే, సినిమా మాదిరి!

వెంకట—[కామశాస్త్రాన్ని, సీతమ్మను చూచి] అరుగో! ఆపిల్ల తల్లీ, తండ్రీని—

శారద—వాస్తవండానా! వేణు నన్ను నిండా మోసం చేసినాడే! (నిట్టూర్పుతో)

వెంకట—ఇంకా సందేహ మేమిటి? మధ్యకాలంలో లాటరీ లో డబ్బు రావడంవల్ల వాళ్ళు గొప్పవాళ్ళయారు. బీదవాళ్ళపిల్ల పని కొచ్చిందికాదు.

శారద—పాపం! ఇట్లారా అమ్మణ్ణీ! [రత్నం జంకుతూ వెళు తుంది]

వెంకట—మీ రింత తెలివయినవారుకదా! అతనిమాయల్లో ఎలా పడ్డారా అని నాకు ఆశ్చర్యం.

శారద—నా కదేమీ తెలియదండీ! మాఫాదర్ ని మోసం చేసి నాడు. నాకు మార్కెజి విడచి కంట్రీన్ వర్క్ చేసే దానికిదా సంకల్పం. ఫాదర్ ఓల్డువజలో నన్ను చూసే దెవరూలేరు అని బలవంతం పెట్టి—వేణు నాకు టెన్నిస్ పార్టర్—ఒకనాడు టీకీ ఇన్వైటు చేస్తే ఫేన్స్ కలిగి మార్కెజి అరేంజి చేసినారు. ఆయన మనస్సు కష్టంచేసే దాని కష్టంలేక వప్పుకొంటిని. అంతదా! నేను అతనిని హాస్పిండుగా ట్రిట్ చేయనేలేదు—చాలా మోసం చేసినాడే! అబ్బా! ఎంత మోసం చేసినాడు! [సీతమ్మతో] ఈ అమ్మాయి కాపురంచేసినదా.

సీతమ్మ—లేదమ్మా! పెద్దపిల్ల కాకముందునుంచీ మళ్లా పెళ్లి చేసుకుంటామని పాటలు పాడడం ఆరంభించారు. ఏదో కోన్నాళ్ళు కాపురంచేసి పిల్లా పిచికా కలిగాక, ఇలాంటి ఉపద్రవం వస్తే ఆపిల్లలని చూసుకొనేనా బ్రతుకును.

శారద—అయితే అంత మోసగాడికోసం, ఎందు కీమె కంత తంటాలు? మంచివానిని ఇంకొకరిని చూచి పెండ్లి చేయండి మీ! నూర్యంగారు ఉన్నారే! చాలా చదువుకన్నారు- మంచిమనిషి—

సీతమ్మ—మా ప్రకాశాన్నే-

శారద—ప్రకాశం ఎవరు?

ప్రకా—నన్నే మా వాళ్ళు ప్రకాశం అంటారు. అసలు నా పేరు సూర్యప్రకాశం—జైలులో అంతా 'సూర్యం' అనే పిలిచేవారు. ఈ పిల్ల... మా చెల్లెలేనండి -

శారదా—ఏ మిది? అంతా నాటకంమాదిరి ఉన్నదే!

కామ—మా అబ్బాయేనమ్మా! నా ప్రథమ కళత్రం కుమారుడు.

శారద—[ప్రకాశంతో] మీ రెప్పుడూ చెప్పలేదేమీ? వేణు ఇట్లా మీ చెల్లెలిని పెండ్లిచేసికొన్నాడని -

ప్రకా—అసలు నేను చెన్నపట్నం రావడం, ఎలాగయినా వేణుమనస్సు మళ్లించి ఈ పిల్ల కావరం నిలబెడదామనే! కాని నేను వచ్చేసరికే మీ వివాహం అయిపోయింది. ఈ సంగతి మీతో చెబితే అనవసరంగా మీకు మనస్పర్థలూ, మాకు ఉపయోగం లేకపోడం అని చెప్పలేదు. క్రమంగా మీ సహృదయం గ్రహించి, ఇక్కడికి తీసుకువచ్చి పరిస్థితులు తెలియజేస్తే మీ మనస్సే కరుగుతుందని ఆశించాను.

శారద—మీ రంతా పెద్ద ప్లాను (Plan) వేసినారే! ఇందుకు దానా న నిక్కడకు తీసుకొనివచ్చినది? ఇక్కడ చర్చకు కూడా ఇంకా ఎవరూ రాలేదేమీ అని సందేహం ఉండింది నాకు. మునసబుగారు పెద్దలాయరుపని చేసినారు. సూర్యంగారు కూడా ఇంతకాలం చెప్పకుండా డిసీవు చేసినారే! అబ్బా! నే నెంత ఘోరనైపోయినాను-!

ప్రకా—క్షమించాలి. మీ మనస్సులో ఆ అభిప్రాయం ఎన్నటికీ ఉండకూడదు. ఎలాగయినా మీ మనస్సు కరిగిద్దామనే ఉద్దేశమే కాని మిమ్మల్ని వంచద్దామనే ఉద్దేశం ఎన్నటికీ లేదు.

శారద—మీ కాంగ్రెసువాళ్ళు అసత్య మాడరుకదా!

ప్రకా—దీనిలోమాత్రం అసత్య మేముందీ? మీరు అడిగితే ఇదివరకే చెప్పిఉండును; నా అంతట నేను చెప్పడానికి సంకోచించాను.

కాంగ్రెసు వాళ్ళలోకూడా రెండుతెగల వాళ్ళున్నారు. గాంధీగారి లాగు బట్టబయలుగా సత్ప్రవర్తన కలవారు కొందరూ, సత్యానికి భంగంలేకుండా రహస్యపు తేర్పాట్లు అంటే డిప్లొమేసీ (Diplomacy) ఉండాలనేవారు కొందరూను.

శారద. .మీరా తెగవారా! సరిద! ఇక్కడికి వచ్చిందిదా మేలయింది. వేణు నిండా రోగ్ అని తెలిసింది. [రత్నంతో] నీ కా రోగ్, వేణు మోసగాడు కావలెనా? అమ్మా! నీకు ఇష్టమేనా?

సీతమ్మ—అగ్నిసాక్షిగా పెళ్లిచేసికొన్నాక ఎలాటివాడయినా తప్పదు.

శారద—నాతో పట్నం రా అమ్మా! నీ భర్త నప్పగిస్తాను. నాకు డైవర్సు చేసే అధికారం ఉంది.

సీతమ్మ—కోడం వద్దమ్మా! మీ వంటి విద్యావంతుల దగ్గరుంటే మా పిల్లకు వచ్చిన భయ మేమీ లేదు. మీ తోబాటు మా పిల్లనికూడా ఏలుకొని, దానికడుపున ఓ గాయ కాయాలనే మా అందరి కోరికాను.

వెంకట—మీరు వాగ్దానం ఇచ్చినప్పటికీ మీరు విడాకు లిచ్చే యాలనేకోరిక మాలో ఎవరికీ లేదు. ఈ పిల్లనుకూడా భర్తతో కలవ వలసిందనే మా అందరి కోరికాను.

శారద—నేనా రోగ్తో వుండేది లేదండీ! మీకు సందేహం ఉంటే మీ రందరూకూడా నాతో పట్నం రాండి.

కామ—మేముకూడా ఎందుకమ్మా! రైలు ఖర్చులదండగ! తల్లి పిల్లా వస్తారు.

వెంకట—వెళ్ళవయ్యా పిచ్చిబ్రాహ్మణ! దావా ఖర్చులు మిగిలాయికావూ!

శారద—ఇంకా పైము వుందిగదా! సూర్యంగారూ మీరు పోయి బండ్లు తెప్పించండి. వీరిని రామస్వామి మొదలిచ్చాల్సీలో దింపి, నేను ముందుగా పోయి వేణు సంగతి పట్టినా!

వెంకట—అమ్మా! నేను వెళతానూ!

శారద—తమతో చర్చచేసినది చాలా మేలయింది. కొన్ని విచారించవలసిన సంగతులు చెప్పినారు. వాస్తవంగా విడాకులచట్టం ఈ సమయంలో మనదేశానికి సరిపడదేమో అని నాకుకూడా సందేహం కలుగుతుంది.

వెంకట—అమ్మా! నే నొకమాట చెబుతాను. కోపం లేదుకద! ఇవి, మనకి స్వతహాగా పుట్టిన బుద్ధులుకావు ఏదో సంపర్కదోషం వల్ల అందరికీ భావదాస్యం కలిగింది. అది మీలో బాగా పనిచేసి విడాకులదాకా తెచ్చింది. మీభర్త ఈ పిల్లని విడిచి ఇంగ్లీషు చదువు కొన్న మిమ్మల్ని చేసుకోవడంలో పాశ్చాత్య భావాలకి పూర్తిగా దాసు డయాడు. స్వతంత్రాలోచన లేకుండా చిన్నపిల్లకి పెళ్లిచేసి కొడుకు నింట్లోంచి తరిలేసి శిష్టచారాలకి దాసు డయాడు మా కామ శాస్త్రీ. ఇక మాబోటివాళ్లం త్రికరణశుద్ధిగా ఎల్లప్పుడూ దాసులమే! ఏమయితేనేమి? ఇంగ్లీషులో ఉన్నతవిద్య నభ్యసించినందుకు మీరు ఆదర్శమయిన ప్రవర్తన చూపించారు. మహాత్మాగం చేశారు. మీ సాంఘిక సేవ సరియైన మార్గంలో నడవాలనే నే నెన్నటికీ కోరుతూ ఉంటాను. చూశారా మన మేవిధంగా అభివృద్ధిలోకి వచ్చినా ప్రపంచ మంతటికీ ఆదర్శప్రాయమయిన భారతీయ స్త్రీత్వం మాత్రం నశించకుండా కాపాడాలి. మరి వెళతాను!

[శారద నమస్కరిస్తుంది—వెంకటరావు వెళతాడు]

ప్రకా—బట్లు వచ్చేశాయి- వ్యవధి లేదు రండి.

శారద—రండమ్మా! మీ రంతా రండి—రెండురోజుల్లో అల్లుణ్ణి తీసుకొని తిరిగివస్తారు.

సీతమ్మ—అయ్యో కట్టుకొన్న గుడ్డతో ఎలాగ? మరో మారు గుడ్డయినా లేకుండా!

ప్రకా—బట్లు మన యింటిదగ్గరనుండే వెళతాయి. అక్కడ తీసికోవచ్చును, టయి ముంటుంది—పదండి.

[అంతా వెళతారు]

ఓం !

బ్రహ్మకృపాహి కేవలమ్.

వి డా కు లా ?

ప దో ర ం గ ము

సమయం సాయంత్రం 6 గంటలు.

[చెన్నపట్నంలో ఒకవీధి - రాయలసీమ ట్రామ నివారకదళం వారు
పాడుతూ చందాలు వసూలుచేస్తూ తిరుగుతారు]

“రంగో రంగా” వరస

- 1 రాయలు పరిపాలించిన దేశము
రామరాజ్యమండీ! అది
ట్రామనిలయమై శ్రమశానమయినది
ట్రామనివారణ చేయండీ || రాయలు ||
- 2 అష్టదిగ్గజము లలంకరించిన
ఆంధ్రభోజ రాజ్యములో-ని
రక్షరాస్యులగు పౌడల జీవముల
రక్షణకై నను తోడ్పడుడీ! || రాయలు ||
- 3 హంసీశిల్ప తేత్తిగర్భమున
ఆర్తనాదములు విరుడీ! నా
గాఢున వర్షిత శిల్పసంపదలు
ఆంధ్రులకే కనరావండీ! || రాయలు ||
- 4 కత్తిని కలమును సన్మానించిన
ప్రతిపంటగల సీమన్
వృత్తిలైక రాళ్లుకొట్టుకొని జే
యేచెడి జనులను చూడండీ! || రాయలు ||

- 5 పొట్టకు పట్టెను కూడు లేకుండ
కట్ట గుడ్డ లేకుండా
మెట్టుకు నిలువగ నీడ లేకుండ
గిట్టెనువారిని చూడండి! || రాయలు ||
- 6 బాలురు వృద్ధులు స్త్రీలును పురుషులు
పాల నొసంగెడి పశువుల్
వేలకొలది పోవగ మిగిలిన జీ
వాలనైన నిలుపండి! || రాయలు ||

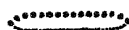
ఓం!

బ్రహ్మకృపాహి కేవలమ్.

వి డా కు లా ?

ప ద కొ ం డో ర ం గ ము

సమయం ఉదయం 9 గంటలు.

[రామారావు వింటూ మేడమీద శారదగది వేణు కుర్చీలో కూర్చుని
ఆలోచనలో పడి పాడుకుంటూ ఉండగా]

గీ త ం

ఎద మెత్తనొట్టకై సాదగుండరా, అంత
మదిగల అహ మెల్ల వదలిపొవునురా||
వల పెరుంగక బ్రతికి కలికి మురిసేకంటె
వలచి విఫల మొంది విలపింప మేలురా||
చెలివలపు లేని సేకలిజ్జ, తాల్పన చినుము
వలపు తీగనె జీవ ఫలము కాయును

ప్రేమకంటే ఎక్కువేముందిరా, ఎల్ల
కామ్యపదవులకన్న ప్రేమ ఎక్కువరా!
ప్రేమించు సుఖముకై, ప్రేమించు ముక్తికై
ప్రేమించు ప్రేమకై ఏ మింక వలయురా!

[బసవరాజు అప్పారావు]

[తండ్రి] దివాలా తీసినట్లుగా ఉత్తరం వస్తుంది. అదిచూసి వేణు
దుఃఖపడుతుండగా శంకరరావు, పద్మనాభం ప్రవేశిస్తారు. శంకర
రావు సాధారణమయిన పంచ, కోటు, కండువాతో వుంటాడు -
మాసిన గెడ్డం]

వేణు—[లేచి] ఇప్పుడు నెయిలులోనే వచ్చారా? ఇప్పుడే
వచ్చింది మీ ఉత్తరం!

శంక—[పద్మనాభంతో] మీరు కింద నిలబడి మీది కెవరూ
రాకుండా చూడండి. నే నిక్కడున్నానని పట్టమనిషికేనా తెలియని
కూడదు. మీరుకూడా ముసుగో ఏదో వేసుకొని కూర్చోండి. [పద్మ-
నాభతాడు]

[వేణు-శంకర-కర్పూరమీద కూర్చుంటారు శంక-చుట్టకాలుస్తూ]

వేణు—ఇంత లాస్ ఎల్లా వచ్చిందీ?

శంక—ఎల్లా వచ్చిందేమిటబ్బాయి! బాకీ దార్లంతా ఒక్క
మాటు మీద పడిపోతే ఏ వర్తకు డాగగలడు? ఇదంతా కాంగ్రెసు
వాళ్ళు చేసినవనే! వాళ్ళే బాకీదార్లందరినీ పిలిపించి మీద నెక్కించారు.

వేణు—మరి మిల్లుకూడా తగలబడి పోయిందని రాశారు.

శంక—[చుట్టపక్కల చూసి] అది కొంత గమ్యము. ఇక్కడ
కెవరూ లేరుగదా!

వేణు—లేరు.

శంక—మరి నీ భార్య ఏదీ?

వేణు—ఏవు

శంక—

వేణు—ఒక్క రే! దాని కేం భయం. పదిమంది మొగ్గాళ్ళపెట్టు అది. మిల్లుమాట చెప్పండి ముందు.

శంక—వేయి బేళ్ళ నూలుకి అర్ధరెచ్చి దానికోసం కొంత క్యాష్ (cash) ఉంచాము. ఈ బాకీదార్ల హడావుడిచూసి, ఆ క్యాష్ నిలువ చేసి, అర్దుకు కాన్సిలు (cancel) చేశాము. ఇంకా సరుకు స్తీమరు ఎక్కలేదులే! మరీ విల్లువైన బట్టలన్నీ మేనేజరు పరంగా రెండు మూడు రోజులో చలామణీ చేయించేశాను. మిల్లులోఉన్న చెత్త, చెదారం, తుక్కు అంతా స్టోరుగదిలో నిలవచేసి నిప్పు అంటించాము. ఇంకేమింది! బట్టలస్తాకూ, స్టోరుగది కాలిపోయి లక్షరూపాయల నష్టం వచ్చిందని రూమరు పుట్టిపోయింది. అగ్ని ప్రమాదపు భీమా ఉంది కానూ! వాళ్ళు గర్ల వసూలయిపోతుంది. రహస్యం సుమా! నీ భార్యకు కూడా చెప్పకుండు.

వేణు—దాని కీ గొడవలేమీ అక్కలేదు. దాని కెంతసేపూ లెక్కదూ ప్రయాణాలతో సరిపోతుంది.

శంక—ఓ ఇద్దరికీ అన్నోన్యంగా, అనురాగంగా ఉంధా?

వేణు—ఏమో, నా కేమీ నచ్చలేదు. అదిచెప్పినమాట నేను విన్నానని దేకాని. నే చెప్పినమాట అది వివదు.

శంక—ఇ లేనట్టి! అంటే ఇరవై రోజులకే మొగం మెత్తిపోయింది? ఊహ ఉన్నట్లుడేనా, దగ్గర రావడం, మాటా మంతి—

వేణు—ఏమిటో వానిద్దురూ! ఇప్పటి కింకా ఏమీ లేదు.

శంక—అయితే దీనినికూడా వదిలేస్తా వేమిటి? కొంపతీసి—

వేణు—వదిలేస్తే భరణానికి దావా పడేస్తుందేమో! పెద్ద

దూరం వచ్చి అక్కడ రైలెక్కాను. కొందరు బాకీలకి దావాచేసి అరస్తువారంటు తెప్పించారు.

వేణు—కొంప ములిగిందన్నమాట! బాకీ లెంత ఉన్నాయి ?

శంక—లక్షకి పైగా ఉంటాయి. ఆ భీమా కంపెనీవా శ్రేమయినా దయదలచి ఇస్తే వాళ్లు పంచుకు తింటారు.

వేణు—లెక్కలనెబ్బటి సరుకు నిలవ, కేష్ నిలవ తెలియదూ !

శంక—లెక్క లెక్కమన్నాయ్? అవికూడా స్టోరుగదిలో కాలి పోతేనే!

వేణు—ఈ మ్యునిసిపల్ చెయిర్మను పనినుంచే లాస్ వచ్చేసింది.

శంక—ఏం చెయ్యమన్నావు? కొన్ని గ్రహాలు పట్టుకొని వదిలేయకావు.

వేణు—నలుగురిలో ఎంత తలవంపులు!

శంక—తలవంపుల కేముందిరా! జరిగినన్నాళ్లూ దర్జాగా జరిగి పోయింది. హంసయి ఆరునెలలు బతికితే చాలన్నాడు. మనకి దివాలా ఏమిటి, డబ్బిచ్చుకొన్నవాళ్ళకి దివాలాకాని? ఆ మాత్రం భుక్తికి జాగ్రత్త పడకుండా వ్యవహరించలేదు. మనలో ఇట్లాంటివి ఎక్కడోగాని, కొన్ని ఊళ్ళలో కోమట్లు పిల్లనడగడానికి వెళితే ఎన్ని దివాలాలుతీశావని అనుకుతారట. ఎన్నిదివాలాలు తీస్తే అన్నిలక్షలు నిలవవున్నట్లు... అయితే నీ భార్య ఎప్పుడు నస్తుంది?

వేణు—ఇప్పుడు మొయిలులో రావలసిందే! [క్రిందనుండి గోల వినబడుతుంది. వేణు మేడమీదనుంచి కిరిందికి చూచి “వదిలేయండి; వాళ్ళని అడ్డుపెట్టకండి” అని కేక వేస్తాడు]

శంక—ఎవ రది?

వేణు—ఆవిడగారే దయచేసింది. మీ మేనేజరు తెలియక అడ్డగించాడు.

శంక—వాళ్లుంటున్నావు? ఇంకా ఎవరేనా ఉన్నారా ఏమిటి?

వేణు—ఉన్నాడు లెండి, ఒక హిందీమాస్టరు. ఆవిడకీ అతనికీ స్నేహం. ఇద్దరికీ ఏవో చర్చలూ తర్కవాదాలున్నా.

[శారద ప్రకాశం ప్రవేశిస్తారు. శంకరరావు వారిద్దరినీ పరకాయించి చూస్తాడు ప్రకాశం, శంకరరావుని పరకాయిస్తాడు.]

శార—ఎవ రది? మాకు మీదికి రాకూడదని అడ్డు చెపుతున్నాడు?

వేణు—మా ఫాదరు వచ్చారు. మేము వేరే సంగతులు మాట్లాడుకొంటున్నాం! అందుచేత ఎవరినీ మీదికి రానీవద్దని మనిషిని కాపుంచారు.

శార—మీ ఫాదర్ మ్యునిసిపల్ ఛెయిర్మను ఈయనేనా? (ప్రకాశంతో) మీరు కారులో పోయి వారిని తీసుకొనిరండి. [ప్రకాశం వెళతాడు; శారద నూట్ కేసు, పుస్తకాలు తేబిలుమీద పెట్టి బాత్ రూమ్ కీన్ గా ఉన్నదా?

వేణు—అదేమో! నేను చూడలేదు. [శారద కోపంగా చూసి వెళుతుంది]

శంక—ఏమిటంటుంది?

వేణు—స్నానాలగది శుభ్రంగా ఉందా అని అడుగుతుంది.

శంక—నువ్వు బంట్రోతు వసుకొండా ఏమిటిచెప్పా! నువ్వు స్నల్లై నోయ్ దాఖలాగానే ఉంది. మరి ఇలాంటిదాన్ని చేసుకొన్నావేమీ?

వేణు—బుద్ధి గడ్డి తిని.

శంక—ఆ కుర్రాడు, కామశాస్త్రీకొడుకు మీ బావమరదికి మల్లే ఉన్నాడు.

వేణు—అబ్బే! ఇత నిక్కడ హిందీమాస్టరు; అసలతను జైలులో పడ్డాడని కూడా విన్నాను.

శార—[లోపలినుండి] వేణూ! మీ ఫాదర్ తో నేను కొంత ప్రయివేటుగా మాట్లాడవలె! నేను పిలిచేవరకూ నీవు కిందికి పో!

శంక—నిన్ను కిందికి పొమ్మంటూందా?

వేణు—మీతో ఏదో ప్రయివేటుగా మాట్లాడుతుందిట.

శంక—నాతోనే! ఇంగ్లీషు మాట్లాడవద్దని చెప్పమా!
అయితే నిన్ను ఏమండీ, మీరు, అనికూడా పిలవడం లేదా ఏమిటి?
వేణు—ఆ పద్ధతి మేము మానుకొన్నాం! ముద్దుగా వేణు
అని పిలుస్తుంది.

శంక—అయితే నీదగ్గర భయం భక్తి లేదన్నమాట!

వేణు—ఇప్పు డారోజులు పోయినాయి! ఇప్పు డంతా ఆడదాని
కంటే మగవాడి ఎక్కువేమిటి? ఈవూరి కావూరెంతో ఆవూరు కీ
పూరూ అంతే దూరమని? ఇప్పుడు స్త్రీల మువ్వమెంటు అని ఒకటి
వచ్చింది.

శంక—అయితే మగాళ్లుచేసేపనులన్నీ నీళ్ళుచేస్తారన్నమాట.

వేణు—అహా! ఇకముందు ఆడవాళ్ళు మొగవాళ్ళమీద అధి
కారం చలాయించడం; ఉద్యోగాలు చేయడం, పోలీసుపనులు-
మంత్రిపనులూ అన్నీవీళ్ళే! మగాళ్ళకి ఇంట్లో వంటా పెంటా, పిల్లలకి
సంరక్షణా, అంటుతోమటం, బట్టలుతకటం, దాసీపనీ—ఇత్యాదులు.

శంక—పోనీ పిల్లలని కనడమేనా ఆడవాళ్ళు చేస్తారా? అదీ
మగాళ్ళేనా?

వేణు—వస్తూంది ఊరుకొండి [సంజ్ఞ చేస్తాడు]

[శారద ప్రవేశిస్తుంది. శంకరరావుకు ఎదురుగా కుర్చీమీద
 కూర్చుంటుంది, శంకరరావు దుస్తులు, మీసం సర్దుకొని, తీవిగా
 కూర్చుని వింతగా చూస్తాడు.]

వేణు—నేను క్రిందికి వెళతానుగాని- మా ఫాదరుకి ఇంగ్లీషు
 రాదు. తెలుగులోనే మాట్లాడాలి. [వెళతాడు]

శార—ఏమండీ! వేణుకి మీరు మొదట పెండ్లిచేసినారా?

శంక—అవును? మేనడించేశాము. ఆపిల్లని విడిచిపెట్టేశామే!

శార—ఏమికారణంచేత విడిచిపెట్టినారు?

శంక—ఏమో! చదువు సంస్కృతదని మావాడికి నచ్చలే
దన్నాడు.

శార—చదువు లేకపోతే విడిచిపెట్టేదేనా! వేణూ! వేణూ!

[వేణు తొందరగా వచ్చి చేతులు కట్టుకొని వేళాకోళంగా.

నిలబడతాడు.]

శార—నీవు నీ మేనమామ . కొమార్తెను పెండ్లిచేసికొంటివి కాదూ!

వేణు—అవును! ఇప్పుడే డా సంగ తెందుకు?

శార—స్పెషల్ మారేజి ఆక్టప్రకారం మారేజిచేసుకొన్నప్పుడు నీవు ఆక్టకు బైండయినట్లుగా రిజిస్ట్రారువద్ద సంతకం చేయలేదా?

వేణు—అవును. చేశానే!

శార—దానిలో ఒకభార్య ఉండగా తిరిగి మారేజి చేసుకోకూడదని కండిషన్ లేదా?

వేణు—ఆ భార్యని విడిచిపెట్టేశాక అది లేనట్లే కాదూ!

శార—ఉండగా అనగా బ్రతికి ఉండిగా అని అర్థం.

వేణు—అదేమో! నాకు తెలియ లేదయితే! నే నిట్లా అర్థం చేసుకున్నాను.

శార—తెలియలేదా! నన్ను అబద్ధం చెప్పి మోసం చేసినదానికి నిన్ను ఎందుకు ప్రొసిక్యూట్ చేయకూడదు?

శంక—ఇదేమిటోయి! [కంగారు పడి, శారదతో] ఏదో తెలియక చేశాడు. ఎలాగో సర్దుకోవాలి మరి!

శార—తెలియక చేసినాడా? నాలైఫ్ అంతా పాడుచేసినాడే!

శంక—ఏదో పొరపాటు జరిగిపోయింది. చేసుకొన్నందుకు వాడేం సుఖపడిపోతున్నాడు.

శార—నీ భార్య నెందుకు విడిచిపెట్టినావు?

వేణు—చదువు సంస్కారాలేదు. ఓం పుణ్యం గా ఉండిందని.

శార—భార్య అంటే చినిగిపోయిన చెప్పు అనుకొంటివా విడిచి పెట్టేదానికి? రసం పీల్చి పిప్పి పారవేసే చెడుకుతుండు అనుకుంటివా? గింజలు తిని పారవేస్తారే, అదేమదీ, మొక్కజొన్నకండె అనుకుంటివా? నీ భార్యను తిరిగి తెచ్చుకుంటావా?

వేణు—నిన్ను మారేజి చేసుకొన్నాక ఆభార్య నెందుకు తెచ్చుకుంటాను? ఇద్దరినీ భరించగలనా? అందులోనూ బిజినెస్ ఖెయిలయాక—

శార—ఐ డోన్ట్ కేర్ ఫర్ యూ (I don't care for you) నాకు హజ్ బెండై ఉండేదానికి నీవు డిజర్వుకావు. ఇంకా నన్నూ మా ఫాదర్ నీ మోసం చేసేదానికి చూస్తున్నావా?

వేణు—నేనేం మోసంచేశాను? నీటూర్సుకీ, ప్రోగ్రాములకీ కావలసినంత డబ్బూ పెట్టి, నిన్ను ఇంత సేమించి, నీ యిష్టం వచ్చినట్లూ ఊళ్లంట తిరుగుతూంటే ఊరుకొని సహించినందుకు పైగా మోసంచేశా నంటావా?

శార—నాకు ప్రొవర్బీ లేదనుకొంటివా? ఈ హాస్ నాఫాదర్ నా కొరకు కొన్నదిదా; ఫాదర్ లైఫ్ ఇన్స్యూరెన్సు అహూంటు లెన్ థాజండు నాపేరదా అస్సైన్ (assign) చేసినారు. ఇంకా పెన్షన్ కూడా కమ్యూట్ చేసి ఇస్తానన్నారు. నేను నీపై ఎంతైరుగా డిపెండయి ఉంటి ననుకుంటివా? నేను ఇంతకాలము నీవైఫ్ అనిపించుకొని నాపేరు లెండ్ (Lend) చేసినందుకు నీవు గ్రేట్ ఫుల్ గా ఉండవలసింది. లైఫ్ లో నాకు తగిన పార్షరుగా ఉండే దానికి నీవు డిజర్వుకాక పోయినా నీతో లివ్ (live) చేసి ఉండును! నీవు ఫస్టువైఫ్ సంగతి దాచిపెట్టి నన్ను డిసిప్ల చేసినందుకుదా నిన్ను డైవర్సు చేస్తున్నాను.

శంక—అయితే అమ్మాయీ! ఇంత ఐశ్వర్యమున్నాక సుఖంగా ఉండకూడదూ! వదిలేసిన పిల్ల దానిజోలి ఎందుకూ? మాదగ్గర ఉన్న న్నాళ్ళు మేం పెట్టాం! భార్యా భర్తల డబ్బుకి నాదీ సీదీ అనే భద మేమిటి? ఇద్దరూ కలబోసుకోవాలిగాని.

శార—ప్రిన్సిపుల్స్ (principles) లేకుండా రోగికి ప్లేచేస్తే ఎట్లా ఉండేదండీ? స్పెషల్ మారేజి ఆక్ట్ లో నాకు డైవర్సు చేసే అధికారం ఉంది.

వేణు—అయితే నువ్వు మళ్ళీ పెళ్ళి చేసుకుంటావా?

శార—హో! నాకు ముగ్ధుని దగ్గర అసహ్యం వుట్టింది- మగ వాండ్రంతా రోగ్గులు! చెప్పి? నీవు ఆ పిల్లను తీసివెట్టుకుంటావా?

శంక—ఆ పిల్లబాధ ఈవిడకు పట్టుకుం దేమిటా? మధ్యని? పోనీ అబ్బాయి! అట్లాగే అంటూ!

వేణు—నా కేభార్యా అక్కర్లేదు. ఇప్పుడు దివాలానీసి మళ్ళా మొదటిపెళ్ళాం పని కొచ్చిందని అందరూ దెప్పడానికా?

శంక—దెప్పి దేమిటి? మనడొళ్ళో ఆ బుచ్చన్న శాస్త్రుడు కొడుకూ, సుబ్బయ్యగారి సరిశింహం రెండోపెళ్ళాన్ని విడిచిపెట్టి మొదటిపెళ్ళాన్ని మళ్ళీ తెచ్చుకున్నారుకాదు!

ప్రకా—[ప్రవేశించి] వాళ్ళని లోపలికి రానీకుండా గేటు దగ్గర అడ్డుతున్నారు.

శార.—నెక్ హిమ్ బౌట్ (Neck him out) వారిని లోనికి తీసుకు రండి! [ప్రకాశం వెళతాడు]

శార—[వేణుతో] నేను విజయనగరం పోయి ఆ పిల్లను చూసి వస్తాను. నీ సమాచార మంతా తెలిసింది. నూర్లం ఎవడు తెలియనా? నిన్ను దివాలానీసినా? అంటున్నాను. నీ పోలీసులు!

వేణు—నేను మళ్ళీ పోయి వస్తాను!

వేణు—ఇంతడే చేశా డిమాండుతాను. ఇన్నాళ్ళూ వస్తూ పోతూ ఉంటే నా కేమీ అనుమానం కలగలేదు! ఎనిమిదేళ్ళకిందట ఆ పెళ్ళిలో చూశానేమో ఏం జ్ఞాపకం! ఎంతలాను వేశాడు!

[కామశాస్త్రీ, నీతమ్మ, రత్నం, ప్రకాశం ప్రవేశం; కామ శాస్త్రీ ముందుకు వచ్చి అందరినీ పరకాయస్తాడు. నీతమ్మ వెనక్కి నిలబడి బతుకుగా ప్రక్కచూపులు చూస్తుంది. రత్నం, తల్లివెనకాల నిలబడుతుంది. ప్రకాశం ఒకప్రక్కగా నిలబడతాడు. వేణు కంగారు పడతాడు.]

శారద—[రత్నంతో] అమ్మాణీ! ఇటు రా!

[రత్నం, శారద దగ్గరకు వెళ్లి తలవంచుకొని నిలబడుతుంది]

శంక—ఏమిరా! అబ్బాయి! మరేమిటి? అవిడ అట్లా అంటూంది. పిల్లను చూశావా! శుభ్రంగా బొద్దుగా పెరిగింది.

వేణు—[రత్నంవేపుకీగంట చూచి] మాట ఇలా రండి [వేణు శంకర-పైకి వెళతారు]

నీత—బచ్చకున్నాడా అమ్మా?

శార—ఎవరికోసం! బచ్చకోక ఏమి చేస్తాను! ఇద్దరూ మాట్లాడుకొని వస్తారు. నూర్వంగారూ! బూతు మనీ ఇస్తాను. ఈ దగ్గర మాపుకు పోయి ఒక వస్త్రపు కొని తెస్తారా?

[శారద, ప్రకాశం పైకి వెళతారు]

కామ—ప్రకాశామా ఈవిడ వెనకాల తిరుగుతున్నా డేమిట?

నీత—ఊరుకోండి బాగుండదు. అవిడమనన్నూ అతనిమనస్సు తెలిసినవా రెవ్వరూ అలా అనుకోదు. అయినా మొగళ్ల కిదో దుర్గుణం, ఊరికే అనుమానపడడం.

కామ—ఏమివు! నువ్వుకూడా అవిడలాగే ఇటువైని నా మీదికి ఎదురు తిరుగుతా వేమిటి?

నీత—ఈ ఎదురు తిరుగుతే మహా ఊరుకనే. మనుష్యులని అవిడలాంటి మనిషుండా? ననితికోసం మొగుణి వదులుకొనే ఇల్లా లేవర్తుంది? [ప్రకాశం ఒక పొట్లం పట్టుకొని ప్రవేశిస్తాడు.]

కామ—అబ్బీ! ను వ్వింటికి రావూ?

ప్రకా—గాయలనీను వెళదా మనుకొంటున్నాను. అక్కడ ఘోరమయిన కరువువుట్టింది.

కామ—ప్రాయశ్చిత్తం అక్కర లేదని మునసబుగారు నెల విశ్చారు.

ప్రకా—చారికి చాలా కృతజ్ఞుణ్ణి.

కామ—[కంటతడితో ప్రకాశం గడ్డం పట్టుకొని] ఏదో! పెద్ద వాణ్ణి అనేశాను; మనస్సులో కోపం లేదుగదా!

ప్రకా—మీ రన్నక్షణంలో కూడా నాకు కోపం లేదు. మీరు విచారించకండి.

కామ—అప్పుడు మన విజయనగరం కాలేజీలో పీస్కాలరీ ఇస్తామంటే చదువుకోసం కాశీ వెళ్ళిపోయావు. నాలుగైదు సమ్మంధాలు కట్టు మిచ్చి సిల్ల నిస్తామని వస్తే తేలగాట్టేశావు. నేనూ పెద్ద వాణ్ణి పోతున్నానా! ఇంటిపట్టున ఉండి పెళ్ళిచేసికొని నాకు ఆసరాగా ఉండకపోతే ఎలాగ? నాకు ప్రధమ కోపమని తెలుసుండీ!

ప్రకా—నేను రాయలసీమనుండి తిరిగివచ్చాక ఆలోచిద్దాం.

శార—[ప్రవేశించి] ఏమండీ వారు వచ్చినారా?

ప్రకా—ఇంకా ఆలోచన తెగలేదండీ.

శార—రండీ! ఈలోగా మాయిల్లు చూడండిమీ!

కామ—ఓ! ఇల్లేమిటి? దివ్యభవనం. కలియుగవైకుంఠం.

[అంతా వెళ్ళతారు శంకరరావు, వేణు ప్రవేశం]

శంక—మరింకేమి ఆలోచించ కబ్బాయి!

వేణు—నేను ఎంత సరదాపడ్డానో అంతా భంగమయింది, బి. యే వరకు చదువుకొన్న భార్యతో ఎంతో కులాసాగా జీవితం గడుపుదా మనుకొన్నాను.

శంక—నిజమే! చక్కా ఇంగ్లీషు మాట్లాడుకుంటూ జటా పటాలు వేసుకొని, సినిమాలకీ, నాటకాలకీ తిరుగుతూంటే బరిగినన్నాళ్లు సౌఖ్యంగానే ఉంటుంది. ఇంతకీ అవిడకి నీ మీద మోజు లేనిదే!

వేణు—ఏదీ పెళ్ళయి నెలనోజులయినా కాలేదు. క్రమంగా దోపకి రాకపోతుందా అని ధైర్యం.

శంక—మరి లాభం లేదు. నేను కనిపెట్టాను కానూ? ఇంతకీ మనస్థితి మారిపోయింది. నే నొక్క కాసీ పంపలేను. నువ్వు పట్టుమని పదిరూపాయ లాజ్జించలేవు. పైగా మొదటిపెళ్ళి కాలేదని అబద్ధమాడి రిజస్ట్రారుదగ్గర సంతకం చేశావా! అందుకు కైదులో పెట్టించకుండా ఆ పిల్ల నంగీకరించినంతమూతన అవిడ విడిచిపెడతా ననడం గొప్ప

మే లనుకో! ఈపట్ల ఈవిడ చాలా మంచి మనిషే. అని సంతోషించు. అంతకంటె ను విప్పివ్వుడు చేయదగిన దేదీ లేదు.

వేణు—ఇంక చెన్నపట్నం సరదాలకి సలాం పెట్టేయడమే!

శంక—ఏం చేస్తాం! ప్లాప్తం లేండే! వాళ్లంతా వస్తున్నారు. బప్పుకొన్నావని చెప్పేదా! చెప్పు మరి! నేను ఎంత మారాలోచన మీద చెపుతున్నానో తెలుసునా?

[శారద, ప్రకాశం, కామశాస్త్రి, సీతమ్మ, రత్నం, ప్రవేశం.

శంకరరావు వేణుని తొందరపెడతాడు.]

వేణు—కాసిండి మరి.

శార—ఏమండీ?

శంక—బప్పుకొన్నాడు.

శార—దటేజ్ రైట్ (That is right) నిండాసంతోషం [వేణుని రత్నాన్ని దగ్గరగా చేర్చి చేతులు కలిపి ప్రకాశం తెచ్చిన పొట్లంవిప్పి కర్పూరపు వేల్ల తీసి ఇద్దరికీ ఇచ్చి, ఒకకొకరికి వేయిస్తుంది.]

శంక—అబ్బాయి! మీ మామగారికి అత్తగారికి నమస్కారం చేయి.

[వేణు అత్తమామలకి నమస్కరిస్తాడు - వారు దీవిస్తారు. సీతమ్మ రత్నంచేత, శంకర, శారద, కామ, ప్రకా-లకు నమస్కారం చేయిస్తుంది.]

శంక—[కామశాస్త్రితో] గతంగతమే! పాతవేవీ మనస్సులో ఉంచుకోకూడదు. పొరపాటు నాదీ మావాడిదీ అని బప్పుకొంటున్నాం.

కామ—నువ్వు అల్లుడూ ఈ పట్టున మాయింటకే రావాటి. ను వ్యెంత చెయి రైనువయినా ఎంత ధనవంతుడి వయినా సమృద్ధం వట్ల సమానులమే!

సీత—[శారదతో] మీరుకూడా శారమ్మా! ఒక్కసారి మాయిల్లు పావనంచెయ్యరూ? ఈసుకృత మంతా మీదే!

శార—ఈరోజు మీ రంతా ఇక్కడే ఉండండి పండుచేస్తాను.
వేణు! నా రింగు నా కిచ్చివేయి ఇదిగో నీ రింగు. బయోమ్ నో మోర్
యువర్ వైఫ్ (I am no more your wife).

వేణు—[రింగు ఇచ్చివేస్తూ] మంచి గుణసాతం అయింది.

శార—ఇక ముందుకూడా నిన్ను నా ఫ్రెండుగా ట్రీట్ చేసే
దానికి అబ్జక్షన్ లేదు.

వేణు—థేంక్స్—

శంక—వియ్యం సమానమయినవారితో ఉండాలిగాని, ఆవిడ
అప్పరసలాగ ఆకాశంమీదికి ఎగిరిపోతుంటే క్రిందినుండి మనం
కొంగట్టుకొని వేలబడితేమాత్రం ఎంతమారం వెళ్లగలం? డబ్బులక్కే-
మిటి? చంచలాలష్టి అన్నాడు డబ్బు మనతో వచ్చిందిగాని మనం
డబ్బుతో రా లేకుండు!

ప్రకా—మామగారు బాగా చెప్పారు. ఆసర్వాలు అభి
ప్రాయాలూ కే రమణస్వామి సమానమౌవత్వం అవరలు. దానికి
డబ్బుతోనూ బియ్యోచదువుతోనూ సంబంధం లేదు. మూసటిక వికాసం
ప్రధానం. ఈ మహాకార్యం చేసి పుణ్యం కట్టుకొంటున్నాం. శ్రీమతి
శారదాంబారికి అనేక వందనాలు. వారి ఆచారాలు- ఉత్కృష్టమైన
దేశసేవా- అఖండమయిన త్యాగం—

శార—మరితెచ్చువద్దు. నా డ్యూటీనా చేస్తాను.

[తెరలో రాయలసీమ డ్రామనివారకదళంవారి పాట వినబడుతుంది.]

శార—ఎవ రండీ! అది!

ప్రకా—రాయలసీమ డ్రామనివారకదళంవారు.

శార—వానిని పిలువండి!

[ప్రకాశం వెళ్లి వారిని పిలువగా వారు ప్రవేశించి ఒకచరణం
పాడుతారు]

శార—[దళపతితో] ఈ ధన మంతా ఏమి చేస్తారు ?

దళ—రాయలసీమలో కరువునల్ల నప్తపోయిన * గ్రామానికి పోయి, ఈ ధనం నా కిచ్చి చేతివైచంతి మానవసేవ చేదామని మా నంకల్పం.

శార—స్త్రీ లెందరూ చేరా ?

దళ—స్త్రీలదళం వేళే ఉండి. వా రింకొకవిధిలో చందాలు వసూలు చేస్తున్నారు.

శార.—[మెడలోని హారము తీసి] ఇదిగో నాచందా! నూర్యం గారూ ! నే నా స్త్రీలదళంతో చేరి రాయలసీమ పోయేదానికి నిశ్చయించినాను. ఇట్లా ఆప్రాంతం వస్తున్నామని ఛాదరు కొక వై రియ్యండిమీ :

ప్రకా—అనశ్యం-

అందరూ.

[వండేమాతరం గీతం పాడుతారు.

వండేమాతరం ! సుజలాం సుఫలాం మలయజ శీతలాం
సస్యశ్యామలాం ! మాతరం- వండే॥

శార

కలపకౌలత జంత్రి

గ్రంథకర్త:

శ్రీ మాదిరెడ్డి పానకాలనాయుడుగారు

వెల 2—0—0

తెనుగుతల్లి

గ్రంథకర్త:- వేదాంతకవి.

విశ్వదాతని కని విశ్వ విఖ్యాతి సంపాదించిన మన తెనుగుతల్లి. తన చిన్నకొడుకుల అధోగతివల్ల దిక్కు మొక్కు లేక యేటోపడి కొండల్ని కరిగిస్తుంది. అఖండ విశ్వ కవితా సంస్థాన కవిచక్రవర్తిని చెట్టపట్టి కట్టాలోంచి గట్టున పడుతుంది. ప్రతివారూ చదివి తీరాలి. నాటకాన్ని చూచి తీరాలి. వెల రు. 1-8-0

కష్టకాలం

గ్రంథకర్త:- వేదాంతకవి.

భాగ్యవంతులచుట్టూ పహారాకాస్తున్న భజనపరులవల్ల యీ కష్టకాలం ప్రపంచానికి దిగింది. కొంపలు ముట్టించింది. నిజానికి నిల బడ్డవాళ్ళని ఖానీచేస్తున్నది. కష్టకాలంలోవున్న అనహాయశూరులకు ఈ నాటకం వజ్రీకవచం వంటిది. వెల రు. 1-8-0.

ముద్రిక

గ్రంథకర్త:- పానుగంటి.

మొగుడికి ముండలమీద మోజు, భార్యకు పాతివ్రత్యం అంటే ప్రాణం! చేతులో సిరిచిందు లేస్తోంది. ఆజ్ఞకు లోకం అడలిపోతోంది. ఊక్షణపరివర్తన పొందే అతని భోగలాలనత్వంకింద యెన్నితాలి బాటో తగలడిపోయినై, ఎన్నిసంసారాలో మన్నై పోయినై, తుద కాతనికి కామపిశాచానికి బలిగా ఒక సుక్షత్రియ కన్నె బలాత్కారంగా తేబడ్డది. ఆమెను మహారాణిగా చెయ్యాలని ఆ మహారాజు తొందర పడ్డాడు. అవన్ని చూసి చూసి, అతని భార్యల్లోవున్న సహనం కాస్త చచ్చిపోయింది. మెత్తమెత్తగా చెవిమెలేనే ఓ దానీకన్నెను ఆమె చేరదీసింది. అక్కడనుంచి కథ ప్రారంభమైంది.

వలపు పలుకులలో, పలుకు కలుకులలో కలుకుములుకులలో ఆదాసి రాజుగారి వలపు చెలికాని లొంగించుకొని, బుగ్గపోట్లతో నాటకం అంతా నడిపింది. ముసిముసి నవ్వులతో రాజుగారి ముద్రికనవహరించి, ఆయన్ని బంధించి స్వాభామునికొగిల్తో ష్ట్రీయకన్నె చిక్కకోకుండా విడిపించి రాణి కంటినుంచి రత్నాలు కరిపించింది. వెల రు. 1-0-0.

పలయువారు:- సరస్వతీ బుక్ డిపో, బెజవాడ.

١٠٩

$$\frac{1}{\pi} \int_0^{2\pi} \frac{1}{1 - \epsilon \cos \theta} d\theta = \frac{1}{1 - \epsilon^2}$$
[illegible]

స్వకీయ శ్రీ సరస్వతీ ముద్రాక్షరశాలయందు ఘుద్రితము.

